

திருக்குறள்

- எளிய பாட்டில்

க.வீரையன்

தீபா நூலகம்

55, சத்யகிருஷ்ணா நகர்,
வெண்ணாற்றங்கரை, தஞ்சாவூர் - 613 003.

☎ 04362-250201 📞 93620-52523

திருக்குறள் தந்திடும்
தெளிவையும் பயனையும்
எல்லோரும் அடைந்திடச்
செய்யும் முயற்சி

வள்ளுவன் தன்னை
உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட
தமிழ்நாடு

- மகாகவி பாரதி

நூல்அறிமுகம்

திருவள்ளுவன் அறிஞர்களுக்கெல்லாம் அறிஞனாகவும், கவிஞர்களுக்கெல்லாம் கவிஞனாகவும் விளங்குகிறவன். அவனது உணர்வுகளையும் சிந்தனைகளையும் அப்படியே வெளிப்படுத்துவதென்பது யாருக்கும் முடியக் கூடியதில்லை. என்றாலும் மணக்குடவர், பரிமேலழகர் போல் பழைய உரைகாரர்கள் மட்டுமல்லாமல் மாபெரும் கவிஞர்களும், சிந்தனையாளர்களும் மற்றவர்களும் அவரவர் அளவில் வள்ளுவனை உணர்ந்து தெளியவும் பயன்பெறவும் உதவியிருக்கிறார்கள்.

இங்கே ஒரு கிராமத்துக்காரன் வள்ளுவனின் பொதுவான உணர்வுகளும் கருத்துக்களும் என்று தனக்கு எட்டியபடித் தன் உணர்வைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் **அனுபவமாகத் திருக்குறள்-எளிய பாட்டில்** என்னும் இந்நூல் அமைகிறது.

பெருமாள் கோயில்களில் **ஸ்ரீஸ்ரீ நீ வாசன்** என்று பாடப்படும் பாட்டைப் போல் ஓர் எளிய சந்தத்தில் இந்த நூல் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

பூம்புகார்க்கல்லூரியின் பழைய ஆசிரியர்கள்
பேராசிரியர் முனைவர் **அ.கருணாநிதி**.
பேராசிரியர் **கோ.நிர்மலன்**.
பேராசிரியர் முனைவர் **த.தியாகராசன்**.

பொருளடக்கம்	பக்கம்
I அறத்துப்பால்	6-81
1 பாயிரம்	6-13
2 இல்லறவியல்	14-53
3 துறவறவியல்	54-79
4 ஊழியல்	80-81
II பொருட்பால்	82-221
1 அரசியல்	82-131
2 அங்கவியல்	132-195
3 ஒழிபியல்	196-221
III இன்பத்துப்பால்	222-271

பாயிரம்

1. கடவுள் வாழ்த்து

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு. 1

அகரத்தில்	தொடங்கும்
எழுத்துக்கள்	போல
ஆதி	பகவன்தான்
உலகினுக்கு	எல்லாம்.

கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழார் எனின். 2

கல்வி	யால்பெறும்
பயனென்று	சொல்வது
தூய	அறிவாய்
இறைவனைத்	தொழுவது.

மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். 3

இறைவன்	அடியேந்தும்
ஈர	நெஞ்சம்
உடையவர்	வாழ்க்கை
நெடியது	உலகில்.

வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல. 4

விருப்பம்	வெறுப்பும்
இல்லா	இறைவனின்
தன்மையைப்	போற்ற
இடுக்கண்கள்	இல்லை.

இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. 5

வந்ததும்	வரவுள்ள
தீவினை	இரண்டும்
சிந்திக்க	இறைவனைத்
தீயில் தூசி	ஆகும்.

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

6

இறைவனைப் போற்றிப்
புலன்கள் நடந்தால்
உலகிலே உயர்வாய்
வாழ்ந்திட முடியும்.

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

7

உவமை இல்லாத
மூலமாய் இருக்கும்
கடவுளைச் சாரக்
கவலைகள் மாறும்.

அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது.

8

அறக்கடல் ஆகும்
தயாளன் மலரடி
பொருள்இன்பக் கடல்கள்
நீந்திட உதவும்.

கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தானை வணங்காத் தலை

9

அறவியல் பாகும்
இறைவனின் பாதத்தில்
தலைவைத் தால்தான்
பதம்பெறும் புலன்கள்.

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்

10

வாழ்க்கை யென்னும்
பெருங்கடல் நீந்திக்
கரைசேர இறைவன்
திருவடி உதவும்.

2. வான் சிறப்பு

வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தான் அமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று

11

வானம் தரும்மழை
உயிர்வாழ்வு தருவதால்
மழையை அமுதமாய்
எண்ணிடத் தோன்றும்.

துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய் தூஉம் மழை

12

உண்ணும் உணவுகள்
எல்லாமும் ஆக்கித்
தானும் உணவாய்
மழைதான் ஆகும்.

விண்நின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனாலகத்து
உள்நின்று உடற்றும் பசி

13

வானம் பொய்த்து
மழையின்றிப் போனால்
பசியின் கொடுமை
தாங்காது உலகம்.

ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்

14

உழவர் உழவுத்
தொழில்செய்ய முதலில்
மண்பார்த்து வானம்
மழைபெய்ய வேண்டும்.

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்று ஆங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை

15

பெய்யாமல் கெடுப்பதும்
கெட்டாரை மீண்டும்
தலைதூக்க வைப்பதும்
மழையால்தான் முடியும்.

விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது

16

மழைத்துளி வீழ்ந்தால்தான்
புல்லினைக் கூட
மண்ணிலே கண்ணாலே
பார்த்திட வாய்க்கும்.

நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின்.

17

வானம் மழையை
வழங்காமல் போனால்
நெடுங்கடல் கூட
நீர்மையில் குன்றும்.

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு.

18

வானம் தொடர்ந்து
வறண்டிடும் காலம்
சாமிக்கும் பூசை
தட்டுப்பாடு ஆகும்.

தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்

19

வானம் மழைதர
வஞ்சனை செய்தால்
தானம் தவமெலாம்
இல்லாமல் போகும்.

நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு.

20

நீரின்றி உலகம்
நடக்காது என்பதால்
நடத்தைக்கும் மழைதான்
அடிப்படை ஆகும்.

3. நீத்தார் பெருமை

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு.

21

நெறிநின்று நீத்தார்
பெருமை பாராட்டல்
நலந்தரும் என்று
நம்பிடும் நூல்கள்.

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக் கொண் டற்று.

22

தனக்கென வாழாது
நீத்தார் சிறப்பைக்
கணக்கிட்டுச் சொல்ல
முடிந்திடாது என்றும்.

இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு.

23

அறிந்தறம் பூண்ட
அருளாளர் பெருமை
உலகம் மேம்பட
உறுதுணை ஆகும்.

உரனென்னும் தோட்டியான் ஒரைந்தும் காப்பான்
வரனெனும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

24

புலன்களைக் காக்கும்
வல்லவர் மக்கள்
நலங்களைக் காக்கும்
காவலும் ஆவார்.

ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசம்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி.

25

ஐம்புலன் வென்றவர்
ஆற்றல் உலகினில்
வானத்து இந்திரன்
கதையில் விளங்கும்.

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

26

செய்வதற்கு அரியவை
செய்வதை வைத்தே
பெரியவர் என்று
போற்றிடும் உலகம்.

சுவைஒளி ஊறுஒசை நாற்றமென்று ஐந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு

27

ஐந்து புலன்களும்
வசப்பட்டால் அவரிடம்
அகிலமே வசப்படும்
அற்புதம் நடக்கும்.

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

28

நிறைந்த மொழிபேசும்
பெரியவர் சொற்கள்
மந்திர வாக்கியம்
ஆகிடும் உலகில்.

குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது.

29

குணமெனும் சிகரத்தில்
நிற்பவர் கோபம்
நொடியா னாலும்
காப்பது கடினம்.

அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

30

உயிர்களுக்கு எல்லாம்
கருணை செய்பவர்
அந்தணர் என்னும்
அருளாளர் ஆவார்.

4. அறன் வலியுறுத்தல்

சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.

31

சிறப்பும் செல்வமும்
ஒரு சேரத் தந்திடும்
அறத்தினும் பெரிய
ஆக்கமொன்று இல்லை.

அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு.

32

அறம்போல் ஆக்கமும்
இல்லை அதனை
மறப்பதைப் போலக்
கெடுதலும் இல்லை

ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வாய் எல்லாம் செயல்.

33

வாய்த்த இடமெல்லாம்
முடிந்த வகையெல்லாம்
அறம்தவ றாமல்
நடப்பதே நன்மை.

மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற.

34

மனத்தில் களங்கம்
இல்லாத நிலைதான்
அறங்கள் என்று
சொல்வது அனைத்தும்.

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்.

35

பொறாமை ஆசை
தீயசொல் கோபம்
இல்லாத நிலையில்
அறம்தான் எல்லாம்.

அன்றறிவாம் என்னாது அறம்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை.

36

தள்ளிப்	போடாமல்
செய்திடும்	அறச்செயல்
தவறாமல்	காக்கும்
துணையாக	நிற்கும்

அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.

37

வருந்தி	உழைப்பதும்
சொகுசாய்	வாழ்வதும்
பாவ	புண்ணியப்
பழங்கணக்கு	இல்லை.

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல்.

38

எல்லா	நாளும்
நல்லவை	செய்தால்
பிறவியால்	பெறும்பயன்
தவறிடாது	என்றும்

அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல்.

39

அறத்தால்	வருவதே
இன்பம்	மற்றவை
குற்றமாய்	ஆகித்
துன்பம்	தருபவை.

செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி.

40

புகழ்தரும்	அறச்செயல்
என்பது	போலப்
பாவச்	செயல்கள்
பழியாகிப்	போகும்.

இல்றைவியல்

5. இல்வாழ்க்கை

இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை

41

இல்லறம்	ஏற்காத
மற்றவர்	தமக்கும்
ஆதார	மாக
இல்லறம்	இருக்கும்.

துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை

42

துறவிகள்	வறியவர்
திக்கற்	றோர்க்கெலாம்
இல்லறத்	தான்தான்
துணையாய்	இருப்பான்.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல்தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஒம்பல் தலை.

43

முன்னோர்கள்	தெய்வம்
விருந்தினர்	சுற்றம்
குடும்பத்	தோடு
கடமைகள்	ஐந்து.

பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்.

44

பழிபாவம்	அஞ்சிப்
பகிர்ந்துண்டு	வாழும்
இல்லறம்	போலொரு
நல்லறம்	இல்லை.

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

45

அன்பும்	அறமும்
இல்வாழ்க்கை	என்பதன்
பண்பாகும்	அத்துடன்
பயனுமாய்	ஆகும்.

அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றில்
போலய்ப் பெறுவது எவன். 46

அறவாழ்க்கை	ஆக
இல்வாழ்க்கை	யானால்
சொர்க்கமும்	முக்தியும்
ஆகிடும்	வாழ்க்கை.

இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை. 47

இல்வாழ்க்கை	யென்பது
வாழ்க்கை	நெறிகளில்
தன்மை	சிறக்கும்
தலைமைக்கு	உரியது.

ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிமுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து. 48

அறம்தவ	றாமல்
நெறிகாக்கும்	இல்லறம்
தவத்தினும்	தவமாகும்
புனிதம்	சான்றது.

அறன்னைப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று. 49

இல்லறம்	தான்அறம்
என்பதால்	அதில்குறை
இல்லாமல்	நடப்பதே
சிறப்பு என்று	சொல்வது.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். 50

வாழ்வாங்கு	உலகில்
வாமும்	ஒருவரை
வானத்துத்	தெய்வமாய்
வைப்பது	மரபு.

6. வாழ்க்கைத் துணை நலம்

மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை 51

புகுந்த	மனை மாட்சிக்கு
உகந்தவள்	ஆகி
வருவாய்க்குள்	குடும்பம்
செய்பவள்	துணைவி.

மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல். 52

மனைமாட்சி	இல்லா
நிலையென்றால்	பின்னால்
எந்தச்	சிறப்பாலும்
பயனிருக்	காது.

இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை. 53

இல்லதும்	உள்ளதும்
எல்லாமும்	வாழ்க்கைத்
துணையாக	வந்தவள்
மனைமாட்சி	யால்தான்.

பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். 54

கணவனுக்கு	உண்மையாய்க்
காக்கும்	கடமையால்
பெண்ணின்	பெருமையே
பெருமை	உலகினில்.

தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை. 55

கணவனைத்	தெய்வமாய்
வணங்கும்	மனைவியை
வான	மழைகூடப்
பணிந்து	நடந்திடும்.

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

56

தன்னையும்	காத்துக்
கணவனைப்	பேணித்
தவறாமல்	நற்பெயர்
காப்பவள்	துணைவி.

சிறைகாக்கும் காப்புஎவன் செய்யும் ம களிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை.

57

சிறைவைத்துக்	காக்க
முடியா(து)	ஒருத்தி
தன்னைத்தான்	காத்துக்
கொண்டால்தான்	உண்டு.

பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு.

58

கடமைகள்	போற்றிச்
செய்பவள்	பெறுவாள்
வானில்	தேவர்கள்
வாழ்ந்திடும்	சொர்க்கம்.

புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை.

59

புகழ்போற்றி	நடக்கும்
துணையில்	லாதவர்
தலைதூக்கி	நடக்க
முடியாமல்	போகும்.

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றுஅதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

60

மங்கல	மாகும்
மனைமாட்சி	வெற்றி
நன்மக்கள்	பெற்று
வளர்க்கின்ற	பேறு.

7. மக்கட்பேறு

பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற.

61

பெறுகிற	பேறுகள்
எல்லா	வற்றிலும்
அறிவார்ந்த	மக்கள்
பெறும் பேறு	இனியது.

எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

62

பழியிலாப்	பண்புள்ள
மக்களைப்	பெற்றால்
ஏழு	பிறவியும்
பாவங்கள்	இல்லை.

தம்பொருள் என்பதும் மக்கள் அவர்பொருள்
தம்தம் வினையான் வரும்.

63

ஒருவர்	பெறும்பொருள்
அவர்பெறும்	மக்கள்
பிள்ளைகள்	பெறும் பொருள்
அவரவர்	வினைப் பயன்.

அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ்.

64

தம்மக்கள்	தளிர்க்கை
அளைந்த	கூழ்கூட
அமுதினும்	ஒருவர்க்குத்
தித்தித்	திருக்கும்.

மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றுஅவர்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு.

65

பிள்ளைகள்	தொட்டால்
உடற்கின்பம்	நெஞ்சம்
அள்ளும்	மழலைச் சொல்
இன்பம்	செவிக்கு.

குழல்இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர்.

66

குழலும் யாழும்
இனிதெனப் போற்றவார்
தம்மக்கள் மழலை
இன்பத்தை அறியார்.

தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

67

சபையில் தன்மகன்
முந்தி யிருத்தல்
தந்தை மகனுக்குச்
செய்கின்ற நன்றி.

தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது.

68

பிள்ளைகள் அறிவில்
பெற்றோரை மிஞ்சுதல்
எல்லா உயிர்க்கும்
நெஞ்சம் இனிக்கும்.

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்.

69

தன் மகன் புகழைக்
கேட்டிடும் தாய்க்குப்
பெற்ற பொழுதினும்
மகிழ்ச்சி சிறக்கும்.

மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்றோற்றான் கொள்ளும் சொல்.

70

இப்படி மகன்பெறத்
தவம்செய் திருப்பான்
எனப்பேச வைப்பதே
மகன்செய்யும் உதவி.

8.அன்புடமை

அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கண்நீர் பூசல் தரும்.

71

அன்புக்கு அணை போட
முடியாது அன்பால்
அரும்பும் கண்ணீர்முன்
தடைகள் நொறுங்கும்.

அன்பிலார் எல்லாத்தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.

72

பரிவு கொள்ளும்
அன்பால் உடம்பின்
எலும்பைத் தரவும்
மனமொப்புக் கொள்ளும்.

அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு.

73

உயிர் உடல் ஒன்றி
இசையும் ஒழுங்கில்
அன்பில் இசைவதே
உயிரான வாழ்க்கை.

அன்புநனும் ஆர்வம் உடைமை அதுநனும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு.

74

அன்பால் விளையும்
ஆர்வம் தொடர்ந்து
நட்பும் உண்மை
ஞானமும் ஏற்படும்.

அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு.

75

இன்பமாய் உலகில்
வாழ்வதும் சிறப்பும்
அன்பால் அமைந்த
தன்மையைக் காட்டும்.

அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை.

76

அறத்துக்குத் துணையாய்
ஆகின்ற அன்பே
வீரம் சிறக்கவும்
காரணம் ஆகும்.

என்பில் அதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பில் அதனை அறம்

77

எலும்பில்லாப் புழுவை
வெயில்சூடு வதைப்போல்
அன்பில்லா உயிரை
அறமுறை வருத்தும்

அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர்ந்த தற்று.

78

பாலை நிலத்தில்
பயிர்தழைத் தாலும்
அன்பில்லா வாழ்க்கை
தழைத் திடாகு) என்றும்.

புறத்துறுப்பு எல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப்பு அன்பில் அவர்க்கு.

79

அகவழகு ஆகும்
அன்பில்லை என்றால்
புறமேனி அழகால்
புண்ணியம் இல்லை.

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு.

80

அன்பெனும் உயிரோட்டம்
இல்லா நிலையில்
எலும்புதோல் போர்த்திய
உடம்புதான் மிஞ்சும்

9. விருந்தோம்பல்

இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

81

இல்லற வாழ்க்கையில்
இருப்பதன் நோக்கம்
விருந்துப சரித்து
மகிழ்ந்திடல் ஆகும்.

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

82

சாவா மருந்தாய்
இருந்திட்ட போதும்
விருந்துகாத் திருக்க
உண்பது மோசம்.

வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.

83

தினமும் விருந்தை
உபசரிக் கின்றவன்
துன்பப் பட்டுக்
கெட்டிட மாட்டான்.

அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்.

84

விரும்பி விருந்து
செய்பவன் இல்லம்
திருமகள் மகிழ்ந்து
வாழ்ந்திடும் கோவில்.

வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.

85

விருந்துண்ட மீதியை
உண்பவன் வயலில்
விதைக்காமல் கூட
அறுவடை நடக்கும்.

செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

86

விருந்துப	சரித்து
விருந்தெதிர்	பார்ப்பவன்
தெய்வங்கள்	போற்றும்
சிறப்பு	விருந்தினன்.

இனைத்துணைத் தென்பதுஒன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

87

வேள்விப்	பயனாய்
விருந்தின்	பயனும்
அளந்து	பார்க்கும்
காரியம்	இல்லை.

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

88

பற்றற்ற	துறவியின்
வெற்றியை	விடவும்
விருந்துப	சரிப்பவன்
முயற்சி	சிறந்தது.

உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா
மடமை மடவார்கண் உண்டு.

89

எல்லாம்	இருந்தும்
விருந்து	செய்யாத
அறிவிலான்	பேதமை
அதிசயம்ஆகும்.	

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

90

முகர்ந்தால்தான்	குழையும்
அனிச்சம்	முகம்மாறிப்
பார்ப்பதே	விருந்தினர்
வாடிப்	போதும்.

10. இனியவை கூறல்

இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிநிலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

91

வஞ்சனை	யில்லாக்
குளிர்ந்த	இன்சொல்
வாழ்க்கையின்	அர்த்தம்
கண்டவர்	வாய்ச்சொல்.

அகன்அமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகன்அமர்ந்து
இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.

92

முகம்மலர்ந்து	இசைவாய்த்
தருவதை	விடவும்
உளமார்ந்த	இன்சொல்
உத்தமம்	ஆகும்.

முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொ லினதே அறம்.

93

கனிவாய்	நோக்கி
உள்ளன்	போடு
சொல்லிடும்	சொல்தான்
அறமெனச்	சொல்வது.

துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறாஉம் இன்சொ லவர்க்கு.

94

எல்லார்க்கும்	இன்சொல்
சொல்பவன்	தன்னைத்
துன்பம்	வறுமையால்
தொடமுடி	யாது.

பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணியல்ல மற்றுப் பிற.

95

பணிவும்	இன்சொல்லும்
சேர்ந்திடும்	பான்மை
பார்க்க	அழகும்
பயனுமாய்	ஆகும்.

அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின்.

96

நல்லவை வேண்டி
இனியவை சொன்னால்
அறம்வளர்ந்(து) ஓங்கி
அல்லவை நீங்கும்.

நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.

97

பயன்தந்து பண்பு
தவறாத சொற்கள்
நயமாகும் நலங்களின்
ஊற்றாக ஆகும்.

சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பம் தரும்.

98

சிறுமை சேராத
இன்சொல் என்பது
நினைவில் இனிமையாய்
நின்றிடும் என்றும்.

இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

99

இன்சொல் இனியவை
தருவதைப் பார்த்தும்
வன்சொல் சொல்லுதல்
கண்மூடித் தன்மை.

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனிஇருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

100

இனியவை இருக்க
இன்னாத பேசுதல்
கனிவிட்டுப் புளிக்கும்
காயினைப் பறிப்பது.

11. செய்ந்நன்றி அறிதல்

செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது.

101

செய்யாத போதும்
செய்த உதவிக்கு
வையகம் வானகம்
சமமா காது.

காலத்தி னால்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

102

காலத்தால் செய்த
சிறிய உதவிக்குப்
பூமி அபங்களும்
ஈடா காது.

பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது.

103

பயன்பார்க் காமல்
செய்த உதவியின்
நயத்தைப் பார்த்தால்
பெரிதினும் பெரியது.

தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்.

104

தினையள வாகச்
செய்த உதவியும்
பயனைப் பார்த்தால்
பனையள வாகும்.

உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

105

அளவைப் பொறுத்தல்
உதவி யென்பது
அதனைப் பெறுபவர்
பண்பைப் பொறுத்தது.

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.

106

துன்பத்தில்	துணையாய்
வந்தவர்	நட்பும்
மாசற்றார்	உறவும்
காப்பது	கடமை.

எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண்
விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு.

107

துன்பம்	துடைத்தே
உதவினார்	தொடர்பைப்
பிறவியில்	எல்லாம்
போற்றுதல்	பெருமை.

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று.

108

பிறர் செய்த	தீமை
மறப்பதும்	செய்த
நன்மையை	நினைப்பதும்
நன்றியாய்	ஆகும்.

கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த
ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்.

109

கொலைபோல்	கொடுமை
செய்தவர்	செய்த
நன்மையைப்	போற்றி
நடப்பதும்	நன்றி.

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

110

பாவத்துக்	கெல்லாம்
பரிகாரம்	உண்டு
செய்நன்றி	கொன்றால்
விடிமோட்சம்	இல்லை.

12. நடுவு நிலைமை

தகுதி எனஒன்று நன்றே பகுதியால்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின.

111

பிரிவுகள்	சார்புகள்
உணர்ந்தே	உண்மையாய்
நடுநிலை	காப்பதே
தகுதிக்	குகந்தது.

செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் சிதைவின்றி
எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து.

112

நடுநிலைச்	செம்மை
உடையவன்	ஆக்கம்
சிதைவில்	லாமல்
சந்ததிக்	காகும்.

நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.

113

நன்மையாய்த்	தோன்றினும்
நடுநிலை	தவறிய
ஆக்கம்	தவிர்ப்பதே
உண்மையில்	நன்மை.

தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தால் காணப் படும்.

114

வாழ்ந்த பின்	மிஞ்சும்
எச்சத்தை	வைத்தே
தக்கார்	தகவிலர்
என்பது	தெரியும்.

கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.

115

கேடும்	வளர்ச்சியும்
பெரிதில்லை	சான்றோர்
நெஞ்சின்	நேர்மை
பெருமையாய்	நிற்கும்

கெடுவல்லயான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம்
நடுஓர்இ அல்ல செயின்.

116

நெஞ்சின்	நடுநிலை
தவறினால்	கெடுவது
உறுதி	யென்பதை
அறிவதே	அறிவு.

கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.

117

நடுநிலை	காப்பதால்
தாழ்ந்தவன்	தாழ்வைக்
கெடுதலாய்	உலகம்
கருதிடாது	என்றும்

சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.

118

ஒரு பக்கம்	சாராத்
தராசாய்	நடுநிலை
நிற்பதே	சான்றோரின்
நடத்தை	யழகு.

சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்.

119

மனம் ஒரு	பக்கம்
சாயாத	நிலையில்
சொல்நேர்மை	காட்டும்
நடுநிலைச்	செம்மை.

வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தம்போல் செயின்.

120

சுயநலம்	இன்றி
நேர்மையாய்	நடந்து
நடுநிலை	காப்பவர்
வாணிபம்	வளரும்.

13. அடக்கமுடைமை

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும்.

121

அடக்கம்	தெய்வத்
தன்மையில்	அடங்கும்
அடங்காமை	அழிவை
வாய்விட்டு	அழைக்கும்.

காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனின்ன உங்கு இல்லை உயிர்க்கு.

122

அடக்கத்தை	விடவுயிர்க்கு
ஆக்கமில்	லாததால்
அதனைப்	போற்றிக்
காப்பதே	காவல்.

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்.

123

அறிந்தே	முறையாய்
அடங்கி	நடந்தால்
சீரும்	சிறப்பும்
தானாகச்	சேரும்.

நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது.

124

நிலைதவ	றாமல்
அடங்கினான்	தோற்றம்
மலையினும்	ஓங்கி
மதித்திட	வைக்கும்.

எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.

125

பணிவெல்	லார்க்கும்
நல்லதே	ஆயினும்
செல்வர்க்குப்	பணிவும்
செல்வமாய்	மாறும்.

ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.

126

ஐந்து	புலன்களும்
அடங்கப்	பழகினால்
ஏழு	பிறவிக்கும்
பாதுகாப்பு	ஆகும்.

யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

127

அடக்கம்	என்பதே
நாவடக்	கந்தான்
சொல்லபங்	காவிடில்
துன்பந்தான்	எல்லாம்.

ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும்.

128

ஒரேயொரு	தீச்சொல்லும்
விதையாய்	முளைத்தால்
நன்மைகள்	மாறித்
தீமையாய்	விளையும்.

தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு.

129

தீ சுட்ட	புண்ணும்
விரைவாக	ஆறும்
சொல்லாலே	சுட்டால்
ஆறிடாது	என்றும்.

கதம்காத்துக் கற்றடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.

130

கோபத்தை	வென்றே
அடக்கத்தைக்	கற்றால்
பாதையில்	வந்தே
அறங்காத்து	நிற்கும்.

14. ஒழுக்கமுடைமை

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும்.

131

நல்ல	நடத்தை
மேன்மை	தருவதால்
ஒழுக்கத்தை	உயிரினும்
போற்றுவதல்	ஆக்கம்.

பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை.

132

என்னதான்	ஆராய்ந்து
பார்ப்பினும்	முடிவில்
ஒழுக்கந்தான்	வாழ்க்கைக்கு
உயிர்த்துணை	யாகும்.

ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

133

குடும்பப்	பெருமைக்கு
அடையாளம்	ஆகும்
நடத்தை	தவறினால்
பெயர்கெட்டுப்	போகும்.

மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்.

134

நடத்தையா	வேதம்
படிப்பதா	என்றால்
நடத்தையே	குடும்பத்
தன்மையைக்	காட்டும்.

அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை
ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு.

135

பொறாமை	யாலே
ஆக்கம்	கெடுதல் போல்
ஒழுக்கம்	தவறினால்
கெட்டிடும்	எல்லாம்.

ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.

136

இழுக்கத்	தால்வரும்
வீழ்ச்சியை	உணர்ந்தே
உறுதி	உள்ளவர்
நடத்தை	தவறிடார்.

ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி.

137

நல்ல	நடத்தை
மேன்மையைத்	தந்திடும்
தீய	நடத்தை
பழியாக	முடியும்.

நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.

138

நல்லொழுக்	கத்தால்
நன்மைகள்	சேரும்
தீயொழுக்	கத்தால்
அல்லல்கள்	கூழும்.

ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயால் சொல்ல.

139

நல்ல	நடத்தைப்
பழகி	நடந்தால்
தவறியும்	தாழ்ந்தவை
வாய்பே	சாது.

உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்.

140

உலக	நடத்தையை
ஒட்டி	நடக்காதார்
படித்திருந்	தாலும்
அறிந்தவர்	இல்லை.

15. பிறனில் விழையாமை

பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்து
அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல்.

141

அறமும்	பொருளும்
அறிந்தவர்	இடத்தில்
பிறன்மனை	விரும்பும்
பேதைமை	இல்லை.

அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரின் பேதையார் இல்.

142

அறன்கடைப்	பட்டவர்
எவரை	விடவும்
பிறன்மனை	நயந்திடும்
மூடனே	மோசம்

விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தார்இல்
தீமை புரிந்தொழுகு வார்.

143

நம்பினார்	வீட்டில்
தவறாய்	நடப்பவன்
இறந்து	போனவன்
என்பதே	உண்மை.

எனைத்துணையர் ஆயினும் என்னாம் தினைத்துணையும்
தேரான் பிறனில் புகல்.

144

எப்படிப்	பட்டவன்
ஆனாலும்	பிறன்மனை
தாழ்ந்தவன்	நிலையில்
தாழ்ந்தவன்	ஆவான்.

எளிதென இல்லிறப்பான் எய்தும்எஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

145

எளிதென்று	பிறர்மனை
வரம்பு	மீறுவான்
தீராப்	பழிக்கே
ஆளாய்	இருப்பான்.

பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்
இகவாவாம் இல்இறப்பான் கண்.

146

பகையும்	பாவமும்
பழியும்	பயமும்
பிறர்மனை	விரும்பினால்
விடாது	துரத்தும்.

அறன்இயலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறன் இயலான்
பெண்மை நயவா தவன்.

147

அறம்தவ	றாத
இல்வாழ்வான்	என்பான்
பிறன்மனை	ஒருபோதும்
விரும்பாப்	பெருமகன்.

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு.

148

பிறர்மனை	நோக்காப்
பேராண்மை	என்பது
சால்பு	மிக்கவர்
தன்மையாய்	நிற்பது.

நலக்குரியார் யார்எனின் நாமநீர் வைப்பின்
பிறற்குரியாள் தோள்தோயா தார்.

149

பிறர்மனை	நோக்காப்
பெருமை	சிறந்தவர்
உண்மை	நலத்தில்
உயர்ந்தவர்	உலகில்.

அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

150

அறத்தில்	தவறியே
அல்லவை	செய்யினும்
பிறன்மனை	விரும்பாத்
தன்மை	சிறந்தது.

16. பொறையுடைமை

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.

151

வெட்டிப்	பிளப்பாரைத்
தாங்கிடும்	பூமிபோல்
இகழ்வாரைப்	பொறுப்பதே
உறுதி	யென்பது.

பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று.

152

வரம்பு	மீறி
நடப்பதைப்	பொறுப்பது
சிறப்பென்	றாலும்
மறப்பதே	நல்லது.

இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

153

விருந்தைத்	தவிர்ப்பது
வறுமையில்	வறுமை
மூடரைச்	சகிப்பது
வலிமையில்	வலிமை.

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை
போற்றி ஒழுகப் படும்.

154

பொறுமையைப்	போற்றி
நடந்திடும்	போது
நிறைவான	சிறப்பு
நீங்காமல்	இருக்கும்.

ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து.

155

தண்டிப்பார்	தம்மை
நினைக்காமல்	பெரிதாய்ப்
பொறுப்பாரை	மதித்துப்
போற்றிடும்	உலகம்.

ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றும் துணையும் புகழ். 156

தண்டிப்பார் இன்பம்
தீர்ந்திடும் உடனே
பொறுப்பவர் புகழோ
நின்றிடும் என்றும்.

திறன்அல்ல தன்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து
அறன்அல்ல செய்யாமை நன்று. 157

நோகத் தீங்கு
செய்தாலும் பொறுத்தே
அறத்தில் தவறாமல்
நடப்பதே நன்மை.

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியான் வென்று விடல். 158

அதிகப் படியாய்
நடப்பவர் தம்மை
வெல்லும் தகுதி
பொறுமைக்கே உண்டு.

துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர். 159

வரம்பின்றித் திட்டி
வைவாரைப் பொறுப்பது
துறவை விடவும்
தூய்மை யானது.

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின். 160

உண்ணாமல் இருக்கும்
விரதத்தை விடவும்
கடுஞ்சொல் பொறுக்கும்
விரதம் உயர்ந்து.

17. அழுக்காறாமை

ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இலாத இயல்பு. 161

ஒழுக்கம் என்று
சொல்வதை யெல்லாம்
பொறாமை இன்மை
என்றும் சொல்லலாம்.

விழுப்பேற்றின் அஃதொப்பது இல்லையார் மாட்டும்
அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின். 162

யாரிடம் தன்னிலும்
பொறாமை இல்லை
என்பதே இங்கே
உண்மையில் மேன்மை.

அறன்ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறன்ஆக்கம்
பேணாது அழுக்கறுப் பான். 163

பிறரது ஆக்கத்தில்
பொறாமை கொண்டால்
அறத்தால் வருகிற
ஆக்கங்கள் நீங்கும்.

அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து. 164

தீய செயல்களின்
விளைவு தெரிந்தவர்
பொறாமை பட்டுக்
கெடுதலைச் செய்யார்.

அழுக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும் ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேடுசுன் பது. 165

எதிரி தவறினும்
கெடுதலைச் செய்திடும்
தனது பொறாமை தான்
தனக்கே எதிரி.

கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்.

166

கொடுப்பதைப்	பார்த்துப்
பொறாமை	படுபவன்
உடுக்கவும்	உண்ணவும்
கதியற்றுப்	போவான்.

அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவன்
தவ்வையைக் காட்டி விடும்.

167

பொறாமைக்	காரணைப்
பொறுக்காமல்	திருமகள்
மூதேவி	தன்னிடம்
கைகாட்டிப்	போவாள்.

அழுக்காறு எனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும்.

168

பொறாமை	யென்னும்
பாவி	வந்திட்டால்
செல்வம்	அழிந்தே
தீங்குகள்	கூழும்.

அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப் படும்.

169

நல்லவன்	வறுமையும்
பொறாமைக்	காரனின்
செல்வமும்	நின்று
சிந்திக்க	வைக்கும்.

அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை அஃது இல்லார்
பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரும் இல்.

170

நல்லவர்	ஆக்கம்
சிதைவதும்	பொறாமை
உள்ளவர்	ஆக்கம்
நிலைப்பதும்	இல்லை.

18. வெஃகாமை

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும்.

171

நடுநிலை	தவறிப்
பிறர்பொருள்	கவர்ந்தால்
குற்றம்	விளையும்
குடிப்பெயர்	கெட்டிடும்.

படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.

172

நடுநிலை	தவற
வெட்கப்	படுபவர்
பழிபாவத்	தால்வரும்
பயனை	விரும்பார்.

சிறறின்பம் வெஃகி அறன்அல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

173

மேலான	இன்பம்
மதித்துப்	போற்றுவார்
அற்ப	ஆசையால்
ஆதாயம்	தேடார்.

இலம்என்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

174

இல்லாத	நிலையிலும்
பிறர்பொருள்	விரும்பார்
தெளிவான	வாழ்க்கைப்
பார்வை	உடையவர்.

அஃகி அகன்ற அறிவென்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.

175

பிறரது	பொருளைப்
பறிக்க	நினைத்தால்
பரந்த	கூரிய
அறிவும்	பாழ்படும்.

அருள்வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். 176

இரக்கம்	இன்றிப்
பொருள்பறிக்	கின்றவன்
பொல்லாத	வற்றில்
தன்னைப்	புதைப்பவன்.

வேண்டற்க வெஃகியாம் ஆக்கம் விளைவயின்
மாண்டற்கு அரிதாம் பயன். 177

பிறர்பொருள்	கவர்ந்து
பெற்றிடும்	ஆக்கம்
தீங்காய்ப்	பெருகி
அழிவாய்	முடிந்திடும்.

அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். 178

பிறர்பொருள்	கவர
ஆசைப்	படாமைதான்
செல்வம்	செழித்துச்
சிறந்திடும்	வழிமுறை.

அறன்அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன்அறிந்து ஆங்கே திரு. 179

அறத்தை	அறிந்தே
பிறர்பொருள்	விரும்பாத
அறிவுடை	யோரை
விரும்பிடும்	செல்வம்.

இறல்ஈனும் எண்ணாது வெஃகின் விறல்ஈனும்
வேண்டாமை என்னும் செருக்கு. 180

பிறர்பொருள்	கவர்ந்தால்
தோற்றிடும்	வாழ்க்கை
வேண்டாமை	தந்திடும்
பெருமிதம்	வெல்லும்.

19.புறங்கூறாமை

அறம்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறம்கூறான் என்றல் இனிது 181

அறத்துக்கு	மாறாய்ப்
பேசினும்	நடப்பினும்
புறங்கூறான்	என்றால்
அறந்தான்	அதுவரை.

அறன்அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறன்அழீஇப் பொய்த்து நகை. 182

அறத்தை	அழிக்கும்
பாவத்தில்	எல்லாம்
பொய்யாய்ச்	சிரித்தும்
புறம் பேசல்	மோசம்.

புறம்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின் சாதல்
அறம்கூறும் ஆக்கம் தரும். 183

புறங்கூறிப்	பொய்யாய்
வாழ்வதை	விடவும்
சாவதே	அறமும்
ஆக்கமும்	ஆகும்.

கண்நின்று கண்ணறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்இன்று பின்நோக்காச் சொல். 184

புறம்பேசித்	திரியும்
புன்மையைக்	காட்டிலும்
முகம் பார்த்துக்	கடுஞ்சொல்
சொல்லினும்	சொல்லலாம்.

அறம்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறம்சொல்லும்
புன்மையால் காணப் படும். 185

அறம் சார்ந்த	நெஞ்சம்
கிடையாது	என்பதைப்
புறம்சொல்லும்	தன்மை
வெளிப்படக்	காட்டும்.

பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.

186

பிறர்மேல் பழிகூறித்
திரிபவர் குறையை
எல்லோரும் பேச
நேர்ந்திடும் என்றும்.

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றாதவர்.

187

இனிய நட்பின்
அருமையை அறியார்
பழிசொல்லி மற்றவர்
உறவைப் பிரிப்பார்.

துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்
என்னென்கொல் ஏதிலார் மாட்டு.

188

நெருங்கி யோரையும்
தூற்று கின்றவர்
மற்றவர் பற்றி
ஆயிரம் சொல்வார்.

அறன்னோக்கி ஆற்றுங்கொல் வையம் புறன் நோக்கிப்
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை.

189

புறம் பேசும் அற்பரின்
புன்மையை எல்லாம்
பூமி பொறுப்பது
தருமத்துக் காக.

ஏதிலார் குற்றம்போல் தம்குற்றம் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு.

190

பிறர்குற்றம் போலத்
தன்குற்றம் பார்த்தால்
தீங்கில்லை உலகில்
உயிர்களுக்கு எல்லாம்.

20. பயனில சொல்லாமை

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப் படும்.

191

வெறுக்க வைத்திடும்
வீண்வார்த்தை யாலே
இழிவாய்ப் பிறர் எண்ண
இடமேற் பட்டிடும்.

பயன்இல பல்லார்முன் சொல்லல் நயன்இல
நட்டார்கண் செய்தலின் தீது.

192

பலர்முன் பேசும்
வீண்பேச்சை விடவும்
நண்பர்கள் இடத்தில்
தவறாய் நடக்கலாம்.

நயனிலன் என்பது சொல்லும் பயனில
பாரித்து உரைக்கும் உரை.

193

பொருளில் வாதவை
விரிவாகப் பேசுதல்
நயமில் லாத
தன்மையைக் காட்டும்.

நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொல் பல்லார் அகத்து.

194

பயனும் பண்பும்
இல்லாத சொற்கள்
நலம் தரு பவற்றைத்
தூர விலக்கும்.

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயன்இல
நீர்மை உடையார் சொலின்.

195

நேரிய இயல்பினர்
வீண்வார்த்தை சொன்னால்
சீரும் சிறப்பும்
ஒரு சேர நீங்கும்.

பயனில்சொல் பாராட்டு வானை மகன்எனல்
மக்கட் பதடி எனல்.

196

பயனில்லாச் சொற்களைப்
பாராட்டு வானைப்
புதராய் ஒதுக்கிச்
செல்வது நன்மை.

நயனில் சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில் சொல்லாமை நன்று.

197

நயமில்லாச் சொற்கள்
பெரிதில்லை ஆனால்
பயனில்லாச் சொல்லால்
சான்றாண்மை குன்றும்.

அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்.

198

அரிய பயன்களை
ஆராய்ந்து அறிபவர்
பெரும்பயன் இல்லாச்
சொல்சொல்ல மாட்டார்.

பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார் மருள்தீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.

199

தெளிந்த கொள்கை
உடைய மேலோர்
மறந்தும் பொருளற்ற
சொற்களைக் கூறார்.

சொல்லுக சொல்லின் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லின் பயனிலாச் சொல்.

200

பயனில்லாச் சொல்லால்
உள்ளதும் பாழ்படும்
பயனுள்ள சொல்தான்
எல்லோர்க்கும் நலம்தரும்.

21. தீவினையச்சம்

தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியார் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னும் செருக்கு.

201

தீயவர் தீமிராய்த்
தீவினை செய்வார்
தீவினைக்கு அஞ்சி
நல்லவர் நடப்பார்.

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும்.

202

தீவினை மேலும்
தீவினை ஆவதால்
அதனை அஞ்சுதல்
அறிவென ஆகும்.

அறிவினுள் எல்லாம் தலைஎன்ப தீய
செறுவார்க்கும் செய்யா விடல்.

203

தீமை வலிந்தே
செய்பவர் தமக்கும்
தீமை செய்யார்
அறிந்து தெளிந்தவர்.

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறம்குழும் சூழ்ந்தவன் கேடு.

204

கேடு பிறர்க்குச்
செய்பவன் தன்னைக்
கேடே சூழ்ந்திட
அறமுறை செய்யும்.

இலன்என்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்
இலன்ஆகும் மற்றும் பெயர்த்து.

205

இல்லை தனக்கென்றே
பிறரைக் கெடுத்தால்
இல்லாமை மேலும்
இல்லாமை ஆகும்.

தீப்பால தான்பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை அடல்வேண்டா தான்.

206

துன்பங்கள்	தொல்லை
படுத்தாமை	வேண்டின்
துன்பப்	படுத்தக்
கூடாது	பிறரை.

எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென்று அடும்.

207

தீர்ந்திடும்	எந்தப்
பகைவந்	தாலும்
தீவினை	ஒருவனை
அழித்தே	தீரும்.

தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயாது அடியிறைந் தற்று.

208

செய்தானைத்	தீவினை
விலகிப்	போகாமல்
அடியில்	அடங்கும்
நிழலாய்த்	தொடரும்.

தன்னைத்தான் காதலன் ஆயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.

209

தனக்கு	நன்மை
விரும்பிடும்	உண்மை
பிறர்கேடு	நினையாத்
தன்மையில்	உள்ளது.

அருங்கேடன் என்பது அறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யான் எனின்.

210

பிறரைக்	கெடுக்க
நினைக்கா	தவனைப்
பிறரும்	கெடுக்கத்
துணிந்திட	மாட்டார்.

22. ஒப்புரவு அறிதல்

கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்ஆற்றும் கொல்லோ உலகு.

211

கைமாறு	கருதா
மழைபோல்	பயன்படும்
ஒப்புர	வுக்குப்
பதிலென்பது	இல்லை.

தாள்ஆற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

212

நாளும்	உழைத்துத்
தேடிடும்	செல்வம்
தக்கவர்க்கு	உதவினால்
தன்பயன்	அடைந்திடும்.

புத்தேள் உலகத்தும் ஈண்டும் பெறல்அரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற.

213

இங்கும்	வானோர்
உலகம்	தன்னிலும்
ஒப்புர	வைவிட
நல்லதொன்று	இல்லை.

ஒத்தது அறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

214

ஒத்ததை	அறியும்
ஒப்புர	வாளானே
உன்னத	வாழ்வின்
உண்மை	உணர்ந்தவன்.

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.

215

பேரறி	வாளன்
இடமுள்ள	செல்வம்
ஊருணி	நீராய்ப்
பயன்படும்	உலகில்.

பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயன்உடை யான்கண் படிந்.

216

பயன்படும்	மரம்உணில்
பழுத்தது	போல
நயமுடை	யவனின்
செல்வம்	விளங்கும்.

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கண் படிந்.

217

மருந்தாகித்	தப்பா
மரம்போல	பயன்படும்
பெருந்தகை	யாளன்
கையுள்ள	செல்வம்.

இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

218

இடந்தரா	நிலையிலும்
முடியாதென்று	ஒதுங்கார்
கடமையைத்	தெளிவாய்
உணர்ந்து	கண்டவர்

நயன்உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் செய்யும் நீர
செய்யாது அமைகலா வாறு.

219

நயமுடை	யவன்தன்
வறுமையில்	நோவது
உதவிட	முடியா
நிலையை	நினைத்தே.

ஒப்புரவி னால்வரும் கேடெனின் அஃதொருவன்
விறுக்கோள் தக்கது உடைத்து.

220

ஒப்புர	வால்வரும்
கேடே	எனினும்
தன்னை	விற்றேனும்
வாங்குதல்	தன்மை.

1

23. ஈகை

வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகைமற்று எல்லாம்
குறிஎதிர்ப்பை நீரது உடைத்து.

221

எதிர்பார்த்துத்	தருதல்
வாணிபம்	என்பதால்
வறியவர்க்கு	உதவுதல்
ஈகையென்று	ஆகும்.

நல்லாறு எனினும் கெளல்தீது மேல்உலகம்
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று.

222

நற்கதி	என்றாலும்
ஏற்பது	இகழ்ச்சி
சொர்க்கம்பொய்	ஆயினும்
தருவதே	செம்மை.

இலன்னன்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலன்உடையான் கண்ணே உள.

223

வறுமை	நிலையிலும்
மறுக்காத	தன்மை
பிறந்த	குடியின்
பெருமையைக்	காட்டும்.

இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகம் காணும் அளவு.

224

இரக்கப்	பட்டு
வருந்தும்	வருத்தம்
இரப்பவர்	துன்பம்
நீங்கிட	நீங்கும்.

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசியாற்றால் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.

225

பிறப்பசி	தீர்க்கும்
ஆற்றல்	என்பது
பசியினைப்	பொறுக்கும்
தவத்தினும்	உயர்ந்தது.

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

226

இல்லா தவனின்
பசியைத் தீர்ப்பதே
நல்ல வகையில்
சேமிப்பது ஆகும்.

பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசிஎன்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது.

227

பகிர்ந்துண்ணும் பழக்கம்
உடையவன் பக்கம்
பசியெனும் கொடும்நோய்
அண்டாது என்று.

ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாம்உடைமை
வைத்திழக்கும் வன் கணவர்.

228

கொடுக்கும் இன்பம்
அறியாக் கல்மனம்
வைத்திழக் கின்ற
துன்பத்தில் மூழ்கும்.

இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழர் உணல்

229

நிரம்ப இருந்தும்
தனியே உண்பது
கையேந்து வதைவிடக்
கேவல மாகும்.

சாதலின் இன்னாதது இல்லை இனிததூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை.

230

கொடுத்தே வாழ்ந்தவர்
முடியாத நிலையில்
இறப்பதை இனிதாய்
நினைக்கவும் கூடும்.

24. புகழ்

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு.

231

ஈதல் புகழுடன்
வாழ்தல் இரண்டுமே
உயிர்வாழ்வுக் கான
ஊதியம் ஆகும்.

உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கொன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ்.

232

என்னதான் இங்கே
யார்சொன் னாலும்
கொடுப்ப வரைத்தான்
புகழ்தேடிப் போகும்.

ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழ்அல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன்று இல்.

233

குன்றாது வளரும்
புகழைத் தவிர
நின்று நிலைப்பதில்
வலகத்தில் இல்லை.

நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்
போற்றாது புத்தேள் உலகு.

234

புகழோங்கும் செயல்கள்
புரிவாரை விட்டுத்
தெய்வத்தைக் கூடப்
போற்றாது உலகம்.

நத்தம்போல் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது.

235

விரும்பிடும் கெடுதலும்
புகழ்வாழ மடிதலும்
வித்தகர் தமக்கே
சாத்தியம் ஆகும்.

தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.

236

புகழைத்	தருபவை
செய்வதும்	மற்றவை
அகல்வதும்	வாழ்வின்
நல்லடை	யாளம்.

புகழ்ப்பட வாழாதார் தம்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன்.

237

புகழ்ப்பட	வாழாதார்
தம்மை	நோவாமல்
இகழ்வார்	நோவதில்
புண்ணியம்	இல்லை.

வசைஎன்ப வையத்தார்க்கு எல்லாம் இசைஎன்னும்
எச்சம் பெறாஅ விடின்.

238

புகழிங்கே	மிச்சமாய்
மிஞ்சாத	வகையில்
வாழ்ந்திடும்	வாழ்க்கை
பழியாகிப்	போகும்.

வசைஇலா வண்பயன் குன்றும் இசைஇலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

239

பழிசெய்வார்	சுமந்தே
பழியேற்று	நிற்கும்
நிலமும்	வளத்தில்
குன்றிட	நேரும்.

வசைஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசைஒழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.

240

வசையில்	லாததும்
புகழுள்ள	துந்தான்
வாழ்வின்	உண்மைப்
பொருள்கண்ட	தாகும்.

துறவறவியல் 25.அருளுடைமை

அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள.

241

பொருட்செல்வம்	தரமிலா
இடத்திலும்	சேர்வதால்
அருட்செல்வம்	என்பதே
செல்வத்தில்	செல்வம்.

நல்லாற்றான் நாடி அருளாள்க பல்லாற்றான்
தேரினும் அஃதே துணை.

242

பலவாறு	ஆய்ந்து
பார்ப்பதில்	தெரிவது
நலஞ்சார்ந்த	அருள்தான்
நற்றுணை	என்பது.

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை இருள்சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல்.

243

இருள்சேர்ந்த	நரகம்
சேர்ந்திடல்	என்பது
அருள் சேர்ந்த	நெஞ்சம்
உடையவர்க்கு	இல்லை.

மன்னுயிர் ஓம்பி அருளாள்வற்கு இல்என்ப
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை.

244

அருளால்	உயிர்களை
அரவணைத்	திட்டால்
உயிர்அஞ்ச	வந்திடும்
விணைப்பயன்	விலகிடும்.

அல்லல் அருளாள்வார்க்கு இல்லை வளிவழங்கும்
மல்லல்மா ஞாலம் கரி.

245

அல்லல்	அருளாளர்க்கு
இல்லை	யென்பதை
உலக	நடைமுறை
தெளிவாக	உணர்த்தும்.

பொருள்நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி
அல்லவை செய்தொழுகு வார். 246

அருளின்றி	அவதிப்
படுவது	என்பது
துறவைக்	குறுக்கு
வழியாய்	நினைப்பது.

அருள்இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லைபொருள்இல்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு. 247

பொருளிலார்க்	கிந்த
உலகந்தான்	இல்லை
அருளிலார்க்	கெந்த
உலகமும்	இல்லை.

பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றார்
அற்றார்மற்று ஆதல்அரிது. 248

பொருளற்றுப்	போனால்
தழைக்கலாம்	ஆனால்
அருளற்றுப்	போனால்
மறுவாய்ப்பே	இல்லை.

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம். 249

அருளிலான்	துறவை
மேற்கொள்வது	என்பது
தெளிவற்றான்	மெய்ப்பொருள்
காண்பதைப்	போன்றது.

வலியார்முன் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து. 250

எளியாரை	வருத்த
முனைந்திடும்	போது
வலியார் முன்	தன்னிலை
நினைப்பது	நன்மை.

26. புலால் மறுத்தல்

தன்ஊன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊன்உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள். 251

தன்னுடல்	பெருக்கப்
பிறவுடம்(பு)	உண்டால்
அருளுக்குப்	பொருளே
இல்லாமல்	போகும்.

பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு. 252

போற்றி	நடக்காமல்
இல்லை	பொருளாட்சி
புலால்மறுக்	காமல்
அருளாட்சி	இல்லை

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றாக்காது ஒன்றன்
உடல்கவை உண்டார் மனம். 253

கொலைவாள்	எடுத்தவர்
மனம்போல்	தசைச்சுவை
அறிந்தவர்	நெஞ்சம்
அறிந்திடாது	ஈரம்.

அருள்அல்லது யாதெனின் கொல்லாமை கோறல்
பொருள்அல்லது அவ்வூன் தினல். 254

கொல்லாமை	கொன்றதை
உண்ணாமை	இரண்டும்
அருள்மட்டும்	இன்றிப்
பொருளுமாய்	ஆகும்.

உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊன்உண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு. 255

உயிர்க்கிரங்	காமல்
புலால் உண்	பவரை
உண்பதற்கு	காகவே
நரகம் வாய்	திறக்கும்

தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல். 256

புலாலை	எவருமே
உண்ணாத	நிலையில்
விற்பதற்கு	என்றாரும்
கொன்றிட	மாட்டார்.

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின். 257

புலாலை	மற்றொன்றின்
புண்ணென்று	உணர்ந்தால்
உண்ணாமல்	அதனைத்
தவிர்த்திட	உதவும்.

செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன். 258

குற்றம்	நீங்கப்
பார்க்கக்	கற்றவர்
உயிரின்	பிரிந்ததை
உண்டிட	மாட்டார்.

அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று. 259

வேள்வி	ஆயிரம்
செய்வதை	விடவும்
உயிர்கொன்று	ஒன்றை
உண்ணாமை	நன்று.

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும். 260

கொன்றிட	மாட்டான்
புலாலை	மறுப்பான்
என்றால்	அவனை
வணங்கிடும்	உயிர்கள்.

27. தவம்

உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற்கு உரு. 261

உற்ற	துன்பம்
பொறுப்பதும்	மற்ற
உயிர்கள்	துன்பம்
தவிர்ப்பதுந்	தான்தவம்

தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் அவம் அதனை
அஃதிலார் மேற் கொள் வது. 262

தவத்தில்	இணக்கம்
உள்ளார்க்கு	மட்டுமே
தவம்என்பகு)	இங்கே
சாத்தியம்	ஆகும்.

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மற்றதார்கொல்
மற்றை யவர்கள் தவம். 263

துறந்தவர்	போன்றோர்க்கு
உதவும்	ஆசைதான்
மற்றவர்	தவத்தினை
மறப்பது	போலும்

ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும். 264

உகந்தவர்	நலமும்
முரண்பட்டுக்	கெடுதல்
செய்பவர்	சிறைவும்
தவத்தால்	நடக்கும்.

வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும். 265

வேண்டிய	வற்றைச்
சாதிப்	பதற்குப்
பயன்படும்	தவந்தான்
பயனுள்ள	முயற்சி

தவம்செய்வார் தம்கருமம் செய்வார்மற்றல்லார்
அவம்செய்வார் ஆசையுள் பட்டு.

266

தவம்செய்வார்	மட்டுமே
தம்வேலை	செய்பவர்
மற்றவர்	எல்லாம்
மற்றவை	செய்பவர்

சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

267

சுடச்சுடச்	சுடரும்
தங்கம்போல்	தவமும்
துன்பம்	படப்படச்
சுடர்விட்டுத்	தீகமும்

தன்னுயிர் தான்அறப் பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயிர் எல்லாம் தொழும்.

268

தன்னுயிர்	தனக்கென்று
இல்லா	நிலைவர
வணங்கி	உயிரெல்லாம்
வாழ்த்தும்	நிலைவரும்

சூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட்ட டவர்க்கு.

269

தவத்தின்	ஆற்றல்
தலைப்பட்டார்	நினைத்தால்
எமனையே	எதிர்த்து
வெல்லவும்	கூடும்.

இலர்பலர் ஆகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலாதவர்.

270

தவத்தின்	பயனை
அறியாத்	தன்மையே
இல்லார்	பலராகும்
காரணம்	இங்கே

28. கூடா ஒழுக்கம்

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும்.

271

வஞ்சகன்	பொய்வேட
நடத்தையைப்	பார்த்திடும்
பஞ்ச	பூதங்கள்
உள்ளே	நகைத்திடும்

வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்னெஞ்சம்
தான்அறி குற்றப் படின.

272

நெஞ்சம்	அறிய
குற்றம்	இழைப்பது
துறவு	வேடத்தைக்
குற்றமாய்ச்	செய்வது

வலிஇல் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

273

புலித்தோல்	போர்த்திய
பசுவைப்	போன்றவன்
துறவு	வேடத்தில்
மிரட்டி	மேய்பவன்

தவம்மறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று.

274

தவவேடம்	மறைந்து
தவறாய்	நடப்பவன்
புதரில்	மறைந்து
பறவைகள்	கொல்பவன்

பற்றற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்று
ஏதம் பலவும் தரும்.

275

துறந்ததாய்	ஏமாற்றிச்
செய்யும்	குற்றங்கள்
வருந்தி	நோக
நிச்சயம்	வைத்திடும்

நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.

276

துறவி	வேடத்தில்
வஞ்சித்து	வாழ்பவன்
கடிய	கல்மனம்
கொண்ட	கொடியவன்

புறம் குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகம்குன்றி
மூக்கின் கரியார் உடைத்து.

277

உள்ளத்தில்	கள்ளமும்
வெளியில்	வேடமும்
கொண்டவர்	துறவுக்
கோலத்தில்	அதிகம்

மனத்து மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகும் மாந்தர் பலர்.

278

குளித்தேமேனியின்	
அழுக்கினை	நீக்கி
உள்ளத்தில்	அழுக்கை
சேர்ப்பவர்	உண்டு.

கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதுஆங் கன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல்.

279

வளைந்தயாழ்	இனியதால்
அம்பு	கொடியதால்
நல்லதும்	கெட்டதும்
விளைவைப்	பொறுத்தது

மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின்.

280

ஓட்ட	மழிப்பதும்
வளர்ப்பதும்	வேண்டாம்
உலகம்	பழிப்பவை
விடுவதே	போதும்

29. கள்ளாமை

எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.

281

இகழப்	படாமல்
இருக்க	விரும்பினால்
பிறர்பொருள்	வஞ்சிக்கக்
கூடாது	என்றும்.

உள்ளத்தால் உள்ளலும்தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல்.

282

கள்ளத்தால்	பிறர்பொருள்
கவர்வோம்	என்றே
உள்ளம்	நினைத்தாலும்
தீங்காய்	முடிந்திடும்.

களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவிறந்து
ஆவது போலக் கெடும்.

283

வரம்பின்றி	வளர்வது
போலக்	காட்டிக்
களவால்	வந்த
ஆக்கம்	கெட்டிடும்.

களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமம் தரும்.

284

கள்ளமாய்ப்	பிறர்பொருள்
மேல்வைத்த	ஆசை
விளைந்து	கொடிய
தீங்காய்	வெளிப்படும்

அருள்கருதி அன்புடையர் ஆதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல்.

285

அயர்ந்தால்	பிறர்பொருள்
கவர	நினைப்பது
அருளென்றும்	விளையாக்
கல்மனம்	என்பது.

அளவிற்கண் நின்றொழுகல் ஆற்றார் களவிற்கண்
கன்றிய காத லவர்.

286

களவிலே	ஆசை
கொண்டவர்	என்றுமோர்
அளவிலே	நிற்க
முடியாமல்	போகும்.

களவென்னும் காரறி வாண்மை அளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கள் இல்.

287

அளவறிந்	தேநிற்கும்
ஆற்றல்	இருந்தால்
களவறி	வாண்மைக்கு
இடமிருக்	காது.

அளவறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு.

288

அளவறிந்	தார்நெஞ்சில்
அறம்போல்	நின்றிடும்
களவறி	வாரது
நெஞ்சத்தில்	வஞ்சனை.

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

289

களவைத்	தவிர
மற்றவை	நினையார்
அளவின்றிச்	செய்தே
அவதிப்	படுவார்.

கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தேள் உலகு.

290

உயிரா	பத்தாம்
களவினை	விட்டால்
சொர்க்கமும்	எட்டிடும்
தூரத்தில்	வந்திடும்.

30. வாய்மை

வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொல்ல.

291

எந்தத்	தீமையும்
இல்லாமல்	சொல்வதே
வாய்மை	என்பதன்
சாரம்சம்	ஆகும்.

பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்.

292

குற்ற	மற்ற
நன்மையைத்	தந்திடும்
பொய்யையும்	வாய்மை
இடத்திலே	வைக்கலாம்.

தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

293

நெஞ்சம்	அறியப்
பொய்சொல்லும்	போது
சொன்னவன்	நெஞ்சே
சுட்டிடும்	அவனை.

உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்.

294

உள்ளம்	பொய்க்காமல்
நடந்திடு	கின்றவன்
எல்லார்	மனத்திலும்
இடம்பெறு	கின்றவன்

மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானம்செய் வாரின் தலை.

295

நெஞ்சம்	நினைப்பதை
வாய்பேசும்	தன்மை
தானம்	தவமெனும்
இரண்டினும்	நல்லது.

பொய்யாமை அன்ன புகழ்இல்லை எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும்.

296

புகழைத்	தந்திடும்
பொய்யாமை	என்பது
அறத்தின்	உண்மையாய்
உணரப்	படுவது.

பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

297

பொய்யாமை	என்றும்
தவறாமல்	காத்தால்
அறம்பற்றி	எதுவும்
ஆராய	வேண்டாம்.

புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை
வாய்மையால் காணப் படும்.

298

புறந்தூய்மை	நீரால்
தெரிவதைப்	போல
அகந்தூய்மை	என்பதை
வாய்மை	உரைக்கும்.

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

299

இருளைப்	போக்கும்
விளக்குகள்	அனைத்திலும்
போற்றப்	படுவது
பொய்யா	விளக்கே.

யாம்மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற.

300

நல்ல	தெல்லா
வற்றிலும்	நல்லது
வாய்மை	யென்று
சொல்லப்	படுவது

31.வெகுளாமை

செல்இடத்துக் காப்பான் சினம்காப்பான் அல்இடத்துக்
காக்கின்என் காவாக்கால் என்.

301

செல்லா	இடத்தில்
உதவாத	கோபம்
செல்லும்	இடத்திலும்
கெடுதலாய்	வந்திடும்.

செல்லா இடத்துச் சினம்தீது செல்இடத்தும்
இல்அதனின் தீய பிற.

302

செல்லா	இடத்தில்
தண்டிக்கப்	படும்சினம்
செல்லும்	இடத்திலும்
திருப்பித்	தாக்கிடும்

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும்.

303

கோபம்	தீமையின்
விளைநிலம்	என்பதால்
கோபத்தை	விடுவதே
நல்லதெப்	போதும்.

நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற.

304

மகிழ்சியைச்	சிரிப்பினைக்
கொன்றிடும்	கோபம்
பகைசெய்யும்	கெடுதலை
அதிகமாய்ச்	செய்யும்

தன்னைத்தான் காக்கின் சினம்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம்.

305

கோபம்	கொலைக்கும்
இடம்தரும்	என்பதால்
கோபத்தை	விடுவதே
பாதுகாப்பு	ஆகும்.

சினம்என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி இனம்என்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். 306

சேர்ந்தாரைக் கொல்லி
சினத்தினால் நீங்கும்
பாதுகாப்பு ஆகும்
நட்பும் உறவும்.

சினத்தைப் பொருள்என்று கொண்டவன்கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. 307

தரையில் அறைந்தால்
கைவலிப் பதுபோல்
கோபத்தைக் கொண்டால்
தனக்குத்தான் துன்பம்.

இணர்எரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. 308

கொத்தாய் நெருப்பு
சுடல்போல் கொடுமை
பிறர்செய் தாலும்
வெகுளாமை நன்மை

உள்ளியது எல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின். 309

கோபம் கொஞ்சமும்
கொள்ளா தவனிடம்
விரும்பிய தெல்லாம்
விரைவாகச் சேரும்.

இறந்தார் இறந்தார் அனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. 310

கோபத்தில் எல்லை
மீறினார் இறந்தவர்
கோபம் துறந்தவர்
துறவியாய் வென்றவர்.

32.அன்னா செய்யாமை

சிறப்புநும் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்குஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். 311

சிறப்பைத் தருகிற
செல்வத்திற் காகவும்
தீங்குசெய் யாமைதான்
தெளிவெனச் சொல்வது.

கறுத்துஇன்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்துஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். 312

வன்மங் கொண்டு
கெடுதல்செய் வார்க்கும்
பதிலுக்குத் தீமை
செய்யாமை தூய்மை.

செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்
உய்யா விழுமம் தரும். 313

காரணம் இல்லாமல்
தீங்கு செய்தார்க்கும்
கெடுதலைச் செய்தால்
தன்துன்பம் வளரும்

இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல். 314

தீமை செய்தவன்
வெட்கப் படும்படி
நன்மை செய்துதான்
தண்டிக்க வேண்டும்

அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ பிறிதின்றோய்
தம்நோய்போல் போற்றாக் கடை. 315

பிறர்துன்பம் தனதாய்
உணர்வதே ஒருவனின்
அறிவான தன்மைக்கு
அடையாளம் ஆகும்.

இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கண் செயல்.

316

தனக்குத் தீங்கென்று
உணர்ந்ததைப் பிறர்க்குத்
தான்செய்யக் கூடாது
எதுவந்த போதும்

எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானாம்
மாணாசெய் யாமை தலை.

317

எப்போதும் யார்க்கும்
எந்த அளவிலும்
தீமை செய்யாமை
செம்மை எனப்படும்.

தன்னுயிர்க்கு இன்னாமை தான்அறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்.

318

துன்பத்தை அனுபவித்து
உணர்ந்தவன் அதனைப்
பிறையிர் படவைத்தல்
நல்லுணர்வு இல்லை.

பிறர்க்குஇன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னா
பிற்பகல் தாமே வரும்.

319

பிறர்க்குத் கெடுதல்
முற்பகல் செய்தால்
தனக்கது பிற்பகல்
தானே வந்திடும்

நோய்எல்லாம் நோய்செய்தார்மேலவாம் நோய்செய்யார்
நோய்இன்மை வேண்டு பவர்.

320

துன்பம் செய்வாரைத்
துன்பம் தொடர்வதால்
துன்பம் செய்யாமை
துன்பம் தடுத்திடும்.

33. கொல்லாமை

அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாம் தரும்.

321

குற்றங்கள் தவிர்க்கும்
கொல்லாமை தன்னை
அடிப்படை அறமெனச்
சொல்வது பொருந்தும்

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நாலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை.

322

பகிர்ந்துண்டு உயிர்களைக்
காப்பது என்பது
நூல்கள் சொல்வதில்
எல்லாம் உயர்ந்தது.

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

323

ஒன்றாகச் சொன்னால்
கொல்லாமை மேன்மை
அடுத்ததாய் வைக்கலாம்
வாய்மையின் தூய்மை

நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி.

324

நற்பாதை என்பது
எந்த நிலையிலும்
கொலைச்செயல் தன்னை
விலகி நடப்பது.

நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஅஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை.

325

நிலைமையை ஆய்ந்து
துறந்தவர் கூட்டத்தில்
உயிர்க்கொலைக் கஞ்சுவார்
உயர்ந்தவர் ஆவார்

கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாள்மேல்
செல்லாது உயிருண்ணும் கூற்று. 326

கொல்லாமை விரதம்
காப்பவன் வாழ்நாளாக்
குறைக்க விரும்பாது
கொன்றிடும் கூற்றம்.

தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை. 327

தன்னுயிர் போவதைத்
தடுப்பதற்கு ஆகவும்
பிறையிர் போக்க
நினைத்திடார் மேலோர்.

நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகும் ஆக்கம் கடை. 328

என்னதான் நல்ல
ஆக்கம் என்றாலும்
கொல்வதால் வந்தால்
மறுப்பவர் சான்றோர்.

கொலைவினையர் ஆகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவார் அகத்து. 329

கொலைகாரர் தன்மை
இழிந்தது என்பது
அறிந்தவர்க்கு எல்லாம்
தெரிந்ததே ஆகும்.

உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப செயிர்உடம்பின்செல்லாத்தீ
வாழ்க்கை யவர். 330

உயிரை உடம்பைப்
பிரித்திடும் கொடுமை
குற்றம் தொழிலாய்க்
கொண்டவர் வாழ்க்கை

34. நிலையாமை

நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. 331

நில்லாத வற்றை
நிலையாய் நினைப்பதே
அற்பம் ஆகிடும்
புல்லறிவு ஆண்மை.

கூத்தாட்டு அவைக்குழாத்து அற்றே பெருங்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று. 332

கூத்து முடிந்ததும்
கூட்டம் கலைதல்போல்
கூடிய செல்வமும்
கலைந்து போய்விடும்.

அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல். 333

நிலைக்காத செல்வம்
இருக்கிற போதே
நிலையான வற்றை
நிறைவேற்ற வேண்டும்.

நாள்ளன ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்ஈரும்
வாளது உணர்வார்ப் பெறன். 334

ஒன்றுபோல் நாட்கள்
தோன்றிட்ட போதும்
ஒவ்வொன்றும் வாழ்நாள்
குறைவதைக் காட்டும்

நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். 335

இறப்பது எப்போதும்
நேரலாம் என்பதால்
நல்லவை விரைவாய்
முடிப்பதே நன்மை.

நெருநல் உளன்ஒருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்திவ் வுலகு.

336

நேற்றைக்	கிருந்தவர்
இன்றைக்	கிங்கில்லை
என்ற	பெருமை
உடையதிவ்	வுலகம்

ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல.

337

ஒருநொடி	கூட
உறுதி	யில்லாத
வாழ்வில்மனக்கோட்டை	
கோடி	யிருக்கும்.

குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள்பறந் தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு.

338

கூட்டைப்	பறவை
நீங்கிடும்	நொடியில்
உடம்பின்	உயிரின்
தொடர்பே	அறுந்திடும்

உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

339

உறக்கமும்	விழிப்பும்
தொடர்வது	போல்தான்
இறப்பும்	பிறப்பும்
இயற்கையின்	நியதி.

புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு.

340.

என்றும்	நிலையாய்த்
தங்கி	இருந்திட
உலகில்	உயிர்க்கொரு
புகலிடம்	இல்லை.

35.துறவு

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.

341

எதில்எதில்	இருந்து
நீங்க	முடியுமோ
அதில்அதில்	இருந்து
துன்பங்கள்	இல்லை.

வேண்டின்உண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டியற் பால பல.

342

விரும்பித்	துறந்தால்
துறந்தபின்	இங்கே
இயல்பாய்	நடக்கும்
காரியம்	அதிகம்.

அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.

343

வென்றிட	வேண்டும்
ஐந்து	புலன்களை
விட்டிட	வேண்டும்
வேண்டிய	தெல்லாம்.

இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன்று இன்மை உடைமை
மயல்ஆகும் மற்றும் பெயர்த்து.

344

வேண்டி	விரும்பினால்
மயக்கம்	இயல்புபோல்
வேண்டாமை	என்பது
தவஇயல்பு	ஆகும்.

மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை.

345

பிறப்பறுப்	பதனை
முயல்பவர்க்கு	உடம்பும்
அதிகம் என்று	உணரச்
சார்புகள்	அகலும்.

யான்எனது என்னும் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும். 346

வானோர்க்கும் மேலாம்
உலகம் என்பது
தான்தனது என்பவை
விட்டார்க்கு உரியது.

பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. 347

பற்றினைப் பற்றி
விடாதவர் தம்மைப்
பற்றித் தொடர்ந்திடும்
துன்பங்கள் எல்லாம்

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். 348

துறவி என்பவர்
தீரத் துறப்பவர்
அரைகுறைத் துறவிகள்
வலைவசப் பட்டவர்.

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
நிலையாமை காணப் படும். 349

பற்றற்ற போதே
வீடுபேறு ஆகும்
பற்றில் மயங்க
நிலையாமை தொடரும்.

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. 350

பற்றினை விட்டிடும்
முயற்சியில் உதவவே
பற்றிலான் பற்றினைப்
பற்றுதல் என்பதும்.

36.மெய்உணர்தல்

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று உணரும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு. 351

பொருளற்ற வற்றைப்
பொருளாய் உணர்வது
மாட்சி இல்லாப்
பிறப்பாய் முடிந்திடும்

இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு 352

களங்கம் இல்லாரின்
தெளிந்த பார்வையில்
இருளகன் றேநல்ல
இன்பம் நிலவிடும்

ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணியது உடைத்து. 353

ஐயப்பாடு இன்றித்
தெளிந்தார்க்கு வானகம்
வையகத் தைவிடப்
பக்கத்தில் வந்திடும்.

ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயம்இன்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு. 354

ஐந்து புலன்களும்
அபங்கி நடப்பினும்
மெய்யுணர்வு இன்றேல்
பயனொன்றும் இல்லை.

எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. 355

எப்பொருள் எந்தத்
தன்மைய தாயினும்
மெய்ப்பொருள் அதனில்
காண்பதே அறிவு.

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

356

கற்றிங்கே	மெய்ப்பொருள்
கண்டவர்	நடப்பார்
திரும்பவும்	மறுபடி
வராத	பாதை.

ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

357

ஓர்ந்தே	உள்ளம்
உள்ளகு)	உணர்ந்தால்
பிறழ்ந்த	பிறப்பு
வேண்டாமல்	போகும்.

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு.

358

சிறப்பெனும்	செம்பொருள்
காணும்	தெளிவினால்
பிறவியைத்	தொடர்ந்திடும்
பேதைமை	நீங்கும்.

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரும் நோய்.

359

சார்புகள்	உணர்ந்தவை
நீங்க	நடந்தால்
சேர	வருந்துன்பம்
விலகிச்	சென்றிடும்.

காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைமூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய்.

360

காமம்	கோபம்
மயக்கம்	என்பவைத்
தீர்ந்திடும்	தெளிவால்
தீர்ந்திடும்	துன்பம்.

37.அவா அறுத்தல்

அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பினும் வித்து.

361

ஆசை	என்பதே
எல்லோர்க்கும்	என்றும்
கெடுதலாய்ப்	பிறப்பை
ஆக்கிடும்	மூலம்

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

362

பிறவாமை	வேண்டும்
என்கிற	விழைவும்
வேண்டாமை	வேண்டும்
என்பதில்	அபங்கும்

வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
யாண்டும் அஃதொப்பது இல்.

363

வேண்டாமை	போன்ற
மேலான	செல்வம்
பூமி	சொர்க்கம்
இரண்டிலும்	இல்லை

தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

364

ஆசை	இல்லாமை
எனவோரு	தூய்மை
வாய்மை	யோடு
விளைந்திடும்	ஒன்று

அற்றவர் எனபார் அவாஅற்றார் மற்றையார்
அற்றாக அற்றது இலர்.

365

ஆசை	துறந்தவர்
தவிர	பிறரைத்
துறவி	யென்பது
பொருந்தாத	வார்த்தை

அஞ்சுவது ஓரும் அறனே ஒருவனை
வஞ்சிப்பது ஓரும் அவா.

366

ஆசை	வஞ்சிக்கும்
என்பது	அறிந்ததை
அஞ்சுதல்	என்பதே
துறவின்	அடிப்படை

அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை
தான்வேண்டும் ஆற்றான் வரும்.

367

ஆசை	முற்றிலும்
அகன்றால்	நற்செயல்
தனது	போக்கில்
தானாய்	நடக்கும்

அவாஇல்லார்க்கு இல்லாகும் துன்பம்அஃதுண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும்.

368

அடுக்கடுக்	காய்வரும்
துன்பங்கள்	எல்லாம்
ஆசையில்	லார்முன்
காணாமல்	போகும்

இன்பம் இடையறாது ஈண்டும் அவாஎன்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.

369

துன்பத்தில்	துன்பமாம்
ஆசை	அகன்றால்
இன்பம்	என்பது
இயற்கையாய்	ஆகும்.

ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும்.

370

தீராமல்	வளரும்
ஆசை	விலகினால்
மாறாத	அமைதி
தானாக	நிலவும்.

ஊழியல்

38. ஊழ்

ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழால் தோன்றும் மடி.

371

ஆகும்	காலத்தில்
அயரா	முயற்சியும்
போகும்	காலத்தில்
சோம்பலும்	ஏற்படும்.

பேதைப் படுக்கும் இழவுழ் அறிவுஅகற்றும்
ஆகல்ஊழ் உற்றக் கடை.

372

இழக்க	வரும்நேரம்
அறிவு	தடுமாறும்
அடைய	வரும்நேரம்
அறிவும்	சிறந்திடும்.

நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றும்தன்
உண்மை அறிவே மிகும்.

373

நுண்ணிய	நூல்கள்
மிகப்பல	கற்பினும்
உண்மையில்	உள்ள
அறிவுதான்	விளைந்திடும்.

இருவேறு உலகத்து இயற்கை திருவேறு
தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு.

374

செல்வம்	சேர்ப்பதும்
அறிவில்	தெளிவதும்
இருவேறு	இயற்கை
இயல்புகள்	ஆகும்.

நல்லவை எல்லாஅம் தீயவாம் தீயவும்
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு.

375

செல்வம்	சேர்ப்பதில்
தீயவை	நல்லவை
விளைவுகள்	மாறி
நடப்பதும்	உண்டு.

பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

376

உரியவை எறியினும்
போகாது வருந்திக்
காத்தாலும் செல்பவை
சென்றுதான் தீரும்.

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.

377

கோடி கோடியாய்க்
குவித்திட தாலே
துய்ப்பது சாத்தியம்
என்பதும் இல்லை.

துறப்பார்மன் துப்புரவு இல்லார் உறற்பால
ஊட்டா கழியும் எனின்.

378

வினைப்பயன் நினைத்தால்
விலகிடும் என்றால்
இல்லார் துறவிகள்
ஆவதும் எளிது.

நன்றாங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றாங்கால்
அல்லற் படுவது எவன்.

379

எதிர்பா ராமல்
வரும்பயன் துய்ப்பவர்
துன்பம்வந் தாலும்
சந்திக்க வேண்டும்.

ஊழின் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
குழினும் தான்முந் துறும்.

380

மற்றவை முந்தினும்
தான்முந்திச் செல்லும்
ஊழ்தான் மிகவும்
வலிமை வாய்ந்தது.

பொருட்பால்
அரசியல்
39. இறைமாட்சி

படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்புஅரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு.

381

உரிய அங்கங்கள்
இருப்பது பொறுத்தே
அரசு உண்மையில்
அரசென்று ஆகும்.

அஞ்சாமை ஈகை அறிவுஊக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தர்க்கு இயல்பு.

382

அச்ச மின்மையும்
ஈகையும் அறிவும்
ஊக்கமும் அரசனுக்கு
இயல்பாக வேண்டும்

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலன் ஆள் பவர்க்கு.

383

கல்வியும் துணிவும்
அயரா முயற்சியும்
நிலம்ஆள் பவனை
நீங்குதல் கெடுதல்

அறன்இழுக்காது அல்லவை நீக்கி மறன்இழுக்கா
மானம் உடையது அரசு.

384

அறம்தவ றாமல்
அல்லவை நீங்கி
வீரமும் மானமும்
உடையவன் வேந்தவன்

இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு.

385

செல்வம்உண் டாக்கலும்
சேகரம் செய்தலும்
காப்பதும் வகுத்துத்
தருவதும் அரசு.

காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.

386

எளிதாய்	மக்கள்
அணுக	முடிதலும்
இன்சொல்லும்	மன்னனைப்
புகழ்பெற	வைக்கும்

இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலால்
தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

387

இனிய	சொற்களும்
தருகிற	தன்மையும்
உள்ளவன்	சொல்லில்
உலகம்	நடக்கும்

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறைஎன்று வைக்கப் படும்.

388

சரியாய்	முறைசெய்து
காத்திடும்	அரசன்
இறைவனாய்	என்றும்
போற்றிடப்	படுவான்

செவிகைப்பச் சொல்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு.

389

கசக்கும்	சொற்கள்
பொறுத்திடும்	மன்னவன்
குடைநிழல்	கீழே
தங்கிடும்	உலகம்

கொடைஅளி செங்கோல் குடிஓம்பல் நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க்கு ஒளி.

390

கொடையும்	அன்பும்
குடிகாக்கும்	பண்புடன்
செங்கோல்	நடந்தால்
கொண்டாடும்	உலகம்

40. கல்வி

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

391

கற்க	உகந்தவை
தெளிவாய்க்	கற்பதும்
கற்றபின்	அதன்படி
நடப்பதும்	கல்வி

எண்ணெப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணெப வாழும் உயிர்க்கு.

392

கண்டு	தெளிய
வாழ்வில் உதவிடும்	
கணிதமும்	மற்றக்
கல்வியும்	கண்கள்

கண்ணுடையார் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையார் கல்லா தவர்.

393

பயனின்றித்	துன்பம்
தருவத	னாலே
கல்லாதான்	கண்கள்
இடைஞ்சலாய்ப்	போகும்

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்.

394

கூடி	மகிழ்வதும்
பிரியமாய்ப்	பிரிவதும்
தூரங்கள்	தோற்கும்
கல்வியால்	ஆகும்

உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

395

உள்ளவ	ரிடம்தாழ்ந்(து)
இல்லார்கள்	ஏற்பது
கல்வியில்	மட்டுந்தான்
கௌரவ	மாகும்.

தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு. 396

தோண்டித்	தோண்டி
ஊறிடும்	ஊற்றாய்க்
கற்றிடக்	கற்றிடப்
பெருகிடும்	அறிவு

யாதானும் நாடாமால் ஊராமல் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு. 397

ஊரும்	நாடெலாம்
உறவாக்கும்	கல்வியைக்
கற்றிட	வேண்டும்
சாகும்	வரைக்கும்

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து. 398

இந்தப்	பிறவியில்
தான்கற்ற	கல்வி
ஏழு	பிறவிக்கும்
பாதுகாப்	பாகும்

தாம்இன் புறுவது உலகுஇன் புறக்கண்டு
காழுறுவர் கற்றறிந் தார். 399

உலகுக்கும்	தமக்கும்
ஒரசேர	இன்பம்
தரவரும்	கல்விதான்
கற்றவர்	வேட்கை

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. 400

செல்வங்கள்	எல்லாம்
அழிந்திடும்	என்பதால்
கல்விதான்	என்றும்
அழியாத	செல்வம்.

41.கல்லாமை

அரங்குஇன்றி வட்டுஆடி அற்றே நிரம்பிய
நூல்இன்றிக் கோட்டி கொளல். 401

அறிவுத்	தெளிவுக்கு
நூல்கோட்	பாடுகள்
சதுரங்கத்	துக்குக்
கட்டங்கள்	போன்றவை

கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று 402

கல்லாதான்	விரும்பிச்
சொல்லாடும்	முயற்சி
அடிப்படைத்	தகுதி
இல்லாத	ஆசை

கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்
சொல்லாது இருக்கப் பெறின். 403

கற்றவர்	சபையில்
வாய்முடி	இருந்தால்
கல்லா	தவரும்
நல்லவர்	ஆவார்

கல்லாதான் ஓட்பம் கழியநன்று ஆயினும்
கொள்ளார் அறிவுடை யார். 404

கல்லாதான்	நுட்பமாய்ச்
சொல்லிடும்	கருத்தைத்
தவறி	நேர்ந்ததாய்
மற்றவர்	நினைப்பார்

கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாட்ச் சேர்வு படும். 405

கல்லாதான்	விரிவாய்ப்
பேச	முற்பட்டால்
சொல்ல	வரும்பொருள்
தடுமாறிப்	போகும்.

உளர்என்னும் மாத்திரையர் அல்லால் பயவாக்
களர்அனையர் கல்லா தவர்.

406

இருப்பது போல
இருப்பினும் கல்லாதான்
வினையாக் களர்நிலம்
போல்தான் இருப்பான்

நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான் எழில்நலம்
மண்மாண் புனைபாவை அற்று.

407

கல்வியின் நுட்பம்
இல்லாதான் எழில்நலம்
வண்ணம் பூசிய
மண்பொம்மை போன்றது

நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லார்கண் பட்ட திரு.

408

கற்றவன் தான்படும்
வறுமை தன்னிலும்
கல்லா தவனின்
செல்வம் கொடியது

மேற்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றார் அனைத்திலர் பாடு.

409

எந்தக் குடியில்
பிறந்திருந் தாலும்
கல்லாதார்க் கெந்தப்
பெருமையும் இல்லை

விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனை யவர்.

410

விலங்கும் மக்களும்
வேறு படல்போல்
கல்லாதான் கற்றவன்
வேறுபாடு உண்டு.

42. கேள்வி

செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை.

411

செல்வம் அனைத்திலும்
செல்வமாய் ஆவது
கேள்வி ஞானம்
என்கிற செல்வம்

செவிக்குணவு இல்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்.

412

செவிக்குண வ என்பது
இல்லா நிலையில்தான்
வயிற்றுக் குணவை
நாடில் நன்மை

செவியுணவின் கேள்வி உடையார் அவியுணவின்
ஆன்றாரோடு ஒப்பர் நிலத்து.

413

செவிவுணவு ஏற்கும்
சிறந்தவர் இங்கே
அவிவுணவு ஏற்கும்
தெய்வம் போன்றவர்

கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை.

414

கல்லாத போதும்
கேள்வி ஞானம்
வீழ்ந்திடும் நேரம்
தூக்கி நிறுத்தும்

இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல்.

415

வழுக்கும் நிலத்தில்
ஊன்றுகோல் போல
ஒழுக்கம் சிறந்தவர்
சொற்கள் உதவிடும்.

எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்.

416

எந்த	அளவுக்கு
நல்லவை	கேட்டாலும்
அந்த	அளவிலே
நன்மை	விளைந்திடும்

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார்இழைத்துணர்ந்து
ஈண்டிய கேள்வி யவர்.

417

பிழையாய்	உணர்ந்தும்
பேதைமை	பேசாத
நிதானம்	கேள்வி
ஞானத்தால்	வந்திடும்

கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி.

418

கேள்வி	ஞானம்
இல்லை	என்றானால்
செவிகளின்	பயனும்
இல்லையென்று	ஆகும்

நுணங்கிய கேள்வியார் அல்லார் வணங்கிய
வாயினர் ஆதல் ஆரிது.

419

நுணுக்கம்	ஆகும்
கேள்வி	ஞானம்
பணிவாய்ப்	பேசும்
தன்மையால்	விளங்கும்

செவியின் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்.

420

வாய்ச்சுவை	தவிரச்
செவிச்சுவை	உணரார்
இருப்பினும்	இல்லை
என்றாலும்	ஒன்றே.

43. அறிவுடைமை

அறிவுஅற்றம் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்கல் ஆகா அரண்.

421

அறிவெனப்	படுவது
பகைவரால்	என்றும்
அழிக்க	முடியா
அரணாகிக்	காக்கும்

சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு.

422

மனம்போன	போக்கில்
போகாமல்	நின்று
தீயவை	நீங்கி
நலம்சேரல்	அறிவு

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.

423

யார்சொல்வ	தாயினும்
சொல்வதில்	உள்ள
மெய்ப்பொருள்	கண்டு
தெளிவதே	அறிவு

எண்பொருள் வாகச்செலச் சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்பது அறிவு.

424

ஒன்றிரண்டு	என்பதாய்ப்
புரிந்திடச்	சொல்வதும்
பிறர்சொல்லின்	நுட்பம்
தேர்வதும்	அறிவு.

உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்லது அறிவு.

425

உலகம்	மகிழ
இசைவதும்	சொந்த
விருப்பு	வெறுப்புகள்
தவிர்ப்பதும்	அறிவு.

எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வது உறைவது அறிவு.

426

எப்படி	எப்படி
உலகம்	இருக்கும்
என்பதை	அறிந்து
நடந்தில்	அறிவு

அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் அறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர்.

427

எதனாலே	என்ன
விளைந்திடும்	வந்திடும்
என்பவை	எல்லாம்
அறிந்திடல்	அறிவு

அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.

428

அஞ்ச	வேண்டியது
அஞ்சுதல்	அறிவதை
அஞ்சாமல்	நடப்பது
பேதையர்	இயல்பு

எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை
அதிர வருவதோர் நோய்.

429

வருவதை	அறிந்து
காத்திடும்	அறிவால்
அதிர	வருகிற
துன்பங்கள்	இல்லை

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்.

430

அறிவிருந்	திட்டால்
இல்லாதது	இல்லை
அறிவில்லை	என்றால்
ஒன்றுமே	இல்லை.

44. குற்றம் கடிதல்

செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

431

செருக்கும்	கோபமும்
சிறுமையும்	நீங்கினால்
ஆக்கம்	பெருமிதம்
என்றும்	சிறந்திடும்

இவறலும் மாண்பிறந்த மானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு.

432

தகாத	மகிழ்ச்சி
கருமித்	தன்மை
மாண்பில்லா	மானம்
தலைமைக்குக்	குற்றம்

தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

433

பழிக்கு	நாணும்
பண்புள்	ளோர்க்குத்
தினைபோன்ற	குற்றமும்
பனைபோலத்	தோன்றும்

குற்றமே காக்க பொருளாக குற்றமே
அற்றம் தருஉம் பகை.

434

தான்செய்யும்	குற்றம்
தன்னையே	அழித்து
முடித்திடும்	பெரிய
பகையாகிப்	போகும்

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கெடும்.

435

விளைவை	அஞ்சிக்
குற்றம்	நீங்காமை
தீமுன்	விறகாய்ப்
போய்விடும்	தன்மை.

தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்றம் ஆகும் இறைக்கு.

436

மற்றவர்	குற்றங்கள்
கண்டிக்க	உள்ளவன்
தன்குற்றம்	முதலில்
களைவது	கடமை

செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம்
உயற்பாலது அன்றிக் கெடும்.

437

செல்வத்தால்	வந்திடும்
சிறப்புகள்	எல்லாம்
கருமித்	தனத்தால்
பொருளற்றுப்	போகும்

பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப் படுவதொன்று அன்று.

438

பொருள்மேல்	ஆசை
எந்தக்	கணக்கிலும்
சரியென்று	கருத
முடியாத	ஒன்று

வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

439

நலம்விளை	யாத
செயலை	விரும்பலும்
தன்னைத்தான்	வியந்து
பேசலும்	குற்றம்

காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்
ஏதில ஏதிலார் நூல்.

440

விருப்பம்	வெளிப்படத்
தெரியாமல்	அடைவது
பகைவர்	கூழ்ச்சிக்கு
இடந்தரா	வழிமுறை

45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

அறன்அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறன்அறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

441

அறத்தை	அறிந்தே
மூத்த	அறிஞரின்
உறவைத்	தலைவன்
அடைவது	கடமை

உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

442

வந்த	இடநீக்கி
வராமல்	முன்காக்கும்
திறமுடை	யோரின்
உறவென்றும்	தேவை

அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

443

பெரியவர்	உறவைப்
பெறுவது	என்பது
கடின	மானவை
யாவினும்	கடினம்

தம்மின் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையுள் எல்லாம் தலை.

444

தம்மினும்	பெரியாரை
உறவாய்க்	கொள்வது
வலிமையில்	எல்லாம்
வலிமையாய்	ஆகும்.

சூழ்வார்கண் ஆக ஒழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

445

கூழ்ந்தவர்	கண்ணாக
உலகைப்	பார்ப்பதால்
தக்கவர்	கூழ்
இருப்பது	அவசியம்

தக்கார் இனத்தனாய்த் தான்ஒழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்தது இல்.

446

தக்கவர்	சேர்ந்து
செயல்படும்	தலைவனைக்
கெடுக்க	முயலும்
பகைவர்கள்	கெடுவார்

இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்கும் தகைமை யவர்.

447

கண்டித்துத்	திருத்தும்
துணைவரை	ஆளும்
தலைவனைக்	கெடுக்க
முடியாது	யாரும்

இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் இலானும் கெடும்.

448

இடித்துத்	திருத்துவார்
இல்லாத	மன்னன்
கெடுப்பார்	இல்லாத
நிலையிலும்	கெடுவான்

முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாம்
சார்பிலார்க்கு இல்லை நிலை.

449

முதலில்லார்க்கு	ஊதியம்
இல்லா	ததைப்போல்
துணையில்	லாதவர்
நிலைப்பதும்	இல்லை

பல்லார் பகைகொளலின் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

450

பலரது	பகையை
அடைவதை	விடவும்
நல்லவர்	தொடர்பை
விடுவதே	கெடுதல்.

46. சிற்றினம் சேராமை

சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

451

பெரியவர்	அஞ்சும்
சிற்றினம்	தன்னில்
சொந்தமாய்ச்	சேர்வார்
சிறுமை	கொண்டவர்

நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்து அற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்பது ஆகும் அறிவு.

452

நிலவியல்	பால்மாறும்
நீரின்	தன்மைபோல்
சேரும்	இனத்தால்
மாறிடும்	அறிவு

மனத்தானாம் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி இனத்தான்ஆம்
இன்னான் எனப்படும் சொல்.

453

மனத்தால்	உணர்வுகள்
என்றாலும்	இனத்தால்
இப்படிப்	பட்டவன்
என்றபேர்	வந்திடும்

மனத்து ளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்துளது ஆகும் அறிவு.

454

மனத்தைச்	சார்ந்ததாய்த்
தோற்றம்	காட்டினும்
இனத்தைச்	சார்ந்தே
செயல்படும்	அறிவு

மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனந்தூய்மை தூவா வரும்.

455

மனந்தூய்மை	செய்யும்
செயல்தூய்மை	இரண்டும்
இனந்தூய்மை	யாலே
ஒருவனுக்கு	ஏற்படும்

மனந்தூயார்க்கு எச்சம்நன்றாகும் இனந்தூயார்க்கு
இல்லைநன்று ஆகா வினை.

456

மனந்தூய்மை	யாலே
நற்பெயர்	வந்திடும்
இனந்தூய்மை	யால்வரும்
எல்லா	நலங்களும்

மனநலம் மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம் இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும்.

457

மனநலம்	உயிரினுக்கு
ஆக்கம்	அதுபோல்
இனநலத்	தால்வரும்
பெருமைகள்	எல்லாம்

மனநலம் நன்குடையர் ஆயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து.

458

மனநலம்	சிறப்பாய்
இருப்பினும்	ஒருவர்க்கு
இனநலம்	மேலும்
பாதுகாப்பு	ஆகும்

மனநலத்தின் ஆகும் மறுமை மற்றஃதும்
இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து.

459

மறுமைக்கும்	நன்மை
மனநலம்	என்றால்
அதற்கும்	உறுதி
இனநலம்	ஆகும்

நல்லினத்தின் ஊங்கும் துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லல் படுப்பதாஃம் இல்.

460

நல்லினம்	நல்ல
துணையாகும்	அதுபோல்
தீயினத்	தால்வரும்
அல்லல்கள்	எல்லாம்.

47. தெரிந்து செயல்வகை

அழிவதாஃம் ஆவதாஃம் ஆகி வழிபயக்கும்
ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல்.

461

அழிவதை	ஆவதை
ஊதியம்	தன்னை
ஆராய்ந்தே	செயலைத்
தொடங்கிட	வேண்டும்

தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்துஎண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல்.

462

செயல்தெரிந்	தாருடன்
கலந்தாய்ந்து	செய்தால்
முடியாத	காரியம்
உலகினில்	இல்லை

ஆக்கம் கருதி முதல்இழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார் அறிவுடை யார்.

463

ஆக்கம்	வேண்டி
முதலை	இழப்பதை
அறிந்தவர்	ஒருபோதும்
ஒப்பிட	மாட்டார்

தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் இளிவுஎன்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர்.

464

ஏளனப்	பட்டு
நிற்பதற்கு	அஞ்சுவார்
தெளிவில்	லாதச்
செயல்செய்ய	மாட்டார்

வகையறச் சூழாது எழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதுஓர் ஆறு.

465

வகையில்	லாமல்
தொடங்கும்	செயல்கள்
பகைவர்	தமக்கு
வாய்ப்பாய்	முடிந்திடும்.

செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்.

466

செய்வதற்கு உரியவை
செய்யாமல் கெட்டிடும்
செய்யக்கூடாதவை
செய்தாலும் கெட்டிடும்

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.

467

எண்ணியே செயலைத்
தொடங்கிட வேண்டும்
தொடங்கிப்பின் எண்ணுதல்
பின்னடைவு ஆகும்

ஆற்றின்வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

468

முறையாக வருந்தி
உழைக்கா விட்டால்
பலர்நின்று உதவினும்
பயனிருக் காது

நன்றாற்ற லுள்ளும் தவறுண்டு அவரவர்
பண்பறிந்து ஆற்றாக் கடை.

469

அவரவர் தன்மை
அறிந்துசெய் யாவிடில்
நன்மை செய்யினும்
தீமையாய்ப் போகும்

எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு

470

ஒவ்வாத செயலை
ஏற்காது உலகம்
என்பதால் செயலில்
நிதானம் வேண்டும்.

48. வலி அறிதல்

வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.

471

காரியம், பகைவர்
துணைவர்தம் ஆற்றல்
சீர்தூக்கிப் பார்த்தே
செயல்பட வேண்டும்

ஒல்வது அறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்.

472

சாத்தியம் தெரிந்து
மனம்ஒன்றி முயன்றால்
முடியாமல் போகும்
காரியம் இல்லை

உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

473

தனது வலிமையின்
வரம்பறி யாமல்
முயன்று பாதியில்
முடிந்தவர் அதீகம்

அமைந்தாங்கு ஒழுகான் அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

474

இணங்கி நடக்காமல்
அளவறி யாமல்
தன்னைத்தான் வியப்பது
அழிவில் முடிந்திடும்

பீலிபெய் சாகாடும் அச்சுஇறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

475

வண்டியின் சுமையில்
வரம்பை மீறி
மயிலிறகு ஏற்றினும்
அச்சு முறிந்திடும்.

நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந்து ஊக்கின்
உயிர்க்குஇறுதி யாகி விடும்.

476

நுனிக்கொம்பு ஏறல்போல்
எல்லை மீறுதல்
மரணத்தின் நிலத்தில்
கால்வைப்ப தாகும்.

ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக அதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி.

477

அளவை அறிந்தே
முறையாய் வழங்குதல்
பொருளை நீடித்து
வழங்கிடும் வழிமுறை

ஆகாறு அளவிட்டிது ஆயினும் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை.

478

பொருள்போ கீறவழி
அளவிலே நின்றால்
வரவு குறையினும்
பாதிப்ப தில்லை

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

479

அளவை அறிந்தே
வாழாதான் வாழ்க்கை
இருப்பதாய்த் தோன்றி
நொடியில் மறைந்திடும்

உளவரை தூக்காத ஒப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

480

உள்ளதைத் தாண்டிடும்
ஒப்புர வாண்மை
அவமானத் துக்கே
ஆளாக வைக்கும்.

49. காலம் அறிதல்

பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

481

பகலிலே காக்கையும்
இரவிலே ஆந்தையும்
ஒன்றை யொன்று
வென்றிட முடியும்

பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத்
தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு.

482

நேரம் காலம்
அறிந்து நடப்பது
செல்வம் நீங்காச்
செயல்பாடு ஆகும்

அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்.

483

பருவம் அறிந்தே
கருவிகள் தேடி
முயன்றிடும் போது
முடியாதது இல்லை

ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தால் செயின்.

484

காலம் அறிந்தே
இடம்பார்த்துச் செய்தால்
உலகை அடைய
நினைத்தாலும் முடியும்

காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர்.

485

பெரிதினும் பெரிதை
அடையக் கருதுவார்
காலம் பார்த்துக்
கலங்காது இருப்பார்.

ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து.

486

ஊக்கம்	உடையவன்
காத்துக்	கிடப்பது
தாக்கும்	தருணம்
எதிர்பார்த்து	நிற்பது

பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்.

487

புட்டப்	படாமல்
கவனம்	குன்றாமல்
காலம்பார்த்து	இருப்பார்
உறுதி	உடையவர்

செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை.

488

பகையைத்	துன்பத்தைச்
சகித்துப்	பொறுமையாய்
உரிய	நேரத்தில்
முடிப்பதே	ஆக்கம்

எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே
செய்தற்கு அரிய செயல்.

489

எய்தற்	கரிய
காலம்	கிடைத்தால்
செய்தற்	கரிய
செயல்கள்	நடக்கும்

கொக்குஒக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்துஒக்க சீர்த்த இடத்து.

490

கொக்கொக்க	வேண்டும்
பொறுமையில்	மற்றதன்
குத்தொக்க	வேண்டும்
வாய்த்த	நொடியில்.

50. கிடன் அறிதல்

தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும்
இடம்கண்ட பின்அல் லது.

491

இடத்தைத்	தேர்ந்து
முடிப்பதற்	குள்ளே
பகையை	ஏளனம்
செய்வது	கெடுதல்

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்தாம்
ஆக்கம் பலவும் தரும்.

492

எத்தனை	ஆற்றல்
உண்டென்	றாலும்
இடத்தால்	கிடைக்கும்
வலிமை	அதிகம்

ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப இடனறிந்து
போற்றார்கண் போற்றிச் செயின்.

493

எளியவன்	ஒருவன்
வலியவன்	தன்னை
இடத்தால்	வென்றிடும்
கூழ்நிலை	உண்டு

எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

494

இடத்தை	அறிந்தே
முயன்றிடும்	நேரம்
எதிரிகள்	தம்மனக்
கோட்டைகள்	சரியும்

நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற.

495

நீரிலே	முதலையின்
வலிமை	அதிகம்
நிலத்திலே	அதனை
மற்றவை	வெல்லும்

கடல்ஓடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடல்ஓடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து.

496

நீரிலே	தேரோட
முடியா	ததுபோல்
நிலத்திலே	தெப்பம்
மிதப்பதும்	இல்லை

அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தால் செயின்.

497

எண்ணியே	இடத்தால்
முயன்றால்	அங்கே
துணிச்சல்	தவிர
துணைவேறு	வேண்டாம்

சிறுபடையான் செல்லிடம் சேரின் உறுபடையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும்.

498

சிறிய	படையும்
உரிய	இடத்தில்
பெரிய	படையையும்
வென்றிடும்	உலகில்

சிறைநலனும் சீரும் இலர்எனினும் மாந்தர்
உறைநிலத்தோடு ஓட்டல் அரிது.

499

சொந்த	இடத்தில்
ஊன்றிடும்	நிலையில்
எளியாரை	வெல்வதும்
கடினமாய்ப்	போகும்

கால்ஆழ் களரின் நரிஅடும் கண்அஞ்சா
வேல்ஆள் முகத்த களிறு.

500

போர்யானை	ஆயினும்
புதைசேற்றில்	சிக்கினால்
சிறுநரி	கூட
அதைவெல்லக்	கூடும்.

51.தெரிந்து தெளிதல்

அறம்பொருள் இன்பம் உயிர்அச்சம் நான்கின்
திறம்தெரிந்து தேறப்படும்.

501

அறம்பொருள்	இன்பம்
உயிர்ப்பயம்	வைத்தே
உற்ற	ஒருவனைத்
தேர்ந்திட	வேண்டும்

குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும்
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

502

நற்குடி	பிறந்து
குற்றங்கள்	நீங்கிப்
பழிநாணு	கின்றவன்
நம்புதற்கு	உரியவன்

அரியகற்று ஆகஅற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை அரிதே வெளிறு.

503

அரியவை	கற்றுக்
குற்றம்	அற்றாலும்
எல்லாம்	தெரிந்தவர்
என்பதும்	இல்லை

குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

504

குணமும்	குற்றமும்
சீர்தூக்கிப்	பார்த்தே
ஏற்பதும்	விடுவதும்
மேற்கொள்ள	வேண்டும்

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

505

பெருமையும்	அல்லது
சிறுமையும்	அவரவர்
செயலை	வைத்தே
தீர்மானம்	ஆகும்.

அற்றாரைத் தேறுதல் ஒம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி.

506

உறவும்	சுற்றமும்
இல்லாத	ஒருவன்
பழிக்கு	நாணாமல்
போய்விடக்	கூடும்

காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை எல்லாம் தரும்.

507

வேண்டிய	வனெனத்
திறமற்	றவனைத்
தேர்வு	செய்வது
பேதமை	ஆய்விடும்

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்.

508

ஆரா	யாமல்
ஒருவனைத்	தேர்ந்திடும்
தவறான	முறையால்
தொல்லைகள்	தொடரும்

தேறற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள்.

509

ஒருவனை	நன்றாய்
ஆய்ந்து	தெளிந்தபின்
உரிய	பொறுப்புக்கு
ஆளாக்க	வேண்டும்

தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்
தீரா இடும்பை தரும்.

510

சிந்திக்	காமல்
தேர்வு	செய்தபின்
சந்தேகம்	கொள்வதால்
கெடுதல்தான்	மேலும்.

52.தெளிந்து விளையாடல்

நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும்.

511

நன்மை	தீமைகள்
தெளிந்து	நலஞ்செய்யும்
தன்மை	சிறந்தவன்
செயலாற்றத்	தக்கவன்

வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை

512

வருவாய்	பெருக்கி
வளஞ்செய்து	நேர்பவை
அறிந்துகை	யாள்பவன்
பொறுப்புக்கு	உகந்தவன்

அன்புஅறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

513

அன்பும்	அறிவும்
தெளிவும்	சிறந்தே
ஆசையில்	லாதவன்
நம்புதற்கு	உரியவன்

எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகும் மாந்தர் பலர்.

514

என்ன	வகையாய்ச்
சோதித்த	பின்னும்
செயல்படும்	நிலையில்
தேராதார்	மிகப்பலர்

அறிந்துஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான்
சிறந்தான்என்று ஏவற்பாற்று அன்று.

515

சிறந்தவன்	என்பதை
விடவும்	செய்வதை
அறிந்ததில்	நின்று
முடிப்பவன்	வேண்டும்.

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து செயல்.

516

செயலையும்	செய்பவன்
தன்னையும்	தேர்ந்தே
காலம்	உணர்ந்த
செயல்பாடு	வெல்லும்

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்.

517

இதனை	இதனால்
முடிப்பான்	இவன்என்று
ஆராய்ந்து	ஒருவனை
நியமித்தல்	அவசியம்

வினைக்குஉரிமை நாடிய பின்றை அவனை
அதற்குரிய னாகச் செயல்.

518

பொறுப்புக்கு	ஒருவனை
நியமித்த	பின்னால்
அதனை	அவன்பொறுப்பு
ஆக்கல்	வழிமுறை

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை வேறுஆக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு.

519

செயல்திறம்	உள்ளவன்
உறவை	ஒதுக்கினால்
அவனை	ஒதுக்கித்
திருமகள்	செல்வாள்

நாடோறும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடாது உலகு.

520

செயல்செய்	வார்மனம்
கோணாத	படிதினம்
நாட்டின்	காவலன்
பார்ப்பது	கடமை.

53. சுற்றம் தழால்

பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே உள.

521

மனம்மாறி	னாலும்
பழையதை	நினைப்பது
சுற்றத்தார்	இடத்தில்
மட்டுமே	உண்டு

விருப்புஅறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்பறா
ஆக்கம் பலவும் தரும்.

522

அன்பு	நீங்காச்
சுற்றம்	இருந்தால்
மேலும்	மேலும்
வளர்ந்திடும்	ஆக்கம்

அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

523

கலந்து	பேச
உறவில்	லாதவன்
கரையிலாக்	குளம்போல்
வாழ்க்கை	இழந்தவன்

சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல் செல்வம்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.

524

செல்வம்	சேர்ந்தால்
விளைகிற	நன்மை
சுற்றம்	கூழ்
வாழ்கிற	வாழ்க்கை

கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப் படும்.

525

கொடுப்பதும்	இன்சொல்லும்
இருந்தால்	அவனை
அடுக்கடுக்	காகச்
கூழ்ந்திடும்	சுற்றம்.

பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்து இல். 526

பெரிதும்	கொடுப்பவன்
கோபம்இல்	லாதவன்
சுற்றம்போல்	ஒன்றும்
அமையாது	உலகில்

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே உள. 527

கூவி	அழைத்துக்
கூடியே	உண்ணும்
காக்கை	உறவே
வாழ்க்கையின்	ஆக்கம்

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். 528

பொதுவாய்ப்	பாராமல்
தன்மை	உணர்ந்தால்
அதுபோதும்	என்றே
வாழ்பவர்	உண்டு.

தமர்ஆகித் தன்துறந்தார் சுற்றம் அமராமைக்
காரணம் இன்றி வரும். 529

ஒருகார	ணத்தால்
பிரிந்த	உறவினர்
சரியான	பின்னர்
சேர்வது	இயற்கை

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்
இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல். 530

இருந்த	சுற்றத்தை
பிரிந்தொரு	நோக்கில்
வந்தானைச்	சேர்ப்பதில்
நிதானம்	வேண்டும்.

54. பொச்சாவாமை

இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியின் சோர்வு. 531

உவகை	மகிழ்ச்சியில்
அயர்ந்து	போவது
மீறிய	கோபத்தை
விடவும்	கெட்டது

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. 532

நித்தத்	தரித்திரம்
அறிவைக்	கொல்லல்போல்
மகிழ்ச்சியில்	அயர்வது
கொன்றிடும்	புகழை

பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை அதுவுலகத்து
எப்பால்நா லோர்க்கும் துணிவு. 533

சாதித்து	விட்டதாய்
ஓய்ந்தால்	புகழில்லை
என்பதை	எல்லா
நூல்களும்	சொல்லும்

அச்சம் உடையார்க்கு அரண்இல்லை ஆங்கில்லை
பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு. 534

பயந்தார்க்கு	என்றும்
பாதுகாப்பு	இல்லை
அயர்ந்தார்க்கு	என்றும்
ஆக்கங்கள்	இல்லை

முன்உறக் காவாது இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்ஊறு இரங்கி விடும். 535

வரும்முன்	காக்கத்
தவறினான்	எய்தும்
தன்பிழை	எண்ணிக்
கலங்கிடும்	வாழ்க்கை.

இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை
வாயின் அதுஒப்பது இல்.

536

எல்லா	ரிடத்திலும்
உணர்வுடன்	நடந்தால்
அதைப்போல்	நன்மை
வேறேதும்	இல்லை.

அரியஎன்று ஆகாத இல்லைபொச் சாவாக்
கருவியால் போற்றிச் செயின்.

537

விழிப்புடன்	உரிய
முறைப்படி	முயன்றால்
நடக்காத	காரியம்
எல்லாம்	நடக்கும்.

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்.

538

புகழ்ந்தவை	கவனமாய்ப்
போற்றிச்	செய்யாமல்
இகழ்ந்தால்	என்றுமே
முன்னேற்றம்	இல்லை.

இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளாக தாம்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

539

மகிழ்ச்சியில்	அயர்ந்தே
அழிந்தாரை	அறிந்தால்
அயர்வ	தால்வரும்
ஆபத்துத்	தெரியும்

உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன் மற்றும்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின்.

540

விடாது	மனத்தில்
நின்றிடும்	நோக்கம்
எளிதாய்ச்	செயலில்
நிறைவேறி	முடியும்.

55. சொங்கோன்மை

ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

541

ஒருதலைச்	சார்பின்றி
யார்க்கும்	நீதி
ஆராய்ந்து	செய்வதே
முறைசெய்வது	ஆகும்.

வான்றோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி.

542

மழையை	எதிர்நோக்கி
வாழ்ந்திடும்	வையகம்
நல்லாட்சி	யால்தான்
மக்களின்	வாழ்க்கை

அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

543

அந்தணர்	வேதம்
அறத்துக்கு	எல்லாம்
மன்னவன்	நல்லாட்சி
அடிப்படை	உலகில்

குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு.

544

குடிமக்கள்	தழுவி
நடந்திடும்	மன்னவன்
தன்னை	அண்டியே
நின்றிடும்	உலகம்

இயல்புளிக் கோல்ஒச்சும் மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுளும் தொக்கு

545

நல்லாட்சி	இயல்பாய்
நடந்திடும்	நாட்டில்
மழையும்	விளைச்சலும்
குன்றாது	என்றும்.

வேல் அன்றுவென்றி தருவது மன்னவன்
கோல்அதுதம் கோடாது எனின்.

546

வேலை	விடவும்
செங்கோலே	மன்னவன்
வெற்றிக்குப்	பெரிதும்
காரணம்	ஆகும்

இறைகாக்கும் வையகம் எல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.

547

வையகம்	காக்கும்
மன்னவன்	தன்னை
அவன்செய்யும்	நீதி
முறைகாத்து	நிற்கும்

எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே கெடும்.

548

எளிதாய்	அணுகி
நியாயம்	பெற்றிட
இடம்தரா	மன்னவன்
கெடும்வழி	செல்பவன்

குடிபுறம் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல்
வடுஅன்று வேந்தன் தொழில்.

549

குற்றம்செய்	வாரைத்
தண்டித்து	மக்களை
நலியாமல்	காப்பது
ஆள்பவன்	கடமை.

கொலையின் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்குழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

550

கொலையில்	கொடியாரை
மன்னன்	தண்டித்தல்
களையை	எடுத்துப்
பயிர்காப்பது	ஆகும்.

56. கொடுங்கோன்மை

கொலைமேற்கொண் டாரின்கொடி தேஅலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

551

மக்களை	அல்லல்
படுத்தும்	மன்னவன்
கொலைகா	ரனைவிட
மிகவும்	கொடியவன்

வேலொடு நின்றான் இடுஎன் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு.

552

மக்களைக்	கசக்கிப்
பிழியும்	கொடுங்கோலன்
ஆயுதம்	ஏந்திக்
கொள்ளை	அடிப்பவன்

நாஸ்தொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாஸ்தொறும் நாடு கெடும்.

553

நாடி	தினமும்
முறைசெய்யா	விட்டால்
நாடு	மேன்மேலும்
நலிந்து	கெட்டிடும்.

கூழும் குடியும் ஒருங்கிழக்கும் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யும் அரசு.

554

மேல்விளை	வெண்ணாமல்
கொடுங்கோல்	செய்பவன்
வருவாயை	மக்களைச்
சோந்தே	இழப்பவன்

அல்லல்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண் ணீர்அன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

555

அல்லல்பட்டு	ஆற்ற(து)
அழும் மக்கள்	கண்ணீர்
மன்னவன்	செல்வம்
அறுத்திடும்	ஆயுதம்.

மன்னார்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதின்றேல்
மன்னாவாம் மன்னார்க்கு ஒளி. 556

செங்கோலால் மன்னவன்
பெருமை நிலைபெறும்
கொடுங்கோலால் அவன்தன்
ஆட்சி குலைந்திடும்

துளிஇன்மை ஞாலத்திற்கு எற்றுஅற்றே வேந்தன்
அளிஇன்மை வாழும் உயிர்க்கு. 557

இரக்கத் தன்மை
இல்லாத மன்னவன்
வறண்டு போன
வானத்தைப் போன்றவன்

இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோல்கீழ்ப் படி. 558

நீதி கெட்ட
கொடுங்கோலன் நாட்டில்
செல்வம் இருப்பதும்
தீங்காய் முடிந்திடும்

முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல். 559

முறைகெட்டுப் போன
மன்னவன் நாட்டில்
வானத்து மழையும்
முறைகெட்டுப் போகும்

ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின். 560

பசுவும் பால்பயன்
குன்றிடும் பார்ப்பார்
வேதம் மறப்பார்
கொடுங்கோலன் நாட்டில்.

57. வெருவந்த செய்யாமை

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து. 561

தக்க வாறு ஆய்ந்து
குற்றம் பெருகாமல்
ஒத்த அளவிலே
தண்டிக்க வேண்டும்

கடிதோச்சி மெல்ல எறிக நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர். 562

கடுமையாய்க் காட்டி
நிதானமாய்த் தண்டித்தால்
நெடிய ஆக்கம்
நீங்காமல் நிலைக்கும்

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலன் ஆயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும். 563

பயந்து நடுங்கச்
செய்திடும் கொடுங்கோல்
வேந்தனின் முடிவு
வேகமாய் வந்திடும்

இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்
உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும். 564

கடியவன் என்றே
பேர்பெற்ற வேந்தனின்
காலம் கடுகி
முடிந்திட நேரும்

அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்னது உடைதது. 565

பார்க்கவும் முடியாது
பார்த்தும் பயன்படா
காவலன் செல்வம்
பேய் காப்ப தாகும்.

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன் ஆயின் நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி ஆங்கே கெடும். 566

கண்ணோட்டம் இன்மை
கடுஞ்சொல்லும் சேர்ந்தால்
நெடி தான செல்வமும்
பொடியாகி நீங்கும்

கடுமொழியும்கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்
அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம். 567

கடுஞ்சொல் கைமீறும்
தண்டனை இரண்டும்
பாதுகாப்பு அரணைச்
சிதைத்திடப் போதும்

இனத்துஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்துஆற்றிச்
சீறின் சிறுகும் திரு. 568

கலந்து பேசாமல்
சீறிடும் வேந்தனின்
செல்வம் சிதைந்தே
சேதம் விளைந்திடும்

செருவந்த போழ்தில் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். 569

அரவணைத்து அன்பாய்
நடக்காத தலைவன்
ஆபத்தில் உதவும்
ஆளின்றிப் போவான்

கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை. 570

கல்லார் வசப்பட்ட
கடுங்கோ லனைவிடப்
பூமிக்குப் பாரம்
வேறொன்றும் இல்லை.

58. கண்ணோட்டம்

கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெரும் காரிகை
உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு. 571

காண அழகாம்
கண்ணோட்டத் தால்தான்
உலகியல் வாழ்க்கை
உண்மையில் உள்ளது.

கண்ணோட்டத்து உள்ளது உலகியல் அஃதினார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை 572

உலகியல் நடந்திட
உதவும் கண்ணோட்டம்
இல்லை என்றால்
சுமைகூடும் உலகம்

பண்ணென்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல் கண்ணென்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். 573

கண்ணோட்டம் இல்லாக்
கண்கள் என்பதும்
பாட்டுக்குப் பயன்படா
இசையும் ஒன்றே

உளபோல் முகத்துஎவன் செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். 574

அளந்து கண்ணோடும்
ஆற்ற லால்தான்
முகத்துக்கு உரிய
மரியாதை உலகில்

கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதுஇன்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும். 575

கண்ணோட்டம் இல்லாக்
கண்கள் உடையவன்
தன்கண்ணால் தானே
கெட்டிட நேரும்.

மண்ணோடு இயைந்த மரத்தனையர் கண்ணோடு
இயைந்துகண் ஓடாதவர்.

576

பூமியில்	முளைத்துப்
பயன்படா	மரமாய்க்
கண்ணோட்டம்	இல்லாக்
கண்கள்	இருக்கும்

கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்இலர் கண்உடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல்.

577

பரிவுப்	பார்வை
இல்லாத	கண்களில்
பார்வை	இருந்தும்
பயனிருக்	காது

கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்திவ் வுலகு.

578

காரியம்	கெடாத
கண்ணோட்டம்	இருந்தால்
உலகே	அவனுக்கு
உரிமையாய்	ஆகும்

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

579

தண்டிக்க	வேண்டிய
இடத்தும்	நிதானமாய்த்
தாட்சண்யம்	காட்டல்
தலைமையின்	தன்மை

பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டு அமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

580

பழகியோர்	நஞ்சினைத்
தந்திடும்	போதும்
உண்பதே	வழிவந்த
பண்பா	பாகும்.

59. ஒற்றாடல்

ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

581

ஒற்றும்	நல்ல
நூலுமே	மன்னவன்
கண்ணில்	படாதவை
காட்டிடும்	கண்கள்

எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்.

582

எல்லார்க்கும்	நேரும்
எல்லா	வற்றையும்
அறிதல்	மன்னவன்
பொறுப்பே	ஆகும்

ஒற்றினால் ஒற்றிப் பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றம் கொளக்கிடந்தது இல்.

583

ஒற்றர்	தரும்பொருள்
உறுதியாய்	அறிதல்
கொற்றம்	நீடிக்க
உறுதுணை	யாகும்

வினைசெய்வார் தம்குற்றம் வேண்டாதார் என்றாங்கு
அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று.

584

வேண்டாதார்	உற்றவர்
பொறுப்பாளர்	உட்பட
யாரையும்	ஒற்றால்
அறிவது	கடமை.

கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சாது யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று.

585

நம்பும்	படியான
வேடம்	நடத்தை
சலனப்	படாத்தன்மை
உடையவன்	ஒற்றன்

துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்தாராய்ந்து
என்செயினும் சோர்விலது ஒற்று.

586

அகப்பட்ட போதும்
மிரண்டு போகாமல்
மறைபொருள் காக்க
வல்லவன் ஒற்றன்.

மறைந்தவை கேட்கவற்று ஆகி அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று.

587

மறைவாய்க் கேட்டதைத்
தெளிவாய் உணரும்
சுர்மையும் நுட்பமும்
கொண்டவன் ஒற்றன்

ஒற்றுஒற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்.

588

ஒற்றனை ஒற்றன்
அறியாமல் ஆள்வது
ஒற்றர் தரும்பொருள்
சரிபார்க்க உதவும்

ஒற்றுஒற்று உணராமை ஆள்க உடன்மூவர்
சொல்தொக்க தேறப் படும்.

589

ஒற்றர்கள் மூவர்
ஒன்றையே சொல்வது
உறுதியாய் அதனைத்
தெளிந்திட உதவும்

சிறப்பறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க செய்யின்
புறப்படுத்தான் ஆகும் மறை.

590

ஒற்றர்க்குச் சிறப்பு
வெளிப்படச் செய்தால்
ஒற்றர் பணிக்குத்
தடையாகிப் போகும்.

60.ஊக்கம் உடைமை

உடையார் எனப்படுவது ஊக்கம்அஃது இல்லார்
உடையது உடையரோ மற்று.

591

ஊக்கம் இல்லாமல்
ஒன்றுமில்லாததால்
ஊக்கமே உண்மை
உடைமை எனப்படும்

உள்ளம் உடைமை உடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

592

செல்வம் நீங்கிச்
சென்றிடும் என்பதால்
ஊக்கந்தான் உலகில்
நிலையான செல்வம்

ஆக்கம் இழந்தேம்என்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்துடை யார்.

593

ஊக்கம் ஒருபோதும்
இழந்தி் பாதவன்
ஆக்கம் இழந்ததாய்த்
தளர்ந்திட மாட்டான்

ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்கம் உடையான் உழை.

594

தளராத ஊக்கம்
ஒருவனுக்கு இருந்தால்
ஆக்கம் அவனிடம்
வழிகேட்டு வந்திடும்

வெள்ளத்து அனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத்து அனையது உயர்வு.

595

அல்லி தாமரை
நீரள வாதல்போல்
ஊக்கம் அளவுக்கே
ஏற்படும் உயர்வு.

உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து.

596

தடங்கல்	நேரினும்
உணக்கம்	உடையவன்
உயர்ந்த	நோக்கினில்
பின்வாங்க	மாட்டான்

சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதைஅம்பின்
பட்டுப்பாடு ஊன்றும் களிறு.

597

அம்பால்	புதையுண்ட
போதும்	சிலிர்த்தெழும்
போர்யானை	போன்றவன்
உணக்கம்	உடைவன்

உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு.

598

கொடுப்பவன்	என்ற
பெருமை	என்றைக்கும்
உணக்கம்	உடைய
ஒருவனின்	உரிமை

பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெருஉம் புலிதாக் குறின்.

599

சிறுபுலி	பெரிய
யானையை	மிரட்டுதல்
உணக்கம்	உள்ளதால்
வந்திட்ட	வலிமை

உரம்ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கைஅஃது இல்லார்
மரம்மக்கள் ஆதலே வேறு.

600

உறுதியை	வலிமையைத்
தருகிற	உணக்கம்
மனிதனை	மேலாய்
மதித்திட	வைக்கும்.

61. மடி இன்மை

குடிஎன்னும் குன்றா விளக்கம் மடிஎன்னும்
மாசுஊர மாய்ந்து கெடும்.

601

குடியின்	பெருமையாம்
மங்கா	விளக்கும்
சோம்பல்	தொடர்ந்திட
மெல்ல	அணைந்திடும்

மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

602

பிறந்த	குடியைத்
தூக்கி	நிறுத்தச்
சோம்பலை	விட்டால்
மட்டுமே	முடியும்

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னினும் முந்து.

603

சோம்பலில்	சோர்ந்தவன்
மடிவதற்	குள்ளே
பிறந்த	குடியின்
பெருமை	மடிந்திடும்

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர்க்கு.

604

குடியின்	பேர்கெடும்
குற்றமும்	பெருகிடும்
சோம்பி	வீணே
இருப்பவன்	தன்னால்

நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

605

தள்ளிப்	போடலும்
தூக்கமும்	மறதியும்
சோம்பலும்	ஒருவனைக்
கவர்ந்து	கெடுத்திடும்.

படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது. 606

சிறப்பான	தொடர்புகள்
பலவாய்	இருப்பினும்
சோம்பல்	உடையவன்
உருப்பட	மாட்டான்

இடிபுரிந்து எள்ளும்சொல் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட உளுற்றி லவர். 607

சோம்பி	நாட்களைக்
கழிப்பவன்	பின்னால்
ஏளனப்	பட்டே
இழிசொல்	கேட்பான்

மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்தி விடும். 608

நற்குடிப்	பிறந்தவன்
சோம்பித்	திரிவது
எதிரிகா	லடியிலே
வீழ்ந்திட	வைக்கும்

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். 609

பிறந்த	குடியில்
நேர்ந்த	குற்றத்தைச்
சோம்பலை	மாற்றினால்
மாற்றிட	முடியும்

மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியாளந்தான்
தாஅயது எல்லாம் ஒருங்கு. 610

சோம்பல்	இல்லாத
மன்னவன்	அடைவான்
அடியால்	திருமால்
அளந்ததை	யெல்லாம்.

62. ஆள்வினை உடைமை

அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். 611

அரியதென்	றாலும்
தளராமல்	செயல்படும்
முயற்சியே	என்றும்
பெருமை	தருவது

வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு. 612

செயலை	விட்டாரைக்
கைவிடும்	உலகம்
செயல்பட்டால்	வந்திடும்
ஆக்கமும்	சிறப்பும்

தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வேளாண்மை என்னும் செருக்கு. 613

உதவி	செய்வதால்
உண்டாகும்	பெருமிதம்
தளராமல்	உழைக்கும்
தன்மையில்	நிற்பது.

தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிக்கை
வாளாண்மை போலக் கெடும். 614

உழைக்காமல்	பிறருக்கு
உதவிடும்	முயற்சி
பேடிக்கை	வாள்போல்
ஏளனம்	மாய்விடும்.

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண். 615

இன்பம்	விழையாமல்
செயலை	விரும்புதல்
துன்பத்தில்	இருந்து
சுற்றத்தைக்	காப்பது.

முயற்சி திருவினை ஆக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும்.

616

செல்வத்தை	ஆக்கிடும்
முயற்சியும்	செயலும்
இல்லாத	இடத்தில்
இல்லாமை	வந்திடும்.

மடிஉளாள் மாமுகடி என்ப மடியிலான்
தாள்உளாள் தாமரையி னாள்.

617

செயல்படு	வார்பக்கம்
திருமகள்	இருப்பாள்
செயலை	விட்டவர்
மூதேவி	பக்கம்

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி.

618

பாக்கியம்	இன்மை
பழியில்லை	ஒருவனின்
முயற்சி	இல்லாமை
பழியாய்	முடியும்.

தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

619

தெய்வத்	தாலும்
ஆகாத	போதும்
மெய்வருத்	தத்திற்குக்
கூலி	கிடைத்திடும்.

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழாது உஞற்று பவர்.

620

தளராமல்	விடாமல்
முயன்றிட	முடிந்தால்
விதியையும்	வென்று
மீண்டிட	முடியும்.

63. இடுக்கண் அழியாமை

இடுக்கண் வருங்கால் நகுத அதனை
அடுத்தார்வது அஃதொப்பது இல்.

621

சிரித்த	முகத்துடன்
இடுக்கணைச்	சந்தித்தால்
எளிதாய்	அதனைக்
கடந்திட	முடியும்.

வெள்ளத்து அனைய இடும்பை அறிவுடையான்
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்.

622

வெள்ளமாய்	இடும்பை
புரண்டுவந்	தாலும்
அறிந்தவன்	உறுதியாய்
நினைத்திட	அடங்கும்.

இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅ தவர்.

623

இடும்பையால்	இடும்பை
படாதவன்	தன்னிடம்
இடும்பைதான்	இடும்பை
பட்டிட	நேரும்.

மடுத்தவாய் எல்லாம் பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து.

624

தடைகள்	மதியா
எருதாய்	இடுக்கணைச்
சந்திப்	பவனிடம்
இடுக்கண்கள்	தோற்கும்

அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கண் படும்.

625

அடுக்கி	வரினும்
கலங்கா	தவனிடம்
இடுக்கண்தான்	அஞ்சி
நடுங்கிட	நேரும்.

அற்றேம்என்று அல்லற் படுபவோ பெற்றேம்என்று
ஓம்புதல் தேற்றாதவர்.

626

பெற்றதைப்	பெரிதாய்க்
கருதிடான்	என்றால்
இழந்திடும்	போதும்
வருந்தவும்	மாட்டான்

இலக்கம் உடம்புஇடும்பைக்கு என்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்.

627

இடும்பைக்கு	இடந்தான்
உடம்பென்று	உணர்ந்தவன்
மனந்தடு	மாறக்
காரணம்	இல்லை.

இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன்.

628

இன்பம்	விழையாமல்
இடும்பை	இயல்பென்றால்
துன்பம்	அவனைத்
தொடமுடி	யாது

இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன்.

629

இன்பத்தில்	இன்பம்
விழையாத	ஒருவன்
துன்பத்தில்	துன்பம்
அடைவதும்	இல்லை.

இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு.

630

இடுக்கணைக்	கண்டதில்
இன்பத்தைக்	கண்டால்
எதிரியும்	போற்றும்
பெருமைகள்	சேரும்.

அங்கவியல்

64. அமைச்சு

கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு.

631

கருவி	காலம்
செயல்முறை	அருஞ்செயல்
எல்லா	வற்றிலும்
தேர்ந்தவன்	அமைச்சன்

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு
ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு.

632

அஞ்சாமை	கல்வி
அறிவு	குடிகாக்கும்
ஆள்வினை	முயற்சி
சிறந்தவன்	அமைச்சன்

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு.

633

பகைவர்	பிரித்தலும்
உறவாக்கிக்	கொள்ளலும்
பிரிந்தவர்	பொருத்தலும்
தெரிந்தவன்	அமைச்சன்

தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு.

634

தெரிந்தவன்	தேர்ந்து
செய்பவன்	ஒன்றை
ஒருதலை	யாய்ச்சொல்ல
வல்லவன்	அமைச்சன்

அறனறிந்து ஆன்றமைந்த சொல்லான்எஞ் ஞான்றும்
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை.

635

அறமறிந்	தடங்கிய
சொல்லன்	எப்போதும்
திறந்தெரிந்	தவன்தான்
துணையாகும்	அமைச்சன்.

மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

636

நூல்களின்	அறிவும்
மதியின்	நுட்பமும்
உள்ளவன்	தனக்குத்
தடைகளே	இல்லை.

செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல்.

637

கற்பவை	கற்றாலும்
நடைமுறை	உலகின்
இயற்கை	அறிந்த
செயல்பாடே	வெல்லும்

அறிகொன்று அறியான் எனினும் உறுதி
உழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

638

அறிவற்ற	மன்னவன்
கேட்கா	விடினும்
நன்மையைச்	சொல்லுதல்
அமைச்சனின்	கடமை.

பழுதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும்.

639

அமைச்சனே	கெடுதல்
நினைப்பவ	னானால்
கோடிப்	பகைவரை
எதிர் கொண்ட	தாகும்

முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வார்
திறப்பாடு இலாஅ தவர்.

640

என்னதான்	முறையாய்
முயன்றிட்ட	போதும்
திறமில்லை	யென்றால்
பயனின்றிப்	போகும்.

65. சொல் வன்மை

நாநலம் என்னும் நலன்உடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதாஉம் அன்று.

641

நலமான	பேச்சால்
விளைகிற	நன்மை
வேறெந்த	வகையிலும்
சாத்தியம்	இல்லை.

ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு.

642

ஆக்கமும்	கேடும்
சொற்களால்	நேர்வதால்
பேச்சினில்	என்றும்
நிதானம்	வேண்டும்

கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.

643

கேட்டார்	உடன்படக்
கேளாரும்	விரும்பிட
இணக்கம்	வரும்படிப்
பேசுதல்	வெல்லும்

திறன் அறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும்
பொருளும் அதனினுஉங்கு இல்.

644

அறமும்	பொருளும்
சொல்லால்	விளைவதால்
சொல்லின்	திறங்கண்டு
சொல்லுதல்	நன்மை

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து.

645

சொல்வதை	வேறுசொல்
வெல்லா	வகையில்
வெல்லும்சொல்	தேர்ந்தே
சொல்லுதல்	திறமை.

வேட்பத்தாம் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

646

சொல்வதை	விரும்பிடச்
சொல்லி	மாற்றாரின்
சொல்பயன்	காண்பதே
தெளிந்தவர்	கொள்கை

சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.

647

சொல்ல	வல்லவன்
சோர்வறி	யாதவன்
அஞ்சிடான்	அவனை
வெல்லுதல்	அரிது.

விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

648

நிரந்தே	இனிமையாய்ச்
சொல்லிட	முடிந்தால்
விரைந்தவர்	சொற்படி
நடந்திடும்	உலகம்

பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமாக அற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.

649

சொல்லும்	ஆற்றல்
இல்லா	தவர்தான்
அதிகமாய்ப்	பேசித்
தடுமாறி	நிற்பார்.

இணர்ஊழ்த்தும் நாறா மலர்அனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார்.

650

கற்றதை	உணர்த்தும்
திறமின்றிப்	போனால்
கொத்தாய்ப்	பூத்தும்
மணக்காத	பூதான்.

66. வினைத் தூய்மை

துணைநலம் ஆக்கம் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும்.

651

நல்ல	துணையால்
ஆக்கம்	கிடைக்கும்
நல்ல	செயல்களால்
எல்லாம்	கிடைக்கும்

என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழுமாடு
நன்றி பயவா வினை.

652

புகழும்	நன்மையும்
தராத	செயல்கள்
செய்யக்	கூடாச்
செயல்கள்	ஆகும்.

ஓஷதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர்.

653

பெருமை	குறைவான
காரி	யங்கள்
ஆக்கத்	திற்குப்
பயன்படா	தென்றும்

இடுக்கண் படினும் இளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

654

என்னதான்	துன்பம்
நேர்ந்திட்ட	போதும்
தெளிந்தவர்	தாழ்ந்த
செயல்செய்ய	மாட்டார்

எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

655

செய்திட	டோமென
உள்மனம்	உறுத்தும்
செயல்கள்	நின்று
கொன்றிடும்	என்றும்.

ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

656

பெற்றவள்	பசிக்கப்
பார்த்திட்ட	போதும்
செய்யக்	கூடாது
பழிவரும்	செயல்கள்

பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

657

பழியினால்	பெறுகிற
ஆக்கத்தை	விடவும்
நல்லவர்	வறுமை
மேலான	தாகும்.

கடிந்த கடிந்துஓரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

658

தொட்டால்	தொடரும்
தீய	செயல்கள்
முடிந்தும்	முடியாத்
துன்பத்தைத்	தந்திடும்

அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லவை.

659

அழவைத்துப்	பெற்றவை
அழவைத்துப்	போகும்
இழப்பினும்	நல்லவை
பயன்தரும்	பின்னால்

சலத்தால் பொருள்செய்து ஏமார்த்தல் பசுமண்
கலத்துள்ளீர் பெய்திரீஇ யற்று.

660

கெட்ட	வழியில்
சேர்ந்திட்ட	செல்வம்
பச்சை	மண்பானை
வைத்தநீர்	ஆகும்.

67. வினைத் திட்டம்

வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய எல்லாம் பிற.

661

மற்றவை	எப்படி
ஆயினும்	செயலில்
உறுதி	என்பது
மனத்தின்	உறுதியே

ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.

662

பழுதுள்ள	செயலைத்
தவறித்	தொடங்கிடின
பழுதால்	தளராமல்
முடிப்பதே	உறுதி

கடைக்கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மைஇடைக்கொட்கின்
எற்றா விழுமம் தரும்.

663

செயலை	முடித்துக்
காட்டுதல்	ஆண்மை
நடுவில்	தளர்வது
தோற்பவன்	தன்மை

சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்.

664

சொல்லுதல்	என்பது
யார்க்கும்	எளியது
சொல்லிய	வாறு
முடித்தல்	அரியது

வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம்வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும்.

665

பெருமிதம்	தந்திடும்
செயலின்	உறுதி
மன்னனும்	போற்றி
மதிப்பதாய்	ஆகும்.

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.

666

நினைப்பவர்	உறுதி
உடையவ	ரானால்
நினைத்தவை	நினைத்த
படியே	நடந்திடும்

உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தோர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.

667

தேருக்கு	அச்சாணி
என்பதைப்	போல
தோற்றத்தை	விடவும்
செயல்தான்	பயன்படும்

கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது
தூக்கம் கடிந்து செயல்.

668

தெளிந்திட்ட	செயலைக்
தள்ளிப்	போடாமல்
உடனே	செய்து
முடிப்பது	திண்மை

துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை.

669

துன்பம்	தொடர்ந்தாலும்
துணிவாய்ச்	செயல்பட்டு
இன்பம்	விளைத்திடும்
செயல்பாடு	வெல்லும்

எனைத்திட்டம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம்
வேண்டாரை வேண்டாது உலகு.

670

என்னென்ன	ஆற்றல்
இருந்தாலும்	செயலில்
உறுதியில்	லாரை
விரும்பிடாது	உலகம்.

68.வினை செயல்வகை

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.

671

ஆலோ	சனையால்
துணிவடைந்	திட்டின்
காலம்	தாழ்த்துதல்
தீதாய்	முடிந்திடும்

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

672

நிதானித்துச்	செய்பவை
நிதானிக்க	வேண்டும்
விரைவுக்	சூரியவை
உடன் செய்ய	வேண்டும்

ஒல்லும்வாய் எல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

673

முடிந்த	வகையெலாம்
செயலாற்ற	வேண்டும்
முடியாத	போதும்
வழிதேட	வேண்டும்

வினைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும்.

674

செயல்பகை	இரண்டும்
தீயைப்	போல
முடிக்கா	விட்டால்
ஆபத்தாய்	வளரும்

பொருள்கருவி காலம் வினைஇடனொடு ஐந்தும்
இருள்தீர எண்ணிச் செயல்.

675

கருவியும்	காலமும்
இடம்பொருள்	செயலுடன்
தெளிவாய்ச்	சிந்தித்துச்
செயல்பட	வேண்டும்.

முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

676

முயற்சியின்	தேவை
வரும் இடை	யூறு
முடித்துப்	பெறும்பயன்
பார்த்திட	வேண்டும்

செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல்.

677

செய்முறை	அறிந்தானைக்
கலந்தா	ராய்ந்து
செய்திட	வேண்டிய
செயல்களும்	உண்டு

வினையால் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.

678

ஒரு செயல்	கொண்டு
மறு செயல்	முடித்தல்
யானையால்	யானை
பிடிப்பதைப்	போன்றது

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்.

679

உற்றார்க்கு	நன்மை
செய்வதை	விடவும்
ஒட்டாரைச்	சேர்ப்பதே
அவசியம்	ஆகும்

உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

680

சிறிய	நாட்டார்
வலியாரோடு	இணங்கிப்
போவது	அச்சத்தைப்
போக்கப்	பயன்படும்.

69. தூது

அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

681

அன்பும்	மன்னர்கள்
விரும்பிடும்	பண்பும்
நற்குடிப்	பிறப்பும்
தூதனுக்கு	உகந்தவை

அன்பறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு
இன்றி யமையாத மூன்று.

682

அன்பும்	அறிவும்
ஆராய்ந்த	பேச்சுத்
திறமும்	தூதனுக்கு
அவசியம்	ஆகும்

நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

683

கற்றார்க்	கெல்லாம்
கற்றவன்	ஆகுதல்
தூதன்	தனக்கு
மிகவும்	பயன்படும்

அறிவுரு ஆராய்ந்த கல்விஇம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

684

அறிவும்	தோற்றமும்
ஆராய்ந்த	கல்விச்
செறிவும்	தூதனின்
வெற்றிக்கு	உதவிடும்

தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாம் தூது.

685

இனிமையாய்த்	தொகுத்து
வேண்டாத	நீக்கி
நன்மை	விளைந்திடச்
சொல்வது	தூது.

கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்கது அறிவதாம் தூது.

686

கற்றவன்	சொல்வல்லான்
அஞ்சி	மிரண்டிடான்
காலத்துக்கு	ஏற்றதை
அறிபவன்	தூதன்

கடன்அறிந்து காலம் கருதி இடன்அறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை.

687

கடமை	அறிந்தே
இடம் காலம்	கருதிச்
சிந்தித்துச்	சொல்பவன்
தூதில்	சிறந்தவன்

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்மூன்றின்
வாய்மை வழிஉரைப்பான் பண்டி.

688

தூய்மை	உறுதுணை
துணிவிம்	மூன்றின்
தன்மையில்	சிறப்பது
தூதனின்	தகுதி

விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன்.

689

அரசின்	சார்பிலே
பேசிடும்	தூதன்
தவறியும்	சொற்களில்
தாழ்வது	குற்றம்

இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது.

690

மரணமே	வந்தாலும்
அரசுக்	குறுதி
தருவதைச்	செய்து
முடிப்பவன்	தூதன்.

70. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.

691

வேந்தன்	இடத்தில்
தீக்காய்தல்	போல
விலகலும்	அதிகம்
நெருங்கலும்	கெடுதல்

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கம் தரும்.

692

மன்னன்	விழைவதைத்
தான் விரும்	பாமை
தொடர்பு	நீடித்து
நிற்கும்	வழிமுறை

போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது.

693

மன்னவன்	நம்பிக்கை
இழக்க	வைத்திடும்
தவறுகள்	செய்தால்
சரிசெய்தல்	கடினம்

செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியார் அகத்து.

694

காதோடு	பேசலும்
பேசிச்	சிரித்தலும்
பெரியவர்	முன்னால்
தவிர்த்திட	வேண்டும்

எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற்று அப்பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை.

695

பிறருடன்	பேசலைக்
கேட்பதும்	வலிந்தே
விவரம்	அறிய
முயல்வதும்	குற்றம்.

குறிப்பறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொல்லல்.

696

குறிப்பை	அறிந்தே
காலம்	தெரிந்து
வேண்டிய	விரும்புமாறு
உரைத்திட	வேண்டும்

வேட்பன சொல்லி வினையில் எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும் சொல்லா விடல்.

697

விரும்பின	வற்றைச்
சொல்லலாம்	கேட்பினும்
பயனற்ற	வற்றைச்
சொல்வது	தவறு

இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும்.

698

இளையவர்	உறவினர்
என்கிற	நினைப்பில்
உரிய	மரியாதை
தவறுதல்தவறு	

கொளப்பட் டேம் என்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

699

நம்பிக்கைக்கு	உரியோம்
என்று	நம்பியே
ஏற்பதற்கு	அரியவை
தெளிந்தவர்	செய்யார்

பழையம் எனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

700

பழமையாய்த்	தொடர்ந்திடும்
பழக்கம்	ஆயினும்
பண்பில்	லாதவை
உணர்ந்தவர்	செய்யார்.

71. குறிப்பறிதல்

கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாதீர் வையக்கு அணி.

701

பார்வையை	வைத்தே
நோக்கத்தை	அறிபவன்
உலகம்	தனக்கே
பெருமை	சேர்ப்பவன்

ஐயப் படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல்.

702

அகத்தில்உள்ளதைச்	
சந்தேக	மின்றி
அறிய	வல்லவன்
தெய்வத்தை	ஒத்தவன்

குறிப்பின் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல்.

703

குறிப்பிலே	குறிப்பை
அறிபவன்	தன்னைக்
கண்போல்	உறுப்பைக்
கொடுத்தும்	பெறலாம்

குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு ஏனை
உறுப்போ ரனையரால் வேறு.

704

கூறாமல்	குறிப்பை
உணர்	வல்லவன்
மனிதரில்	சிறப்பாய்
மதிக்கத்	தக்கவன்

குறிப்பின் குறிப்புணரா வாயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்.

705

பார்வையில்	குறிப்பை
அறியா	விட்டால்
கண்ணைப்	பெற்ற
பயனின்றிப்	போகும்.

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்.

706

உள்ளதைக்	காட்டும்
கண்ணாடி	போல
உள்ளத்தை	வெளிப்படக்
காட்டிடும்	கண்கள்

முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும்.

707

மகிழ்ச்சியை	வருத்தத்தை
முந்திக்	காட்டும்
உணர்வு	மிக்கது
முகந்தான்	உலகில்

முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்றது உணர்வார்ப் பெறின்.

708

மனத்தில்	உள்ள
குறைகண்டு	தீர்ப்பவர்
முகத்தைப்	பார்ப்பதே
போது	மானது

பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின்.

709

பார்வையைப்	பார்த்தே
அறிபவர்	தமக்குப்
பகையை	நட்பைச்
சொல்லிடும்	கண்கள்

நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும்கோல் காணுங்கால்
கண்அல்லது இல்லை பிற.

710

கண்களைப்	போல
நுண்மையாய்	அளக்கும்
கருவியைக்	காண
முடியாது	உலகில்.

72. அவை அறிதல்

அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

711

சபையையும்	பேசும்
சொற்களின்	தன்மையும்
அறிந்தே	பேசுவார்
பொறுப்பை	அறிந்தவர்

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

712

சொற்களின்	நடப்பை
நன்கு	தெரிந்தவர்
பழுது	படாமல்
பேசிட	முடியும்

அவையறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉம் இல்.

713

சொல்லறி	யாமையும்
திறமை	யின்மையும்
அவையறி	யாமை
என்பதில்	அபங்கும்

ஒளியார்முன் ஒள்ளியார் ஆதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணம் கொளல்.

714

அறிஞர்	சபையில்
ஒளிர்பவர்	மூடர்முன்
அறிந்ததாய்க்	காட்டிடும்
காரியம்	செய்யார்

நன்றஎன்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு.

715

பெரியவர்	முன்னால்
முந்திப்	பேசா
அறிவார்ந்த	அடக்கம்
நலமாகும்	என்றும்.

ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு.

716

மெய்மை	வாய்ந்த
அறிஞர்	சபையில்
ஒழுக்கந்	தவறல்தான்
சொல்லில்	தவறலும்

கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்
சொல்தெரிதல் வல்லார் அகத்து.

717

களங்க	மிலாச்சொல்
காண்பவர்	முன்னால்
கற்றவர்	கல்வி
சுடர்விட்டு	ஓங்கும்

உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று.

718

உணர்பவர்	முன்னால்
சொல்வ	தென்பது
வளரும்	பயிர்க்கு
நீர்விடல்	போன்றது

புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லு வார்.

719

நல்லவர்	சபையில்
நன்கு	பேசுவார்
தீயவர்	கூட்டத்தில்
பேசிட	மாட்டார்

அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தம்கணத்தர்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்.

720

அழுக்கு	முற்றத்தில்
கொட்டிய	அழுதுதான்
மாறுபட்	டாரிடம்
பேசிடும்	பேச்சு.

73. அவை அஞ்சாமை

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

721

வல்ல	சபையில்
வாய்தவ	றார்சொல்லின்
வகைதொகை	அறிந்தே
வாய்மை	வாய்ந்தவர்

கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

722

கற்றார்முன்	கற்றவை
மனங்கொள்ளச்	சொல்பவர்
கற்றார்க்கு	எல்லாம்
கற்றவர்	ஆவார்

பகையகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர்.

723

போரிலே	சாவது
என்பதை	விடவும்
கற்றவர்	சபையைச்
சந்தித்தல்	கடினம்

கற்றார்முன் கற்ற செலச்செல்லித் தாம்கற்ற
மிக்காருள் மிக்க கெளல்.

724

கற்றார்முன்	கற்றதை
ஏற்கும்	படிச்சொல்லி
அதிகம்	கற்றார்சொல்
அறிந்திட	வேண்டும்

ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு.

725

அவையை	அஞ்சாமல்
பதில் சொல்லும்	போதும்
அளவு	நிதானம்
காத்திடல்	தெளிவு.

வாளொடுஎன் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடுஎன்
நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு. 726

வீரமில்	லாவிடில்
வாளால்	பயனில்லை
சபையை	அஞ்சினால்
பயனில்லை	நூலால்

பகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சும் அவன்கற்ற நூல். 727

பேடியின்	கையிலே
வாள்போல்	உதவாது
அவையை	அஞ்சுவார்
கற்றிட்ட	நூல்கள்

பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார். 728

நல்லவை	யில்சொல்ல
முடியாகு)	என்றால்
என்ன	கற்பினும்
பயனின்றிப்	போகும்

கல்லா தவரின் கடைஎன்ப கற்றறிந்தும்
நல்லார் அவையஞ்சு வார். 729

கற்றறிந்	தாலும்
சபைக்குப்	பயந்தால்
கல்லாமல்	இருப்பதே
நல்லதென்று	ஆகும்

உளர்எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார். 730

கற்றவர்	சபையில்
பேசிட	அஞ்சினால்
இருந்தும்	இல்லா
நிலையாகும்	என்றும்.

74. நாடு

தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு. 731

தவறாத	விளைச்சலும்
தகுதி	உடையோரும்
நற்குணச்	செல்வரும்
கொண்டது	நாடு

பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது நாடு. 732

விரும்பும்	பொருளும்
கேடில்	லாமல்
வேண்டும்	விளைச்சலும்
தருவது	நாடு

பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கிஇறைவற்கு
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு. 733

சுமையெல்லாம்	ஒன்றாய்த்
தாங்கிடும்	போதும்
வரிதரும்	ஆற்றல்
நிறைந்தது	நாடு

உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேராது இயல்வது நாடு. 734

பசியும்	தொடரும்
பகையும்	நோயும்
இல்லாமல்	இருப்பதே
நாடென்று	சொல்வது

பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு. 735

குழப்பம்செய்	குழுக்கள்
பாழ்செயும்	உட்பகை
கொலைகாரக்	கொடியோர்
அற்றதே	நாடு.

கேடறியாக் கெட்ட இடத்தும் வளங்குன்றா
நாடுஎன்ப நாட்டின் தலை.

736

கேடில்	லாததும்
கெட்டாலும்	நல்வளம்
குன்றா	ததுந்தான்
மேலான	நாடு

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு.

737

மழைநீர்	கிணற்றுநீர்
ஆற்றுநீர்	மலையுடன்
பாதுகாப்	பரணும்
நாட்டின்	உறுப்புகள்

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணிஎன்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

738

நோயின்மை	செல்வம்
விளைச்சலும்	மகிழ்ச்சியும்
பாதுகாப்பு	என்பதும்
நாட்டின்	அணிகலன்

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரும் நாடு.

739

வருந்தி	நொந்தால்தான்
வளமென்று	இல்லாமல்
வளம்தரும்	நாடே
உண்மையில்	நாடு

ஆங்கமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம்இன்றே
வேந்தமைவு இல்லாத நாடு.

740

எல்லாச்	சிறப்பும்
இருந்திட்ட	போதும்
ஆள்பவர்	சரியில்லா
நாடுநா	டில்லை.

75.அரண்

ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தன்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

741

போர்தொடுப்	பார்க்கும்
தற்காப்	பவர்க்கும்
பாது	காப்பரண்
முக்கிய	மாகும்

மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழல்
காடும் உடையது அரண்.

742

ஆழநீர்	நிலையும்
மலையும்	காடும்
பாதுகாப்	பரணாய்ச்
சொல்வது	மரபு

உயர்வகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின்
அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல்.

743

உயரமும்	அகலமும்
திண்மையும்	நெருங்க
அருமையும்	உடையது
அரண்ணும்	நூல்கள்

சிறுகாப்பின் பேரிடத்தது ஆகி உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்பது அரண்.

744

சிறிய	காவலில்
பெரிய	இடமாய்ப்
பகைவரின்	ஊக்கம்
சிதைப்ப	தேயரண்

கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த்து ஆகி அகத்தார்
நிலைக்கெளிதாம் நீரது அரண்.

745

பற்ற	அரியதாய்ப்
பண்டம்	நிறைந்ததாய்
இருந்து	செயல்பட
எளிதாவ	தேயரண்.

எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துதவும்
நல்லாள் உடையது அரண்.

746

எல்லாப்	பொருளும்
உள்ளதோடு	அன்றி
நல்லாட்கள்	இருந்தே
உதவுவ	தேயரண்

முற்றியும் முற்றாது எறிந்தும் அறைப்படுத்தும்
பற்றற்கு அரியது அரண்.

747

முற்றுகை	யிட்டும்
அதிரத்	தாக்கியும்
வஞ்சித்தும்	வெல்ல
முடியாத	தேயரண்

முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வது அரண்.

748

முற்றுகை	யிட்டாலும்
அசைந்து	கொடுக்காமல்
இறுதியில்	வெற்றி
தருவ	தேயரண்

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்டது அரண்.

749

போர்முனை	யதனில்
மாற்றார்	சாய்ந்திட
வீறுகொண்டு	ஓங்கி
நிற்ப	தேயரண்

எனைமாட் சித்து ஆகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
இல்லார்கண் இல்லது அரண்.

750

என்னதான்	நலன்கள்
இருந்திட்ட	போதும்
செயல்திறம்	அற்றால்
அரண்பயன்	படாது.

76. பொருள் செயல்வகை

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்லது இல்லை பொருள்.

751

அற்பன்	தன்னையும்
பெரிதாய்	மதிக்க
வைத்திடும்	பொருள் போல்
பொருள்வே	நில்லை

இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை
எல்லாரும் செய்வார் சிறப்பு.

752

இல்லாரைப்	பழித்துச்
செல்வரை	இங்கே
எல்லோரும்	சிறப்பு
செய்வது	நடக்கும்

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும்
எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

753

செல்வம்	எனும் பொய்யா
விளக்கின்	வெளிச்சம்
நினைத்த	இடம்போய்
இருளைத்	தூரத்தும்

அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறன்அறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

754

தீதில்லா	வழியில்
தேடிய	செல்வத்தால்
அறமும்	இன்பமும்
ஒருங்கே	தழைக்கும்

அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.

755

அருளும்	அன்பும்
விலக	வரும்பொருள்
தரமற்றோர்	கட்டிப்
புரளத்தான்	உதவும்.

உறுபொருளும் உல்கு பொருளும் தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

756

வரிகளும்	போரின்
வெற்றியால்	வந்திடும்
பொருளும்	அரசின்
பொதுநீதி	யாகும்

அருளென்னும் அன்பின் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு.

757

அன்பின்	குழந்தை
அருளை	வளர்ப்பது
பொருள்ளும்	செல்வச்
செவிலித்தாய்	ஆகும்

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை.

758

கைப்பொருள்	வைத்துக்
காரியம்	பார்ப்பது
குன்றேறி	யானைச்
சண்டையைப்	பார்ப்பது

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எகைதனின் கூரியது இல்.

759

பகைவரின்	செருக்கைத்
தேடிச்சென்று	அறுக்கும்
செல்வம்போல்	வெல்லும்
ஆயுதம்	இல்லை

ஒண்யொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள்
ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு.

760

நல்வழி	உழைத்துத்
தேடிய	பொருளால்
நலங்களை	எல்லாம்
சாதிக்க	முடியும்.

77. படை மாட்சி

உறுப்பமைந்து ஊறுஅஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை.

761

பகுதிகள்	சிறந்தே
அஞ்சாமல்	வெல்லும்
படையே	வேந்தனின்
செல்வத்தில்	செல்வம்

உலைவிடத்து ஊறுஅஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்துத்
தொல்படைக்கு அல்லால் அரிது.

762

அழிவஞ்சி	பாமல்
ஆபத்தைத்	தடுக்கப்
பாரம்	பரிய
படைக்கே	முடியும்

ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்.

763

நாகத்தின்	முன்னால்
எலிகளைப்	போல
மனத்திடம்	இருந்தால்
பகைப்படை	சிதறும்

அழிவின்று அறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

764

அழிவஞ்சி	பாமல்
விலைபோ	காமல்
வழிவந்த	வீரம்
சிறப்பது	தான்படை

கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும்
ஆற்றல் அதுவே படை.

765

எமனே	கோபமாய்
எதிர்வந்	தாலும்
கூடி	எதிர்த்து
நிற்பது	தான்படை.

மறம்மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு.

766

வீரமும்	மானமும்
நம்பகத்	தன்மையும்
பாரம்	பரியமும்
படையின்	சிறப்புகள்

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்கும் தன்மை அறிந்து.

767

எதிரும்	படையின்
தன்மை	அறிந்தே
ஏற்ற	முறையை
மேற்கொள்வ	தேபடை

அடல்தகையும் ஆற்றலும் இல்லெனினும் தானை
படைத்தகையால் பாடு பெறும்.

768

தாக்கும்	வல்லமை
ஆற்றல்	குறையினும்
அணிவகுப்	பாற்படை
பொலிவு	பெற்றிடும்

சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும்
இல்லாயின் வெல்லும் படை.

769

சின்னத்	தன்மையும்
தீரா	வெறுப்பும்
வறுமையும்	இல்லாப்
படையே	வெல்லும்

நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானை
தலைமக்கள் இவ்வழி இல்.

770

படைவீரர்	மிகுதியாய்
இருப்பினும்	தானைத்
தலைவனில்	லாவிடில்
பயனின்றிப்	போகும்.

78. படைச் செருக்கு

என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்வீர் பலர்என்னை
முன்னின்று கல்நின் றவர்.

771

நிற்காதீர்	எதிரில்
தவைன்	முன்னின்று
எண்ணற்ற	வீரர்
நடுகல்லாய்	நின்றார்

கான முயல்எய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது.

772

முயல்கொன்ற	அம்பினும்
யானையை	எறிந்து
வீழ்த்தத்	தவறிய
வேல்ஏந்தல்	இனிது

பேராண்மை என்ப தறுகண்ஒன்று உற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு.

773

வீரம்	பேராண்மை
என்பவை	எல்லாம்
பெருந்தன்	மையாலே
மகத்துவம்	பெற்றிடும்

கைவேல் களிறொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

774

கைவேலால்	யானை
எறிந்தபின்	தன்மேல்
தைத்தவேல்	பறித்ததில்
மகிழ்பவன்	வீரன்

விழித்தகண் வேல்கொண்டு எறிய அழித்திமைப்பின்
ஒட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.

775

வேல்கண்ணில்	படவரும்
போதிமைத்	தாலும்
வீரப்	பெருமை
தாழ்வாகிப்	போகும்.

விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து.

776

விழுப்புண்	படாத
நாட்கள்	எல்லாம்
வீரன்	நினைப்பில்
வீணான	நாட்கள்

சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

777

உயிர்த்தந்து	பரவும்
புகழ்வேண்டும்	வீரனின்
வீரக்	கழலே
பேரழகு	ஆகும்

உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன்
செறினும்சீர் குன்றல் இலர்.

778

நேரம்வந்	தால்உயிர்
தரும்வீரன்	பெருமை
மன்னன்	சீறினும்
மங்கிடாது	என்றும்

இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர்.

779

சொல்லிய	சொல்காத்து
உயிர்தரும்	வீரன்
பிழைசெய்தால்	யாரால்
தண்டிக்க	முடியும்

புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு
இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து.

780

தலைவனே	கலங்கிடும்
வீரனின்	சாவினைப்
பிச்சையாய்க்	கேட்டுப்
பெறுவதே	பெருமை.

79 நட்பு

செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

781

நல்ல	நட்பொரு
சாதனை	நட்பின்
காவலில்	முடியாக்
காரியம்	இல்லை

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்நீர பேதையார் நட்பு.

782

நல்லவர்	நட்பு
வளர்பிறை	என்றால்
பேதையர்	உறவு
தேய்பிறை	ஆகும்

நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

783

பயிலப்	பயிலச்
சுவைதரும்	நூல்போல்
பண்புள்ள	வர்களின்
தொடர்பு	சிறக்கும்

நகுதற் பொருட்டன்று நடட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு.

784

தவறி	நடக்கையில்
இடித்துத்	திருத்தாமல்
சிரித்துப்	பழகுதல்
நட்பா	காது

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும்.

785

கலந்து	பழக
முடியா	விடினும்
மனமார்ந்த	நட்பு
உணர்வில்	தழைக்கும்.

முகம்நக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகம்நக நட்பது நட்பு.

786

முகமகிழ்(வு) என்பது
நட்பல்ல நெஞ்சின்
அகமகிழ்வேயதை
அடையாளம் காட்டும்

அழிவின் அவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு.

787

அழிவை நீக்கி
நல்வழி படுத்தலும்
அழிவில் சேர்ந்தல்லல்
படுதலும் நட்பு

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு.

788

வேட்டி நழுவினால்
அனிச்சையாய்த் தடுக்கும்
கையாய் நண்பனுக்கு
உதவுதல் நட்பு

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனில் கொட்பின்றி
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை.

789

முடிந்த வகையெலாம்
முகங்கோணா துதவித்
தாங்குதல் நட்புத்
தன்மை எனப்படும்

இணையர் இவர்எமக்கு இன்னம்யாம் என்று
புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு.

790

இப்படி எங்கள்
நட்பென்று சொல்லினும்
நட்பின் புனிதம்
கெட்டிட நேரும்.

80. நட்பு ஆராய்தல்

நாடாது நட்டலின் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

791

நட்பை மதிப்பவர்
அவசர நட்பால்
விடுபட முடியாக்
கெடுதலை அடைவார்

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாம் துயரம் தரும்.

792

ஆராய்ந்து ஆய்ந்து
கொள்ளாத நட்பு
மரணத்தைக் கூடத்
தருவதாய் மாறும்

குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா
இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு.

793

குணமும் குடும்பமும்
குற்றமும் சுற்றமும்
ஆராய்ந்தே நண்பனைத்
தேர்ந்திட வேண்டும்

குடிப்பிறந்து தன்கண் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு.

794

நற்குடிப் பிறந்து
பழிக்கு நாணுவான்
நட்பைப் பெறுதற்கு
எதையும் கொடுக்கலாம்

அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய
வல்லார் நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.

795

கடுமையாய் நடந்தே
கண்டித்துத் திருத்தும்
நட்பை அறிபவர்
நட்புதான் வேண்டும்.

கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை
நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.

796

உற்றாரை	அளந்தே
அறிய	முடியும்
ஒருநன்மை	கேட்டை
அடைவதில்	உண்டு

உனதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை ஓரீஇ விடல்.

797

மூடனின்	தொடர்பு
போவது	ஒருவனுக்கு
உண்மையில்	வந்திடும்
ஆதாயம்	ஆகும்

உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு.

798

உணக்கம்	கெடுக்கும்
காரியம்	போல்தான்
ஆபத்தில்	கைவிடும்
நண்பனும்	ஆவான்

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.

799

கெடும்போது	கைவிடும்
நண்பனின்	உறவை
நினைத்தாலே	நெஞ்சம்
சுட்டிட	நேரும்

மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன்று ஈத்தும்
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.

800

கெட்டவர்	தொடர்பைக்
கொடுத்தேனும்	விட்டுக்
களங்க	மிலார்நட்பைக்
காத்திட	வேண்டும்.

81. பழமை

பழமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்நீதிடா நட்பு.

801

பழகியோர்	உரிமை
எடுத்துக்	கொள்வதை
ஒத்துப்	போவதே
பழமை	எனப்படும்

நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு
உப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

802

நட்பில்	உரிமை
எடுத்துக்	கொள்வதை
அனுமதிப்	பதுவும்
சான்றோர்	தன்மை

பழகிய நட்புஎவன் செய்யும் கெழுதகைமை
செய்தாங்கு அமையாக் கடை.

803

உரிமையாய்	நடக்க
இடமில்லை	என்றால்
பழகிய	நட்பால்
பொருளொன்றும்	இல்லை

விழைதகையான் வேண்டி இருப்பர் கெழுதகையால்
கேளாது நட்பார் செயின்.

804

தன்னைக்	கேட்காமல்
பழகியோர்	செய்ததைத்
தானும்	ஏற்பதே
பழம்தொடர்	பாவது

பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்பார் செயின்.

805

பழகியோர்	வருந்திச்
செய்ததைப்	பொறுப்பது
திண்மையே	தவிர
பேதமை	இல்லை.

எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தும்
தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு.

806

தொல்லைகள்	நேரினும்
பழகியோர்	தொடர்பைத்
துறந்திடார்	நட்பின்
வரம்பிலே	நிற்பார்

அழிவந்த செய்யினும் அன்பறார் அன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

807

அழிவைச்	செய்தாலும்
அன்பில்	குறையார்
நெடுநாள்	பழக்கத்தை
நினைத்துப்	பார்ப்பவர்

கேள்இழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாள்இழுக்கம் நட்டார் செயின்.

808

பழகியோர்	செய்தீங்கை
நல்லதாய்	ஏற்றுக்
குறைபிறர்	கூற
இடந்தர	மாட்டார்

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையும் உலகு.

809

பிழைசெய்த	போதும்
வழிவந்த	நட்பை
விடாதவர்	தன்னை
விழைந்திடும்	உலகம்

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கண்
பண்பின் தலைப்பிரியா தார்.

810

பழகியோர்	பிழைகளைப்
பொறுத்திடு	வாரைப்
பகைவரும்	போற்றி
விரும்பிடு	வார்கள்.

82. தீ நட்பு

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலின் குன்றல் இனிது.

811

ஆவலாய்ப்	பார்த்துப்
பழகினும்	பண்பில்லார்
உறவு	வளராமல்
குறைவது	நல்லது

உறிந்நட்டு அறினொருஉம் ஒப்பிலார் கேண்மை
பெறினும் இழப்பினும் என்.

812

பெறுவதைப்	பொறுத்தே
பழகுவார்	நட்பென்றால்
இருப்பினும்	இல்லை
என்றாலும்	ஒன்றே

உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது
கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்.

813

வரவைக்	கணக்கிட்டு
நட்புக்	கொள்பவர்
விலைபோ	வாரைக்
கள்வரை	ஒத்தவர்

அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லாமா அன்னார்
தமரின் தனிமை தலை.

814

போரினில்	தள்ளிடும்
பண்படாக்	குதிரை
போன்றவர்	நட்பினும்
தனிமையே	நன்மை

செய்தேமம் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று.

815

காவல்	கட்டுப்பாடு
இல்லாச்	சிறியரின்
அற்ப	நட்பிலோர்
அர்த்தமும்	இல்லை

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் அறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி உறும்.

816

அறிவுள்ளோர்	பகையின்
ஆபத்தை	விடவும்
மூடன்தன்	தீவிர
நட்புதான்	மோசம்

நகைவகையர் ஆகிய நட்பின் பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி உறும்.

817

பொழுது	போக்காகும்
நட்பைக்	காட்டிலும்
பவைரால்	வருந்துன்பம்
கெடுதல்	தராது

ஒல்லும் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.

818

தன்னால்	முடிவதைத்
தட்டிக்	கழிப்பவர்
உண்மை	நட்புக்கு
உகந்தவர்	இல்லை

கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

819

சொல்லும்	செயலும்
தொடர்பிலார்	நட்பு
கனவிலே	கூட
தராது	நன்மை

எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் மனைக்கெழீஇ
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு.

820

உள்ளே	பழகி
வெளியே	தூற்றிடும்
வஞ்சகர்த்	தொடர்பு
ஆபத்தாய்ப்	போகும்.

83. கூடா நட்பு

சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

821

தாங்கு	வதைப்போல்
தாக்கப்	படவைக்கும்
உலைக்கல்	போன்றாரின்
வஞ்சக	நட்பு

இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.

822

சேர்ந்தாராய்	நடித்துப்
பொய்யாய்ப்	பழகுவார்
நேரத்திற்கு	ஏற்ப
மாறுதல்	இயற்கை

பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனம்நல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது.

823

நூல்களைக்	கற்றதால்
மனம்மாற	லாமென
மாற்றா	ரிடம்எதிர்
பார்ப்பது	தவறு

முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்துஇன்னா
வஞ்சரை அஞ்சப் படும்.

824

சிரித்த	முகத்துடன்
மனத்தில்	வெறுப்புள்ள
வஞ்சகர்	தம்மை
நம்புதல்	கெடுதல்

மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தொன்றும்
சொல்லினால் தேற்றப்பாற்று அன்று.

825

உள்ளம்	ஒன்றாமல்
உள்ளவர்	தம்மைப்
பேசி	மாற்றுதல்
முடியாத	காரியம்.

நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும். 826

நண்பர்போல்	நல்லவை
சொல்லினும்	வேண்டார்சொல்
அம்பலம்	ஆவதும்
விரைவாய்	நடக்கும்

சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க வில்வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான். 827

வில்வளைந்	தீடுதல்
கெடுதல்போல்	எதிரியின்
சொல்லின்	வணக்கமும்
ஆபத்தைச்	சொல்லிடும்

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து. 828

வணங்கும்	கைமறைந்து
இருக்கலாம்	ஆயுதம்
பகைவர்	அழுங்கண்ணீர்
கொலைகுறித்து	இருக்கலாம்

மிகச்செய்து தம்மெள்ள வாரை நகச்செய்து
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று. 829

வெளியே	போற்றி
உள்ளே	எள்ளுவார்
தொடர்பை	அதுபோல்
சிரித்தே	நீங்கலாம்

பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகம்நட்டு
அகநட்பு ஓரீஇ விடல். 830

நட்பாய்	நடிக்கும்
பகைவர்	வந்தால்
நயமாய்	ஒதுங்கிப்
போவதே	நன்மை.

84. பேதைமை

பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதம் கொண்டு
ஊதியம் போக விடல் 831

சிரமங்கள்	பட்டுப்
பலனைக்	கோட்டை
விட்டிடும்	தன்மை
பேதைமை	எனப்படும்

பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கண் செயல். 832

ஆகாத	தன்மேல்
ஆசை	வைப்பதே
பேதைமை	யிலெல்லாம்
பேதைமை	ஆகும்

நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில். 833

வெட்கமும்	நயமும்
பொறுப்பும்	இன்றி
விருப்பம்போல்	நடப்பதே
பேதைமை	யாவது

ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல். 834

கற்றும்	பிறர்க்குக்
கற்பித்த	பின்னும்
அடக்கம்	அறியாமை
பேதைமை	ஆகிடும்

ஒருமைச் செயல்ஆற்றும் பேதை எழுமையும்
தான்புக்கு அழுந்தும் அளறு. 835

ஏழு	பிறவியில்
வருந்துன்பம்	எல்லாம்
ஒருசேர	அடையப்
பேதையால்	முடியும்.

பொய்ப்படும் ஒன்றோ புனைபூணும் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின்.

836

பேதை	செய்காரியம்
உருப்படாது	அத்துடன்
கைதியாய்	ஆகிச்
சிறைசெல்ல	நேரும்

ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை.

837

பேதை	பெருஞ்செல்வம்
பெற்றிடும்	பயனை
உற்றார்	பசிக்க
மாற்றார்	துய்ப்பார்

மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன்
கையொன்று உடைமை பெறின்.

838

பேதை	அடைந்திடும்
செல்வத்தின்	விளைவு
மயக்கம்	மிகுந்தவன்
மதுஉண்ப	தாகும்

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண்
பீழை தருவதொன்று இல்.

839

வருத்தப்	படாமல்
பிரியலாம்	என்பதே
பேதையின்	தொடர்பில்
ஒரேயொரு	நன்மை

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

840

சான்றோர்	சபையில்
பேதை	நுழைந்தால்
சபையின்	தன்மை
உடன்கெட்டுப்	போகும்.

85. புல்லறிவான்மை

அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதின்மை
இன்மையா வையாது உலகு.

841

மற்ற	இல்லாமை
பெரியதே	இல்லை
அறிவின்மை	தான்பெரும்
இல்லாமை	உலகில்

அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல் பிறிதுயாதும்
இல்லை பெறுவான் தவம்.

842

அறிவிலான்	மகிழ்ந்து
தருவ	தென்பது
பெறுபவன்	புண்ணியம்
செய்ததே	காரணம்

அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது.

843

எதிரியும்	செய்ய
முடியாத	தீங்கை
அறிவில்லான்	எளிதாய்
அடைந்திட	முடியும்

வெண்மை எனப்படுவது யாதெனின்ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு.

844

எல்லாம்	தனக்கே
தெரியும்	என்பதும்
அறிவின்மை	தனக்கோர்
அடையாளம்	ஆகும்

கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் கசடற
வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்.

845

தெரியாத	வற்றைத்
தெரிந்ததாய்ச்	சொன்னால்
தெரிந்ததை	யும்பிறர்
நம்பிட	மாட்டார்.

அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின்
குற்றம் மறையா வழி.

846

உள்ள	குற்றத்தை
மறைக்கும்	முயற்சியில்
அம்பல	மாவதே
புல்லறி	வாண்மை

அருமறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

847

மறைக்க	வேண்டிய
மறைபொருள்	தன்னைத்
தெரியும்	படிச்செய்வான்
புல்லறி	வாளன்

ஏவவும் செய்கலான் தான்தேறான் அவ்வுயிர்
போலும் அளவுமோர் நோய்.

848

சொன்னாலும்	கேளான்
தானாகச்	செய்யான்
என்றைக்கும்	நோயாய்ப்
பேதை	இருப்பான்

காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான்
கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு.

849

அறிவில்லாப்	பேதைக்கு
அறிவைப்	புகட்ட
முயல்பவன்	தானும்
அறியாத	மூடன்

உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான் வையத்து
அலகையா வைக்கப் படும்.

850

உலகம்	சொல்வதை
எல்லாம்	மறுத்தால்
பேயாய்ப்	பிசாசாய்
ஒதுக்கிடும்	உலகம்.

86. இகல்

இகல்என்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகல்என்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய்.

851

இணக்கம்	கெடுத்திடும்
மாறு	பாடுதான்
பண்பின்மை	யாகும்
இகல்எனப்	படுவது

பகல்கருதிப் பற்றா செயினும் இகல்கருதி
இன்னாசெய் யாமை தலை.

852

சேராதார்	இடைஞ்சல்
செய்திடும்	போதும்
மாறு	பாட்டை
வளர்ப்பது	கெடுதல்

இகலென்னும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவல்இல்லாத்
தாவில் விளக்கம் தரும்.

853

துன்ப	நோய்தரும்
மாறுபாடு	ஒழிந்தால்
புகழும்	பெருமையும்
ஓங்கிடும்	என்றும்

இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.

854

துன்பத்தில்	துன்பமாம்
மாறுபாடு	அற்றால்
இன்பம்	என்பது
தானாய்	விளைந்திடும்

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலுக்கும் தன்மை யவர்.

855

முரண்பாட்டுக்கு	எதிராய்ச்
சாய்ந்திட	முடிந்தால்
ஆக்கம்	அவனைத்
தாங்கிப்	பிடிக்கும்.

இகலின் மிகல்இனிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும் கெடலும் நணித்து.

856

மாறு	பாட்டிலே
மனமீடு	பட்டால்
பக்கத்தில்	வந்திடும்
கேடுகள்	எல்லாம்

மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் இகல்மேவல்
இன்னா அறிவினவர்.

857

மாறு	பட்டதன்
போக்கிலே	போவார்
மேன் மையாம்	உண்மை
நிலைகாண	மாட்டார்

இகலிற்கு எதிர்சாய்தல் ஆக்கம் அதனை
மிகலுக்கின் ஊக்குமாம் கேடு.

858

அழிக்கும்	முரண்பாடு
அழிந்திடும்	நேரம்
ஆக்கம்	தடுக்கும்
தடைகள்	அகலும்.

இகல்காணான் ஆக்கம் வருங்கால் அதனை
மிகல்காணும் கேடு தரற்கு.

859

ஆக்கம்	வருங்காலம்
மாறுபாடு	இல்லை
கேடுகள்	வருமுன்
முரண்பாடும்	வந்திடும்

இகலானாம் இன்னாத எல்லாம் நகலானாம்
நன்னயம் என்னும் செருக்கு.

860

எல்லாக்	கெடுதலும்
இகலால்	வருவதால்
இணக்கந்தான்	வெல்லும்
வாழ்க்கையின்	பாதை.

87. பகை மாட்சி

வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஓம்புக ஓம்பா
மெலியார்மேல் மேக பகை.

861

மாற்றார்	வலிமை
அறிந்தே	அதன்படி
போர்மேல்	செல்வதும்
தவிர்ப்பதும்	வேண்டும்

அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன் தான்துவ்வான்
என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு.

862

அன்பும்	நல்ல
துணையும்	ஆற்றலும்
இல்லை	என்றால்
ஆக்கமும்	இல்லை

அஞ்சும் அறியான் அமைவிலன் ஈகலான்
தஞ்சும் எளியன் பகைக்கு.

863

இணக்கம்இல்	லாதவன்
கொடுப்பதும்	அறியான்
பயந்தவன்	என்றால்
வென்றிட	மாட்டான்

நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன் எஞ்ஞான்றும்
யாங்கனும் யார்க்கும் எளிது.

864

கோபம்நீங்	காதவன்
குறைகள்	நிறைந்தவன்
எங்கும்	எப்போதும்
பகைவர்க்கு	எளியவன்

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநேக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க்கு இனிது.

865

வழியும்	தேடான்
பழியும்	அஞ்சான்
வாய்ப்பதைச்	செய்யான்
தோற்கப்	பிறந்தவன்.

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும்.

866

குருட்டுக்	கோபமும்
அளவிலா	ஆசையும்
கொண்டவன்	தன்னை
மதியார்கள்	யாரும்

கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.

867

அடுத்துக்	கெடுக்கும்
இயல்பினன்	தன்னைக்
கொடுத்தும்	பகைவன்
ஆக்குதல்	நன்மை

குணன் இலனாய்க்குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கு
இனன் இலனாம் ஏமாப்பு உடைத்து.

868

குணமில்லை	குற்றம்
அதிகமாய்க்	கொண்டவன்
எதிரிக்கே	நல்ல
பாதுகாப்பு	ஆனவன்

செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப்பெறின்.

869

அறிவில்	லாதவன்
பயமும்	நிறைந்தவன்
பகைவர்க்கு	மகிழ்சியை
அள்ளித்	தருபவன்

கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும்
ஒல்லாணை ஒல்லாது ஒளி.

870

கல்லாமை	கோபம்
சிறுபொருள்	செய்யவும்
இயலாமை	உடையவன்
ஒன்றுமில்	லாதவன்.

88. பகைத்திறம் தெரிதல்

பகையென்னும் பண்பி லதனை ஒருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று.

871

பகையெனச்	சொல்லிடும்
பண்பிலாத்	தீமையை
விளையாட்	டாகவும்
விரும்புதல்	கெடுதல்

வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லேர் உழவர் பகை.

872

கொல்லும்	ஆயுதம்
ஏந்தியோர்	பகையினும்
சொல்லம்பு	வல்லவர்
பகைமிகக்	கொடியது

ஏழுந் தவரினும் ஏழை தமிழனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

873

பகைவர்	பலராய்த்
தனிமை	பட்டவன்
பைத்தியத்	தைவிடப்
பரிதாப	மானவன்

பகைநட்பாக் கொண்டாழ்கும் பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கண் தங்கிற்று உலகு.

874

பகையை	நட்பாய்
மாற்றும்	பண்பாளன்
உலகே	விரும்பிடும்
தகைமை	உடையவன்.

தனதுணை இன்றால் பகைஇரண்டால் தான்ஒருவன்
இனதுணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று.

875

துணையில்	லாதவன்
பகைவரைப்	பிரித்துத்
துணையாக்கிக்	கொள்வது
தோல்வியைத்	தவிர்க்கும்.

தேறினும் தேறா விடினும் அழிவின்கண்
தேறான் பகாஅன் விடல்.

876

தெளிந்தாலும் தெளியா
விட்டாலும் அழிவு
வருகிற நேரத்தில்
நிதானம் வேண்டும்.

நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவர் அகத்து.

877

உணரார்முன் நொந்ததைச்
சொல்லலும் எதிரிமுன்
மெலிவினைக் காட்டலும்
தாழ்ச்சியாய்ப் போகும்.

வகையறிந்து தன்செய்து தன்காப்ப மாயும்
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு.

878

முறையாய் மேற்கொள்ளும்
ஆக்கமும் காவலும்
பகைவர் செருக்கை
மாய்த்திடப் போதும்

இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த இடத்து.

879

முள் மரம் முளைக்கையில்
கிள்ளிப் போடாமல்
வளர்ந்தபின் வெட்டினால்
வருந்திட வைக்கும்.

உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

880

எதிரிகள் செருக்கைச்
சிதைக்கா விட்டால்
எடுத்த தெல்லாம்
இடைஞ்சலாய்ப் போகும்.

89. உட்பகை

நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா தமர்நீரும்
இன்னாவாம் இன்னா செயின்.

881

ஒவ்வாத நிழல்நீர்
தவிர்ப்பதைப் போல
உறவிலும் கேடென்றால்
ஓதுங்கிட வேண்டும்.

வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

882

வாள்போல் வெட்டும்
பகையை விடவும்
உறவாடிக் கெடுப்போர்
தொடர்பஞ்ச வேண்டும்.

உட்பகை அஞ்சித்தன் காக்க உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

883

முழுமையாய்க் கெடுத்து
முடித்திடும் என்பதால்
உட்பகைக்கு எதிராய்த்
தற்காப்பு அவசியம்.

மனம்மாணா உட்பகை தோன்றின் இனம்மாணா
ஏதம் பலவும் தரும்.

884

மனம்மாறு பட்ட
உட்பகை தோன்றினால்
சுற்றம் முழுவதும்
பாதிக்க நேர்ந்திடும்

உறல்முறையான் உட்பகை தோன்றின் இயல்முறையான்
ஏதம் பலவும் தரும்.

885

உறவு முறையில்
உட்பகை தோன்றினால்
வரம்பு மீறிய
கேடுகள் வந்திடும்.

ஒன்றாமை ஒன்றியார் கண்படிந் எஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது.

886

ஒன்றினார்	களிடம்
ஒன்றாமை	தோன்றினால்
நின்று	நிலைப்பதும்
சந்தேக	மாய்விடும்

செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி.

887

வெளியே	பிளவு
தெரியா	விட்டாலும்
உட்பகை	வந்தபின்
ஒன்றாது	நெஞ்சம்.

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொருது
உட்பகை உற்ற குடி.

888

அரம்பொருத	கின்ற
தங்கம்போல்	தேயும்
உட்பகை	வந்த
குடியின்	வலிமை.

எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்
உட்பகை உள்ளதாம் கேடு.

889

உட்பகை	மிகச்சிறு
அளவே	என்றாலும்
விளைந்திடும்	கெடுதல்
அளவை	மீறிடும்.

உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று.

890

உடன்பாடு	இல்லார்
ஒன்றாக	வாழ்வது
குடிசையில்	பாம்புடன்
வாழ்கிற	வாழ்க்கை.

90. பெரியாரைப் பிழையாமை

ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்
போற்றலுள் எல்லாம் தலை.

891

எடுத்ததை	முடிப்போர்
ஆற்றல்	இகழாமை
கவனமாய்ப்	பின்பற்ற
வேண்டிய	ஒன்று.

பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும்.

892

பெரியோரை	மதித்திபா
நடத்தை	என்றைக்கும்
நீங்காத்	துன்பத்தைத்
தந்திப்	போதும்.

கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு.

893

கெடவேண்டும்	என்றால்
மனம்போல்	நடக்கலாம்
படவேண்டும்	என்றால்
பெரியோரை	எதிர்க்கலாம்.

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றாதார் இன்னா செயல்.

894

பெரியோர்	இடத்தில்
குற்றம்	செய்வது
எமனைக்	கூவி
அழைப்பதைப்	போன்றது.

யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்டவர்.

895

ஆள்பவர்	சினத்துக்கு
ஆளாகும்	நிலையில்
எங்கே	போனாலும்
வராது	நிம்மதி.

எரியால் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

896

நெருப்பிலே	வெந்து
தப்பினும்	தப்பலாம்
பெரியோரை	இடறினால்
தப்பவாய்ப்பு	இல்லை.

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னாம்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின.

897

தகைமை	சிறந்த
தக்கவர்	எதிர்த்தால்
வகையான	வாழ்வும்
செல்வமும்	கெட்டிடும்.

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

898

மலைபோல்	உயர்ந்தாரைக்
கோபப்	படவைத்தால்
குடியும்	வாழ்க்கையும்
குலைந்திட	நேர்ந்திடும்.

ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

899

கொள்கை	நடத்தையில்
உயர்ந்தவர்	சீறினால்
வேந்தனின்	வாழ்வும்
பாதியில்	முடிந்திடும்.

இறந்தமைந்த சார்புடையார் ஆயினும் உய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின.

900

சிறந்தமைந்	திட்டசீர்
பெரியோர்	எதிர்த்தால்
துணையெல்லாம் இருந்தும்	
பயனின்றிப்	போகும்.

91. பென்வழிச் சேறல்

மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது.

901

பெண்மேல்	ஆசையில்
சுய அறிவு	இழந்தால்
இலட்சியம்	சிதைந்தே
செயல்பாடு	குன்றும்.

பேணாது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும்.

902

பொறுப்புகள்	போற்றாப்
பெண்மேல்	ஆசை
செல்வம் செல்	வாக்கைப்
பொருளற்ற	தாக்கும்.

இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்
நல்லாருள் நாணுத் தரும்.

903

இல்லா	எரிடம் தாழ்ந்தே
இயல்பிலே	குன்றுதல்
நல்லார்	முன்தலை
தாழ்ந்திட	வைத்திடும்.

மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்தல் இன்று.

904

மனைவிக்குப்	பயந்தே
நல்லவை	செய்திடார்
செயலாண்மை	யால்வரும்
பெருமிதம்	அறியார்.

இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சமற்று எஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

905

இல்லாளை	அஞ்சியே
தவறி	நடப்பவன்
நல்லவர்	தமக்கொரு
நன்மையும்	செய்திடான்.

இமையாரின் வாழினும் பாடினரே இல்லாள்
அமையார்தோள் அஞ்சு பவர்.

906

அழகிய	தோள்க்கு
அஞ்சிப்	பிழை செய்தால்
தெய்வமாய்	வாழ்ந்தாலும்
சிறப்பிருக்	காது.

பெண்ணவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின் நாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து.

907

பெண்ணேவ	லால்பிழை
செய்வதை	விடவும்
நாணும்	பெண்மையே
மேன்மை	உடையது.

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர்.

908

நண்பர்	குறைதீர்த்தே
நற்செயல்	செய்திடார்
பெண்ணின்	மயக்கத்தில்
பித்தாய்	நடப்பவர்.

அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணவல் செய்வார்கண் இல்.

909

செல்வம்	சேர்ப்பதும்
தர்மங்கள்	செய்வதும்
பெண்பேச்சைக்	கேட்டுத்
தவறினால்	தவறிடும்.

எண்சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடனுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை இல்.

910

பெண்ணால்	மூடனாய்
ஆவது	என்பது
சிந்திக்கும்	திடத்தை
உடையவர்க்கு	இல்லை.

92. வரைவின் மகளிர்

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும்.

911

அன்பால்	விரும்பாமல்
பொருளால்	விரும்புவாள்
இனிக்கும்	வார்த்தை
விரும்புதல்	கெடுதல்.

பயன்தூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்புஇல் மகளிர்
நயன்தூக்கி நள்ளா விடல்.

912

பொருளை	வைத்தே
நேசத்தைக்	காட்டிடும்
பொய்யான	உறவால்
வாழ்க்கை	பொய்த்திடும்.

பொருட்பெண்டிர் பொய்மை முயக்கம் இருட்டறையில்
ஏதில் பிணம்தழீஇ அற்று.

913

பணத்துக்குத்	தழுவும்
பொதுமகள்	தன்னைத்
தழுவுதல்	இருட்டில்
பிணத்தைத்	தழுவுதல்

பொருட்பொருளார் புன்னலம் தோயார் அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவி னவர்.

914

நல்ல	பொருளை
நாடும்	அறிவினர்
பொதுமகள்	தரும்சுகம்
விழைந்திட	மாட்டார்.

பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் ம திநலத்தின்
மாண்ட அறிவி னவர்.

915

மாட்சிமை	பெற்றே
அறிவு	சிறந்தவர்
பொதுவான	வந்தரும்
சுகம்தோய	மாட்டார்.

தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

916

தனக்கு	நல்லதை
உணர்ந்தவர்	நாடார்
கெடுதலாய்	முடிந்திடும்
தாழ்ந்த	சுகத்தை.

நிறைநெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சில்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

917

பலரும்	ஆசையாய்த்
தழுவிடும்	தோளை
நிறைந்த	நெஞ்சினர்
தொட்டிட	மாட்டார்

ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

918

ஆராய்ந்(து)	அறியா
அறிவிலா	ரைத்தான்
மாய	மகளிர்
தழுவல்	மயக்கிடும்.

வரைவிலா ம மாணிழையார் மென்தோள் புரையிலாப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு.

919

கட்டுப்பாடு	இல்லாரின்
அலங்கரித்	திட்ட தோள்
அறிவின்றிக்	கெட்டவர்
விழுந்திடும்	நரகம்.

இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

920

களளும்	சூதும்
பொருட்பெண்டிர்	தொடர்பும்
திருமகள்	நீங்கிச்
செல்வதில்	முடிந்திடும்.

93. கள் உண்ணாமை

உட்கப் படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

921

மதுமேல்	மயக்கம்
கொண்டவன்	தன்னை
மதியார்	எதிரிகள்
பயந்திட	மாட்டார்.

உண்ணற்க கள்ளை உணில்உண்க சான்றோரான்
எண்ணப் படவேண்டா தார்.

922

நல்லவர்	மதிப்பை
இழக்க	வைத்திடும்
மதுவைக்	குடிப்பது
நல்லதற்கு	இல்லை.

ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

923

தாயும்	குடிப்பவன்
தன்னை	வெறுப்பதால்
சான்றோர்	வெறுப்பதில்
சந்தேகம்	இல்லை.

நாண்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

924

குடிப்பது	என்னும்
குற்றம்	செய்வான்முன்
நாணமாம்	நல்லவள்
எதிர்நிற்க	மாட்டாள்.

கையறி யாமை உடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்.

925

பொருளைக்	கொடுத்தே
உடம்பைக்	கெடுத்திடும்
அறியாமை	யே பெரும்
அறியாமை	உலகில்.

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

926

அறிவைக்	கொல்லும்
மதுவுண்	பவர்க்கும்
நஞ்சுண்	பவர்க்கும்
வேறுபாடு	இல்லை.

உள்ளுற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளுற்றிக் கண்சாய் பவர்.

927

மறைவாய்க்	கள்ளைக்
குடித்திட	போதும்
அறிந்தே	ஊரார்
நகைப்பதில்	முடியும்.

களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்து
ஒளித்துதூஉம் ஆங்கே மிகும்.

928

அறிவைக்	களளின்
மயக்கம்	கொல்வதால்
மறைந்த	குற்றமும்
வெளிப்பட்டு	நிற்கும்.

களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ அற்று.

929

குடித்தவ	னிடம்போய்
நியாயத்தைப்	பேசுதல்
நீரில்	அமிழ்ந்தானை
விளக்கினால்	தேடுதல்.

கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு.

930

குடித்து	மயங்கிக்
கிடப்பவர்	பார்த்தும்
குடிக்க	நினைப்பவன்
தெளிந்திட	மாட்டான்.

94. கூது

வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்
தூண்டிற் பொன் மீன்விழுங்கி அற்று.

931

வெல்வதால்	கூதை
விரும்புதல்	என்பது
தூண்டில்முள்	உள்ளதை
விழுங்கும்மீன்	போன்றது.

ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாங்கொல்
நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு.

932

ஒன்றை	வென்று
நூறைத்	தோற்றிடும்
கூதில்லை	வெல்லும்
வாழ்க்கையின்	பாதை.

உருள்ஆயம் ஓவாது கூறின் பொருள்ஆயம்
போஓய்ப் புறமே படும்.

933

வருவதை	நினைத்துச்
கூதாப்	போனால்
இருக்கும்	பொருளும்
வருவாயும்	போய்விடும்.

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின்
வறுமை தருவதொன்று இல்.

934

சிறுமைக்கு	ஆளாக்கிச்
சீரழிக்	கின்ற
கூதால்	வறுமைதான்
தொடர்கதை	ஆகும்.

கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி
இவறியார் இல்லாகி யார்.

935

வெல்லு	வோம்எனச்
கூதாப்	போனதால்
உள்ள	பொருளையும்
இழந்தவர்	அதிகம்.

அகடாரார் அல்லல் உழப்பர்கூது என்னும்
முகடியால் மூடப்பட்ட டார்.

936

சூதெனும்	மூதேவிக்(கு)
அடிமைப்	பட்டவன்
வயிற்றுக்கு	எதிரியாய்
வருந்திட	வந்தவன்.

பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின்.

937

சூதாடும்	இடத்தில்
பொழுதைக்	கழித்தால்
வழிவந்த	செல்வமும்
பண்பும்	அகன்றிடும்.

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ அருள்கெடுத்து
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது.

938

பொருளை	அழித்துப்
பொய்யை	வளர்த்தே
இரக்கத்தைத்	தூரத்தி
முடித்திடும்	சூது.

உடைசெல்வம் ஊண்ஒளி கல்விஎன்று ஐந்தும்
அடையாவாம் ஆயம் கொளின்.

939

உணவும்	உடையும்
கல்வியும்	பொருளும்
பெருமையும்	சூது
நெருங்கினால்	நீங்கும்.

இழத்தொறுஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம்
உழத்தொறுஉம் காதற்று உயிர்.

940

இழக்க	இழக்க
ஆசையை	வளர்க்கும்
சூதால்	வருகிற
மாய	மயக்கம்.

95. மருந்து

மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று.

941

வாதம்	பித்தம்
சிலேத்துமம்	மூன்றும்
அளவு	தவறினால்
நோய்உண்	பாகும்.

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின்.

942

அருந்திய	உணவு
செரித்தது	அறிந்தே
உண்டால்	உடம்புக்கு
மருந்தே	வேண்டாம்.

அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கும் ஆறு.

943

செரித்தது	அறிந்தபின்
அளவோடு	உண்பதே
உடல்நலம்	நீடிக்க
உதவிடும்	கணக்கு

அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

944

ஒத்துக்	கொள்ளும்
உணவினை	நன்றாய்ப்
பசித்தபின்	உண்பதே
நோயைத்	தடுப்பது.

மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு.

945

முரண்படா	உணவைப்
போதுமென்று	அளவாய்
உண்பதே	உயிர்க்குப்
பாதுகாப்பு	என்பது.

இழிவுஅறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபேர் இரையான்கண் நோய். 946

செரித்தபின் உண்பவர்
இன்பம்போல் நிற்கும்
அளவின்றி உண்பவர்
இடத்திலே நோய்கள்.

தீயளவு அன்றித்தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயளவு இன்றிப் படும். 947

செரிமான அளவு
தெரியாமல் உண்டால்
வந்திடும் நோய்கள்
அதிகமாய் வந்திடும்.

நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். 948

நோயை அறிந்ததன்
காரணம் அறிந்ததைத்
தீர்க்கும் வழிமுறை
காண்பதே மருத்துவம்.

உற்றான் அளவும் பிணிஅளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல். 949

நோயின் அளவும்
நோயாளி நிலையும்
காலமும் கருதிப்
பார்ப்பவன் மருத்துவன்.

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வான் என்று
அப்பால்நால் கூற்றே மருந்து. 950

மருத்துவன் நோயாளி
மருந்துடன் துணைக்காக
இருப்பவன் எனநான்கும்
மருத்துவக் கூறுகள்.

ஒழியியல்

96. குடிமை

இற்பிறந்தார் கண்அல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு. 951

நல்ல குடியில்
பிறந்தவ ரிடம்தான்
செம்மையும் நாணமும்
சிறப்பாய் இருக்கும்.

ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும்இம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிபிறந் தார். 952

நடத்தை வாய்மை
நாணம் மூன்றும்
நற்குடிப் பிறந்தவர்
தவறிட மாட்டார்.

நகைசுகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகைஎன்ப வாய்மைக் குடிக்கு. 953

இன்சொல் இகழாமை
புன்னகை கொடுத்தல்
என நான்கும் நல்ல
குடியின்பேர் சொல்பவை.

அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர். 954

கோடியாய்க் கொடுப்பினும்
நற்குடிப் பிறந்தவர்
மனந்தடு மாறித்
தகாதவை செய்யார்.

வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று. 955

வழங்குதல் குறையும்
நெருக்கடி நிலையிலும்
பழைய குடியிலே
குறையாது பண்பு.

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தும்என் பார்.

956

பிறந்த	குடியின்
பெருமையை	நினைப்பவர்
தரங்குறை	வான
காரியம்	செய்யார்.

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து.

957

நற்குடிப்	பிறந்தவர்
செய்திடும்	குற்றம்
நிலவின்	கறைபோல்
ஊருக்கே	தெரிந்திடும்.

நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப் படும்.

958

ஈரமில்	லாத
தன்மையால்	குடியின்
பேரும்	பெருமையும்
பாழ்பட்டுப்	போகும்.

நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

959

நிலத்தின்	வளத்தைக்
காட்டிடும்	பயிர்போல்
குலத்தின்	தரத்தை
வாய்வார்த்தை	காட்டும்.

நலம்வேண்டின் நானுடைமைவேண்டும்குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

960

பழிக்கு	நாணினால்
தழைக்கும்	நலம்போல்
குலத்தின்	பெருமை
பணிவினால்	விளங்கும்.

97. மானம்

இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும்
குன்ற வருப விடல்.

961

இன்றி	யமையாத
சிறப்பு	வந்தாலும்
மானம்	கெட்டிடும்
செயல்பாடு	மோசம்

சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

962

சீர்சிறப்	போடு
பேராண்மை	விரும்புவார்
சீரிலும்	பெருமை
குன்றுதல்	செய்யார்.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.

963

செல்வம்	செல்வாக்கில்
பணிவும்	வறுமையில்
சுயமரி	யாதையும்
பெருமை	உலகினில்.

தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை.

964

தலையில்	உதிர்ந்த
முடியின்	நிலைதான்
நிலையில்	தாழ்ந்து
போனவர்	அடைவது.

குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின்.

965

மானம்	கெடும்செயல்
சிறிது	செய்தாலும்
மலைபோன்	றவரும்
மதிப்பிலே	குன்றுவார்.

புகழ்இன்றால் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால் என்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை. 966

புகழ்உடை	யவர்க்கே
சொர்க்கமும்	என்பதால்
இகழ்வாரை	அண்டிப்
பிழைப்பது	நரகம்.

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று. 967

தூரும்பாய்	இகழ்வாரைத்
தொழுது	பிழைக்கும்நாள்
இருந்தும்	இல்லாமல்
போய்விடும்	கெட்டநாள்.

மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடு அழியவந்த இடத்து. 968

மானங்	கெட்டும்
உடம்பாலே	வாழ்ந்திட
உடம்புதான்	எல்லாம்
என்பதும்	இல்லை.

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின். 969

மயிர்நீப்பின்	வாழாக்
கவரிமான்	போன்றார்
மானத்தை	உயிரினும்
பெரிதாய்	மதிப்பார்.

இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு. 970

மானத்துக்	காக
உயிரைத்	தருபவர்
பெருமையை	உலகம்
கொண்டாடும்	என்றும்.

98. பெருமை

ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இளிஒருவற்கு
அஃதிறந்து வாழ்தும் எனல். 971

ஊக்கம்	உறுதியால்
வந்திடும்	பெருமையை
இழந்தும்	வாழ்ந்திட
நினைப்பது	சிறுமை.

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். 972

பிறப்பெல்லா	உயிர்க்கும்
பொதுவாய்	இருப்பினும்
சிறப்பில்	செயலால்
வேற்றுமை	தோன்றிடும்.

மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர். 973

மேல்நிலை	கீழ்நிலை
என்பவை	எல்லாம்
நடத்தை	பெருமையைப்
பொறுத்தே	வருவது.

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு. 974

உண்மையாய்	உள்ள
பெண்ணின்	தகுதிபோல்
நடத்தை	யால்வரும்
தகுதி	என்பதும்.

பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல். 975

பெருமையைப்	பெரிதாய்
நினைக்கும்	தீவிரம்
அரிய	காரியம்
சாதிக்க	உதவிடும்.

சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேம்என்னும் நோக்கு.

976

பெரியோரை ஒத்துப்
போவ தென்பது
சிறிய புத்தி
உடையவர்க்கு இல்லை.

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கண் படிந்.

977

தகுதி இல்லாரைச்
சேர்கிற சிறப்பும்
மிகுதியாய் நடந்தே
கெட்டிட வைக்கும்.

பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து.

978

பெருமையைக் காட்டும்
பணிவுபோல் சிறுமையைத்
தன்னைத்தான் மெச்சிடும்
பண்பின்மை காட்டும்.

பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்.

979

பெரிதாய்த் தன்னைக்
கருதாது பெருமை
சிறுமை செருக்கைப்
பெரிதாய்ப் பேசிடும்.

அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

980

பிறர்குற்றம் மறைத்தே
நடந்திடும் பெருமை
குற்றம் கூறவே
அலைந்திடும் சிறுமை.

99.சான்றாண்மை

கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

981

நல்லவை யெல்லாம்
கடமை யாகிடும்
சான்றோர் என்னும்
நல்லவர்க் கென்றும்.

குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளதாஉம் அன்று.

982

சான்றோர் தம்நலம்
குணநலம் என்பதால்
பிறநலம் அதைவிடப்
பெரிதாவது இல்லை.

அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு
ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண்.

983

அன்பு நாணம்
கண்ணோட்டம் வாய்மை
ஒப்புரவு ஐந்தும்
சால்பின் உறுப்புகள்.

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

984

கொல்லாமை நோன்பின்
அடையாளம் அதுபோல்
பிறர்குறை சொல்லாமை
சால்பினைக் காட்டும்.

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

985

சான்றோரின் பணிவாய்
நடந்திடும் பண்பு
மாற்றாரை மாற்றும்
போர்ப்படை ஆகும்.

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனின் தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்.

986

குறைந்தவ	ரிடமும்
தோல்வியை	ஏற்பது
சால்புக்கு	உரைகல்
என்று	சொல்வது

இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு.

987

கெடுதல்	செய்தார்க்கும்
நன்மை	செய்வது
சால்பின்	சிறப்புத்
தன்மை	என்பது.

இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்னும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின்.

988

சால்பென்னும்	திண்மை
உடைமையாய்	இருந்தால்
இல்லாமை	என்பதும்
இழிவா	காது.

ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார்.

989

பிரளயம்	தன்னிலும்
நிலைபிற	ழாதவர்
சான்றாண்மை	என்னும்
ஆழ்கடல்	ஆனவர்.

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை.

990

சான்றோர்	சான்றாண்மை
தாழ்ந்திட	நேர்ந்தால்
பூமிதன்	பாரம்
சுமப்பது	சிரமம்.

100. பண்புடமை

எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடமை என்னும் வழக்கு.

991

எளிமையாய்	நடக்கும்
தன்மையில்	அடங்கும்
பண்புடை	மையெனச்
சொல்லிடும்	பண்பு.

அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.

992

அன்பும்	நல்ல
குடிப்பிறப்பு	என்பதும்
பண்புடை	மைக்கும்
அடிப்படை	ஆகும்.

உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு.

993

வடிவத்தை	வைத்துப்
பார்ப்பதை	விடவும்
பண்பை	வைத்துப்
பார்ப்பதே	தெளிவு.

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு.

994

நயமாய்	நன்மை
புரிந்து	உதவிடும்
பயனுள்ளார்	பண்பு
பாராட்டும்	உலகம்.

நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

995

பகைவரில்	கூடப்
பண்பாளர்	இருப்பதால்
வேடிக்கை	யாகவும்
கூடாது	இகழ்ச்சி.

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

996

உலகியல் என்பது
உண்மையில் நடப்பது
பண்பாளர் நடக்கும்
தன்மையால் ஆகும்.

அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கள் பண்புஇல்லாதவர்.

997

என்னதான் கூரிய
அறிவிருந் தாலும்
மக்கள் பண்பிலார்
வெறும்மரம் ஆவார்.

நண்பாற்றார் ஆகி நயம்இல செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றார் ஆதல் கடை.

998

நட்புக்கு இசையா
நயமில்லா ரிடமும்
பண்புபா ராட்டுதல்
பண்பாளர் கடமை.

நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன்று இருள்.

999

இனிமையாய்ப் பழக
இயலா தவர்க்குப்
பகலிலும் இருண்டே
போய்விடும் உலகம்.

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று.

1000

பண்பில் லாதவன்
இடமுள்ள செல்வம்
பாத்திரம் கெட்டுத்
திரிந்தபால் ஆகும்.

101.நன்றியில் செல்வம்

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல்.

1001

கொட்டிக் கிப்பதைக்
காவல் காத்தே
உண்ணாமல் செத்துப்
புண்ணியம் இல்லை.

பொருளானாம் எல்லாம்என்று ஈயாது இவறும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு.

1002

பொருளால் எல்லாம்
என்று மயங்கிக்
கருமியாய் வாழ்ந்தால்
வீணாகும் வாழ்க்கை.

ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.

1003

புகழ்விரும் பாமல்
கைப்பொருள் இறுக்கிப்
பிடிப்பவன் பிறந்தது
பூமிக்குப் பாரம்

எச்சம்என்று என்னென்னும் கொல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படாஅ தவன்.

1004

எல்லோரும் வெறுக்கக்
கருமியாய் இருப்பவன்
இறக்கின்ற நேரம்
எதைக்கொண்டு போவான்.

கொடுப்பதும் துய்ப்பதும் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடிஉண் டாயினும் இல்.

1005

கொடுப்பதும் துய்ப்பதும்
இல்லையென் றானால்
கோடியாய் இருந்தும்
வறுமைதான் வாழ்க்கை.

ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்துவ்வான் தக்கார்க்கொன்று
ஈதல் இயல்பிலா தான். 1006

தக்கவர்க்கு	ஒன்று
தருவதும்	துய்ப்பதும்
தவறுவான்	செல்வம்
கெடுதலாய்ப்	போகும்.

அற்றார்க்கொன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகநலம்
பெற்றாள் தமிழ்முத் தற்று. 1007

நலமெலாம்	நிறைந்தும்
தனியளாய்	முதிர்ந்தாள்போல்
வறியவர்க்கு	உதவாதான்
செல்வம்	சீர்கெடும்.

நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள்
நச்சு மரம்பழுத் தற்று. 1008

ஊர்மன்றில்	நச்சு
மரம்பழுத்	ததுபோல்
எல்லோரும்	வெறுப்பவன்
செல்வம்	ஆகிடும்.

அன்பொரீஇத் தன்செற்று அறம்நோக்காது ஈட்டிய
ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர். 1009

தன்னை	வருத்தி
அறம்நீங்கி	அன்பிலான்
தேடிய	செல்வம்
தீயோரைச்	சேரும்.

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனையது உடைத்து. 1010

கொடுத்திடும்	செல்வர்
கொஞ்சம்	நொடிப்பினும்
வானம்	வறண்டே
போனதாய்த்	தோன்றும்.

102. நானுடைமை

கருமத்தால் நானுதல் நானுத் திருநுதல்
நல்லவர் நானுப் பிற. 1011

தகாத	செயலுக்கு
வெட்கப்	படுதலே
பொதுவாய்	எல்லோர்க்கும்
நாணம்	எனப்படும்.

ஊண்உடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நானுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. 1012

உணவும்	உடையும்
பிறவும்	மக்கட்குப்
பொதுவென்	பதுபோல்
சிறப்பாகும்	நாணம்.

ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம் நாண்என்னும்
நன்மை குறித்தது சாற்பு. 1013

உடலில்	உயிர்தான்
நிலைபெறல்	போலச்
சான்றாண்மை	நிலைபெறல்
நாணத்தில்	ஆகும்.

அணியன்றோ நானுடைமை சான்றோர்க்கு அஃதின்றேல்
பிணியன்றோ பீடு நடை. 1014

சான்றோர்க்கு	அழகாம்
நாணம்	தவறினால்
பெருமிதம்	கெட்டுப்
பழிவந்து	சேரும்.

பிறர்பழியும் தம்பழியும் நானுவார் நானுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு. 1015

பிறர்குறை	தம்குறை
இரண்டுக்கும்	வெட்கம்
அடைபவர்	நாணம்
வாழ்ந்திடும்	கோயில்.

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.

1016

நாணம்	என்னும்
பாதுகாப்பு	இன்றிப்
பெரியோர்	உலகியல்
கருதிட	மாட்டார்.

நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்துறவார் நாண்ஆள் பவர்.

1017

நாணத்தின்	கட்டுப்
பாட்டிலே	நிற்பவர்
நாணத்தை	உயிரினும்
பெரிதாய்	நினைப்பார்.

பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணான் ஆயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து.

1018

பிறர்நாணப்	படுவதைத்
தான்நாணா	விட்டால்
அவரைப்	பார்த்தே
அறம்நாண	நேரும்.

குலம்சுடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலம்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை.

1019

ஒழுக்கம்	தவறினால்
குடியின்	பேர்கெடும்
நாணம்	தவறினால்
கெட்டிடும்	எல்லாம்.

நாண்அகத்து இல்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணால் உயிர்மருட்டி அற்று.

1020

நாணமில்	லாதவர்
இயக்கம்	நடத்தை
உயிரில்	லாத
இயந்திர	வாழ்க்கை.

103. குடிசெயல் வகை

கருமம் செயலுருவன் கைதூவேன் என்னும்
00பெருமையின் பீடுடையது இல்.

1021

குடும்பத்துக்	காக
அயரா	துழைப்பதே
பெருமை	பெருமிதம்
ஆகிடும்	உலகில்.

ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனஇரண்டின்
நீள்வினையால் நீளும் குடி.

1022

முயற்சியும்	செயலும்
ஓங்கிட	ஓங்கிடப்
பிறந்த	குடியின்
மேன்மை	சிறந்திடும்.

குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

1023

குடியைத்	தூக்கி
நிறுத்திடத்	துணிந்தால்
தெய்வம்கை	கொடுக்கப்
பக்கத்தில்	நின்றிடும்.

சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத்
தாழாது உஞற்று பவர்க்கு.

1024

குடியை	உயர்த்தத்
தளராமல்	முயன்றால்
எல்லாம்	தானே
நல்லதாய்	முடியும்.

குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு.

1025

குற்றமில்	லாமல்
குடிசெய்து	வாழ்ந்தால்
சுற்றமாய்ச்	சொந்தமாய்ச்
கூழ்ந்திடும்	உலகம்.

நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல்.

1026

நல்லாண்மை	என்று
சொல்லப்	படுவது
பிறந்த	குடும்பத்தின்
பெருமைக்கு	உழைப்பது.

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.

1027

போர்க்களத்	தைப்போல்
உறவுகள்	இடையிலும்
தாக்குப்	பிடித்து
நிற்பதே	வெற்றி.

குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும்.

1028

காலம்	நோக்கித்
தளர்ந்தாலும்	மானம்
கருதினும்	குடிசெய்யும்
காரியம்	கெட்டிடும்.

இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு.

1029

துன்பப்	படவே
உடம்பெடுத்	தவன்தான்
குடும்பத்தில்	குற்றம்
வராமல்	காப்பவன்.

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தான்றும்
நல்லாள் இலாத குடி.

1030

தாங்கிப்	பிடிக்க
ஆளில்லாக்	குடும்பம்
துன்பம்	வெட்டிச்
சாய்த்திடச்	சாயும்.

104. உழவு

சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை.

1031

என்னதான்	சுற்றினும்
ஏர்பின்தான்	உலகம்
அல்லல்பட்	டாலும்
உழுதொழில்	உயர்ந்தது.

உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி அஃது ஆற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.

1032

விலகிச்செல்	வார்க்கும்
உணவுண்ணத்	தந்திடும்
உழவே	உலகின்
ஆதார	அடிப்படை.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற்று எல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

1033

உழுதுண்	பவர்தான்
உண்மையில்	வாழ்பவர்
பிறதொழில்	செய்பவர்
வணங்கிப்பின்	செல்பவர்.

பலகுடை நீழலும் தம்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ் லவர்.

1034

உழும் விவ	சாயிகள்
பசும்நீழல்	அபங்கும்
ஆள்பவர்	அதிகாரக்
குடைநீழல்	எல்லாம்.

இரவார் இரப்பார்க்கொன்று ஈவர் கரவாது
கைசெய்துரண் மாலை யவர்.

1035

உழுதுழைப்	பவர்கள்
கையேந்த	மாட்டார்
கையேந்து	பவர்க்கும்
மறுத்திட	மாட்டார்.

உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை.

1036

உழுபவர்	கைகட்டிச்
சும்மா	யிருந்தால்
துறவியின்	வயிறும்
காய்ந்தே	சுட்டிடும்.

தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.

1037

புழுதியாய்	உழுதுக்
காய்ந்திடச்	செய்தால்
எருகூட	விடாமல்
மண்வள	மாகும்.

ஏரினும் நன்றால் எருஇடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு.

1038

உழவினும்	எருவிடல்
நன்று	களைநீக்கி
நீர்பாய்ச்	சலைவிடப்
பயிர்க்காவல்	நன்று.

செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடி விடும்.

1039

உழுபவன்	தினமும்
பார்த்திடா	விட்டால்
நிலமும்	மனைவிபோல்
ஊடலில்	சென்றிடும்.

இலம்என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலம்என்னும் நல்லாள் நகும்.

1040

இல்லாமை	சொல்லிச்
சும்மா	இருந்தால்
நிலம்என்பாள்	ஏளனம்
செய்து	சிரிப்பாள்.

105. நல்குரவு

இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது.

1041

இல்லாமை	யைவிடக்
கெடுதல்	என்பது
இல்லாமை	யேதான்
வேறொன்றும்	இல்லை.

இன்மை எனஒரு பாவி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும்.

1042

இம்மை	மறுமை
எல்லாமும்	கெடுக்க
வந்திடும்	பாவி
இல்லாமை	ஆகும்.

தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குரவு என்னும் நசை.

1043

நெடுநாள்	வந்த
குடும்பப்	பெருமை
புகழை	எல்லாமும்
வறுமை	கொன்றிடும்.

இல்பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இளிவந்த
சொல்பிறக்கும் சோர்வு தரும்.

1044

நற்குடிப்	பிறந்தவர்
தம்மையும்	தாழ்ந்த
சொற்களைப்	பேச
வைத்திடும்	வறுமை.

நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

1045

வறுமை	என்பது
பல்வேறு	துன்பம்
வந்தே	சேர்ந்திடும்
கிடங்காகிப்	போகும்.

நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். 1046

நல்ல	எண்ணத்தில்
நற்பொருள்	சொல்லினும்
இல்லா	தவன்சொல்
எடுபடாது	ளங்கும்.

அறம்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். 1047

தவறான	வழியில்
வறுமை	அடைந்தால்
பெற்ற	தாயும்
பார்த்திட	மாட்டாள்.

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு. 1048

நேற்றைக்கு	வந்தே
கொன்றிட்ட	வறுமை
இன்றும்	வரும்எனும்
அச்சமே	கொல்லும்.

நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதென்றும் கண்பாடு அரிது. 1049

நெருப்பிலே	படுத்துத்
தூங்க	முடியினும்
வறுமையில்	படுக்க
முடியாது	அயர்ந்தே.

துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று. 1050

கூழ்உப்புக்	கெல்லாம்
கேடாய்	இருக்க
ஆளாக்கும்	வறுமை
அவமான	வாழ்க்கை.

106. இரவு

இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி அன்று. 1051

இருப்பதை	மறைப்பது
பழியென்று	நினைப்பவர்
இடத்தில்	இரப்பது
பெரும்பழி	இல்லை.

இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உறாஅ வரின். 1052

தருபவர்	மகிழ்வாய்த்
தந்திடும்	போதில்
இரப்பதி	லும்கொஞ்சம்
இனிமை	இருக்கும்.

கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்நின்று
இரப்பும்ஓர் ஏளர் உடைத்து. 1053

தருவதைக்	கடமையாய்க்
கருதுவார்	முன்நின்று
இரப்பதில்	கூடவோர்
அழகிருக்	கின்றது.

இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்
கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு. 1054

கனவிலும்	மறுப்பதை
நினைக்கா	தவரிடம்
இரப்பதில்	ஈவதில்
வேறுபாடு	இல்லை.

கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையான் கண்ணின்று
இரப்பவர் மேற்கொள் வது. 1055

மறைக்காமல்	அன்பாய்த்
தருபவர்	உலகில்
இருப்பதால்	இரப்பதில்
பொருள்ஒன்று	உண்டு.

கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்பிடும்பை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.

1056

மறைக்கும்	குற்றம்
இல்லாரைக்	கண்டால்
வறுமைத்	துன்பம்
மறைந்திட	நேரும்.

இகழ்ந்துள்ளாது ஈவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்
உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து.

1057

இழிவாய்	நினைக்காமல்
தருபவர்	கண்டால்
மகிழ்ந்துள்ளம்	உள்ளே
திளைப்பதும்	உண்டு.

இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

1058

இரப்பவர்	இல்லாமல்
போய்விடும்	போது
தருபவர்	பெருமை
தெரியாமல்	போகும்.

ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள்
மேவார் இலாஅக் கடை.

1059

தருபவர்	குணமும்
புகழும்	பரவிடப்
பெறுபவ	னும்ஒரு
காரணம்	ஆவான்.

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி.

1060

பொருளின்	அருமையை
வறுமை	உணர்த்திடும்
இரப்பவன்	கோபம்
உதவாது	எதற்கும்

107. இரவச்சம்

கரவாது உவந்தியும் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி உறும்.

1061

மறுக்காமல்	மகிழ்ச்சியாய்த்
தருபவர்	இடத்தும்
இரந்து	நிற்காமை
பெரும்மதிப்பு	உடையது.

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்.

1062

பிச்சை	எடுத்தே
உயிர் வாழ்வது	என்றால்
உலகம்	படைத்தவன்
அழியட்டும்	கெட்டு.

இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாம்என்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல்.

1063

இல்லாமை	தீர்க்கப்
பிச்சை	எடுக்கலாம்
என்ற	முடிவுபோல்
கொடுமையே	இல்லை.

இடம்எல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடம்இல்லாக்
காலும் இரவொல்லாச் சால்பு.

1064

கதியற்ற	போதும்
கையேந்த	விரும்பாத்
தகைமைக்கு	ஈடாய்
ஆகாதீவ்	வுலகம்

தெண்ணீர் அடுபுற்கை ஆயினும் தாள்தந்தது
உண்ணலின் ஊங்குஇனியது இல்.

1065

உழைத்துப்	பெற்றால்
சிறுகழ்	ஆயினும்
உண்ணும்	பொழுதினில்
அமிழ்தமாய்	இனிக்கும்.

ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல்.

1066

பசுவுக்கு நீரெனக்
கேட்டாலும் அதுவும்
யாசித்துப் பெறுகிற
இழிவாகிப் போகும்.

இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று.

1067

கெஞ்சிக் கேட்காதீர்
மறைப்பவர் இடமென
இரந்து நிற்பாரைக்
கெஞ்சிடத் தோன்றும்.

இரவுஎன்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவுஎன்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

1068

பாதுகாப் பில்லா
யாசிக்கும் தோணி
மறுத்திடுப் கல்மனப்
பாறையில் மோதிடும்.

இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்.

1069

இரப்பவர் நினைத்தால்
உருகிடும் உள்ளம்
மறுப்பவர் நினைத்தால்
கலங்கிடும் மேலும்.

கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்கும் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஓம் உயிர்.

1070

இரப்பவன் தனக்கும்
உயிர்போகும் கொடுக்க
மறுப்பவன் உயிரும்
ஒருநாள் போகும்.

108. கயமை

மக்களே போல்வர் கயவர் அவர்அன்ன
ஒப்பார் யாம்கண்டது இல்.

1071

மக்களும் கயவரும்
ஒன்றுபோல் இருக்கும்
ஒற்றுமை உண்மையில்
அதிசயம்ஆகும்.

நன்றறி வாரின் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத்து அவலம் இலர்.

1072

நெஞ்சத்தில் கவலை
இல்லாத நிலையில்
கயவரும் கொடுத்து
வைத்தவர் ஆவார்.

தேவர் அனையர் கயவர் அவரும்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான்.

1073

நினைத்ததைச் செய்து
போவதைப் பார்த்தால்
கயவரும் வானத்துத்
தேவரும் ஒன்றே.

அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் ;அவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்.

1074

தனக்குக் கீழாய்
ஒருவன் கிடைத்தால்
தருக்கி ஆர்ப்பாட்டம்
செய்திடும் கயமை.

அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம்
அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது.

1075

அச்சமே கயவரின்
ஆச்சாரம் அத்துடன்
ஆசையும் அவரின்
அடையாளம் ஆகும்.

அறைபறை அன்னர் கயவர்தாம் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு உய்த்துரைக்க லான்.

1076

கயவர்	அறிந்திடும்
இரகசி	யத்தைப்
பறையறைந்	ததுபோல்
அறிந்திடும்	உலகம்.

ஈங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும்
கூன்கையர் அல்லா தவர்க்கு.

1077

எச்சில்	கையாலே
காக்கை	ஓட்டாத
கயவர்	கன்னத்தில்
அறைந்தால்	கொடுப்பார்.

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்.

1078

சொல்லப்	பயனாவார்
சான்றோர்	கரும்புபோல்
நசுக்கினால்	கயவரும்
பயன்படு	வார்கள்.

உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகும் கீழ்.

1079

மற்றவர்	உடுப்பதை
உண்பதைப்	பார்த்தே
இல்லாத	குறைகள்
சொல்பவர்	கயவர்.

எற்றிற்கு உரியர் கயவர்ஒன்று உற்றக்கால்
விறற்றகு உரியர் விரைந்து.

1080

அற்ப	ஆதாயம்
கிடைப்பினும்	போதும்
தன்னையே	அதற்கு
விற்பவர்	கயவர்.

இன்பத்துப்பால்

109. தகையணங்கு உறுத்தல்

அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு.

1081

வானத்து	அணங்கா?
மயிலா?	பெண்ணா?
மயங்கி	நெஞ்சம்
தடுமாறி	நிற்கும்.

நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக் கொண் டன்னது உடைத்து.

1082

பார்வைக்கு	எதிர்அவள்
பார்த்திடும்	போது
தாக்கும்	அணங்கு
படைகொண்டு	தாக்கும்.

பண்டறியேன் கூற்றுகள் பதனை இனிஅறிந்தேன்
பெண்தகையால் பேரமர்க் கட்டு.

1083

தெரியாது	முன்னால்
உயிருண்ணும்	கூற்றைப்
பார்த்தே	கொல்வதை
இன்றுதான்	பார்த்தது.

கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்தகைப்
பேதைக்கு அமர்த்தன கண்.

1084

பெண்ணின்	தகைமையில்
கூரிய	கண்களே
கண்டார்	உயிருண்ணும்
தோற்றம்	தருவது.

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து.

1085

கூற்றின்	கொலைத்தன்மை
மானின்	மருட்சி
பெண்ணின்	நோக்கும்
கொண்டவை	கண்கள்.

கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்களுர்
செய்யல மன்இவள் கண்.

1086

வளைந்த	புருவம்
நேராகித்	தடுத்தால்
பார்க்கும்	பார்வை
நடுங்கவைக்	காது.

கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில்.

1087

மதயானை	கண்ணை
மறைக்கும்	கட்படாம்
மார்பில்	அவளது
ஆடையைப்	போன்றது.

ஒண்ணுதற் கோஓ உடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரும் உட்குமெண் பீடு.

1088

பகைவர்	பயப்படும்
அவனது	தீடமும்
ஒளிரும்	நெற்றிமுன்
உடைந்து	போனது.

பிணையேர் மடநோக்கும் நானும் உடையாட்கு
அணிஎவனோ ஏதில தந்து.

1089

நாணம்	மருட்சியாம்
அலங்காரம்	போதும்
மேலும்	நகைகள்
மிகையாகிப்	போகும்.

உண்டார்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று.

1090

உண்டால்தான்	மதுவால்
உண்டாகும்	மகிழ்ச்சி
கண்டாலே	அதைவிடத்
தந்திடும்	காதல்.

110. குறிப்பறிதல்

இருநோக்கு இவள்உண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு
நோய்நோக்கொன்று அந்நோய் மருந்து.

1091

இரண்டு	பார்வை
இவளிடம்	உண்டு
நோய்நோக்கு	ஒன்று
மருந்துமற்று	ஒன்று.

கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்
செம்பாகம் அன்று பெரிது.

1092

கண்ணாலே	திருடல்
காதல்	மகிழ்ச்சியில்
சரிபாதிக்	கும்மேல்
அதிகமாய்	இருக்கும்.

நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர்.

1093

விரும்பி	நோக்க
இடம்தரும்	வண்ணம்
கனிந்து	பார்த்தவள்
மண்பார்த்து	நின்றாள்.

யான்றோக்கும் காலை நிலன்றோக்கும் நோக்காக்கால்
தான் நோக்கி மெல்ல நகும்.

1094

பார்த்திடும்	போது
நிலம்பார்த்துப்	பின்னர்
தான்றோக்கி	மெல்லப்
புன்னகை	செய்தாள்.

குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

1095

குறிப்பாய்	நோக்காமல்
பொதுவாய்ப்	பார்த்தே
ஒருகண்	சிறிது
சாய்த்துச்	சிரித்தாள்.

உறாஅ தவர்போல் சொலினும் செறாஅர்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும்.

1096

வேண்டார்போல் சீறிச்
சுடு சொல் சொல்லினும்
உள்ளத்தின் உண்மை
வெளிப்பட்டுப் போகும்.

செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும்
உறாஅர்போன்று உற்றார் குறிப்பு.

1097

பொய்க்கோபச் சொற்களும்
பகைபோலப் பார்ப்பதும்
வெறுப்பது போல்போடும்
விருப்ப நாடகம்.

அசையியற்கு உண்டுஆண்டோர் ஏளர்யான் நோக்கப்
பசையினள் பைய நகும்.

1098

விரும்பிப் பார்ப்பதை
உணர்ந்தே மெல்லப்
புன்னகைப் புதிலே
இணக்கம் புலப்படும்.

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலர் கண்ணே உள.

1099

அறிமுகம் இலார்போல்
பொதுப்பார்வை பார்ப்பதும்
காதலர் இடையே
நடந்திடும் கதைதான்.

கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல்.

1100

கண்ணும் கண்ணும்
பேசிடும் போது
வாய்ச்சொற்கள் எல்லாம்
பயனற்றுப் போகும்.

111. புணர்ச்சி மகிழ்தல்

கண்டுகேட்டு உண்டுஉயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்தொடி கண்ணே உள.

1101

உள்ளங் கொண்ட
ஒருத்தி யிடந்தான்
புலன்கள் ஐந்தும்
ஒன்றிப் பதம்பெறும்.

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

1102

நோய்க்கொன்று மருந்துகள்
ஆயிரம் இருப்பினும்
அவள்தரும் நோய்தனக்கு
அவள்தான் மருந்து.

தாம்வீழ்வார் மென்தோள் துயிலின் இனிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணான் உலகு.

1103

அன்பு கலந்தவள்
தோள்தொட்ட துயிலினும்
இனிக்கும் சொர்க்கம்
வேறெங்கும் இல்லை.

நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டு பெற்றாள் இவள்.

1104

நீங்கினால் சுட்டு
நெருங்கினால் குளிரும்
விசித்திரத் தீயிவள்
உடையது அதிசயம்.

வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே
தோட்டார்குதுப்பினாள் தோள்.

1105

ஆசை யெவையெவை
அவைஅவை ஆகுமே
அன்புக்குப் பொருளாய்
ஆனவள் தோள்கள்.

உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன தோள்.

1106

தீண்டும்	போதெல்லாம்
புத்துயிர்	தந்திடும்
காரணம்	இவள்தோள்
அமிழ்தாலே	ஆனது.

தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு.

1107

தம்வீட்டில்	இருந்தே
வேண்டியோர்	சேர்ந்து
பகிர்ந்துண்ப	தாகும்
அன்பினள்	தழுவுதல்.

வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை
போழ்ப் படாஅ முயக்கு.

1108

உள்ளங்	கலந்தவர்
இறுகத்	தழுவுதல்
உயிர்உடல்	இரண்டும்
ஒன்றாகும்	உண்மை.

ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

1109

ஊடலும்	உணர்தலும்
உணர்ந்தே	கூடலும்
காதல்	உள்ளம்
கலந்தவர்	பெறும்பயன்.

அறிதோறு அறியாமை கண்டுஅற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு.

1110

என்னதான்	அறிந்தாலும்
அன்பினள்	தொடர்பில்
அறிய	அறிய
அறியாமை	தெரியும்.

112. நலம் புனைந்துரைத்தல்

நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

1111

அனிச்சப்பு	மென்மை
பேர் பெற்றது	ஆயினும்
மனதுக்கு	இனியவள்
அதனினும்	மெல்லியள்.

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று.

1112

பலர்காணும்	பூக்கள்
இவள்கண்போல்	என்று
மலர்காணும்	போது
மயங்கிடும்	நெஞ்சம்.

முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேல்உண்கண் வேய்த்தோள் அவட்கு.

1113

நறுமணம்	தளிர்நிறம்
கண்வேல்	மூங்கில்தோள்
முறுவல்	செய்திழன்
முத்துக்கள்	தென்படும்.

காணின் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்னோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று.

1114

குவளை	மலர்கள்
இவள்கண்கள்	கண்டால்
தாழ்வு	பட்டே
நிலம்பார்த்து	நிற்கும்

அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுகப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.

1115

அனிச்சப்பூ	ஆயினும்
காம்போடு	கூடினால்
நுண்ணிடை	ஒடியும்
ஆபத்தாய்ப்	போய்விடும்.

மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியின் கலங்கிய மீன்

1116

மதியென்று இவள்முகம்
பார்த்து மயங்கி
இடம்தடு மாறின
விண்மீன்கள் எல்லாம்.

அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

1117

கறையும் களங்கமும்
இல்லா முகத்துடன்
பொருந்தாது வளர்ந்து
குறைகிற நிலவு.

மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி.

1118

இவள்முகம் போல
ஒளிர்ந்திட முடிந்தால்
நிலவையும் அதனால்
விரும்பிட நேரும்.

மலர்அன்ன கண்ணாள் முகம்ஒத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல்மதி.

1119

மலர்க்கண்கள் உடையவள்
முகமாக விரும்பினால்
பலர்காணத் தோன்றக்
கூடாது நிலவே.

அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

1120

அனிச்சமும் அன்னத்தின்
மெல்லிய இறகும்
இவள்பாதத் திற்கு
நெருஞ்சிமுள் ளாகும்.

113. காதல் சிறப்புரைத்தல்

பாலொடு தேன்கலந்தற்றே பணிமொழி
வாலெயிறு ஊறிய நீர்.

1121

பால்கவை தேன்கவை
கலந்தகு ஆகும்
காதலி வாயமுகு
ஊறிடும் தீஞ்சுவை.

உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற்று அன்ன
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு.

1122

உடம்போடு உயிரினுக்கு
உள்ள உறவுதான்
அவளோடு கொண்ட
உயிரான நட்பு.

கருமணியில் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்
திருநுதற்கு இல்லை இடம்.

1123

காண உதவிய
கண்ணின் மணியினும்
அருமை யானவள்
தரிசனம் தருபவள்.

வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கும் இடத்து.

1124

வாழ்வதற்கு உயிராய்
ஆனவள் நீங்கினால்
நடைப்பிண மாக
ஆகிடும் வாழ்க்கை.

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.

1125

விரும்பிச் சிந்திக்கும்
அவள்நற் குணங்களை
மறந்தும் மறப்பதற்கு
அறியாது நெஞ்சம்.

கண்ணுள்ளின் போகார் இமைப்பின் பருவரார்
நுண்ணியர்எம் காத லவர்.

1126

எப்போதும் கண்ணுள்
இருந்திடும் காதலன்
இமைத்தாலும் இடைஞ்சல்
அடையாத நுண்ணியன்.

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து.

1127

கண்ணான காதலன்
கண்ணில் இருப்பதே
கண்ணில் மைதீட்ட
விரும்பாக் காரணம்.

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சதும் வேபாக்கு அறிந்து.

1128

சுடுகின்ற உணவைத்
தொடாத காரணம்
நெஞ்சில் இருக்கும்
காதலன் எண்ணியே.

இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே
ஏதிலர் என்னுமில் வூர்.

1129

கண்மூடாக் காரணம்
கண்ணிலே காதலன்
அதைவைத்தே இவ்வூர்
அலர்தூற்றி நிற்கும்.

உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்
ஏதிலர் என்னுமில் வூர்.

1130

மகிழ்ந்தே நெஞ்சத்தில்
காதலன் இருப்பினும்
கைவிட்டுப் போனதாய்க்
கதைகட்டும் இவ்வூர்.

114. நானுத் துறவுரைத்தல்

காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்
மடல்அல்லது இல்லை வலி.

1131

காதலால் நொந்து
வருந்துகின் றவர்க்கு
மடலேறல் அன்றித்
துணையேதும் இல்லை.

நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல்ஏறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

1132

உடம்பும் உயிரும்
தாங்காதநிலையில்
வெட்கத்தை விட்டிடும்
மடலேறும் முடிவு.

நாணொடுநல்லாண்மைபண்டுடையேன்இன்றுடையேன்
காமுற்றார் ஏறும் மடல்.

1133

நாணம் நல்லாண்மை
எல்லாம் முன்புண்டு
காதல் வதைத்திட
மடலேறல் இன்று.

காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை என்னும் புனை.

1134

நாணம் நல்ஆண்மை
எனும்ஓ பங்கள்
கடுங்காம வெள்ளத்து
அடிபட்டுப் போனவை.

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர்.

1135

மாலைக் கலக்கமும்
மடலேறும் எண்ணமும்
சின்ன வளையல்
அணிந்தவள் தந்தவை.

மடல்ஊர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற
படல்ஓல்லா பேதைக்குஎன் கண்.

1136

பெண்ணால் கண்மூடல்
இல்லா நிலையில்
மடலேறல் பற்றியே
இரவெல்லாம் சிந்தனை.

கடல்அன்ன காமம் உழந்தும் மடல்ஏறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்.

1137

காமக் கடலில்
தத்தளித் தாலும்
மடலேறாப் பெண்ணின்
பெருமையே பெருமை.

நிறைஅரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம்
மறைஇறந்து மன்று படும்.

1138

இரங்கத் தக்கவர்
மிகவும் சிறந்தவர்
என்றெல்லாம் காமம்
அடங்காது சிறிதும்.

அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேஎன் காமம்,
மறுகின் மறுகும் மருண்டு.

1139

கண்டு கொள்ளாமல்
மற்றவர் போனாலும்
கண்டிட நாடகம்
ஆடிடும் காமம்.

யாம்கண்ணின் காண நகுப அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

1140

காதல் படுத்தும்
பாடறி யாதவர்
பாதிப் படைந்தாரைப்
பார்த்துச் சிரிப்பார்.

115. அலர் அறிவுறுத்தல்

அலர்எழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்
பலர்அறியார் பாக்கியத் தால்.

1141

அலர்தூற்ற லால்தான்
உயிர்தங்கிற்று என்பதை
பலரும் அறியாமை
பாக்கியம் ஆகும்.

மலர்அன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது
அலர்எமக்கு ஈந்ததுஇவ் வுர்.

1142

மலர்போன்ற கண்ணாள்
அருமை உணராமல்
அவளுடன் சேர்த்தே
அலர்தூற்றும் இவ்வூர்.

உறாஅதோ ஊரறிந்த கௌவை அதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

1143

ஊரே அலர்தூற்றி
நிற்பது என்பது
அடையாத மகிழ்ச்சியை
அடைந்ததாய்ச் செய்யும்.

கவ்வையால் கவ்விது காமம் அதுவின்றேல்
தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து.

1144

காதலில் அலரும்ஓர்
அம்சமே என்பதால்
அலர்இன்றிப் போயினும்
கவைகுன்றிப் போகும்.

களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது.

1145

குடிப்பதால் கள்மேல்
ஆசை வளர்தல்போல்
அலர்எழும் போதெல்லாம்
உள்ளம் திளைக்கும்.

கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

1146

ஒருநாள்தான் பார்த்தது
அதற்குள் அலராகி
நிலவு பாம்பின்வாய்ப்
போனதாய் ஆனது.

ஊரவர் கெளவை எருவாக அன்னைசொல்
நீராக நீளும்இந் நோய்.

1147

அலர்தூற்றல் எருவும்
அன்னைசொல் நீரும்
காதல்நோய் தினம்தினம்
வளர்ந்திட வைக்கும்.

நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கெளவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல்.

1148

அலர்தூற்றிக் காதலை
அழிக்க முயல்வது
நெய்யூற்றி நெருப்பை
அணைப்பதைப் போன்றது.

அலர்நாண ஒல்வதோ அஞ்சல்ஓம்பு என்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

1149

அஞ்சாதே என்றவர்
நாணாமல் சென்றபின்
அலர்க்காக வெட்கப்
படவொன்றும் இல்லை.

தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கெளவை எடுக்கும்இவ் வூர்.

1150

ஊர்அலர் தூற்றலும்
காதலன் உடன்போகத்
தூண்டிடும் ஒருபெரும்
காரணம் ஆகும்.

116. பிரிவாற்றாமை

செல்லாமை உண்டேல் எனக்குஉரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை.

1151

செல்லாமல் இருந்தால்
சொல்லலாம் இல்லையேல்
வரும்போது இருப்பவர்
இடம்போய்ச் சொல்லலாம்.

இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு.

1152

பார்த்தாலே இன்பம்
அடைந்தது முடிந்து
பிரிவெண்ணிக் கூடலும்
துன்பமாய்ப் போனது.

அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோர் இடத்துஉண்மை யான்.

1153

அறிந்த அன்பனின்
பழகிய சொற்களும்
பிரிவுக் கோயென
யோசிக்க வைத்திடும்.

அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு.

1154

அஞ்சாதே என்றவர்
பொய்த்திட்ட நேரம்
நம்பினார் மேல்குற்றம்
எப்படி நியாயம்.

ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு.

1155

பிரியாமல் இருந்தால்
உயிர்நிற்கும் பிரிந்தால்
வரவெதிர் பார்த்தெல்லாம்
உயிர்தங் காது.

பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை.

1156

பிரிவைச்	சொல்கின்ற
கல்நெஞ்சர்	கெஞ்சினால்
இருப்பார்	என்பது
நட்பாசை	ஆகும்.

துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை.

1157

கைகள்	மெலிந்து
வளைகள்	கழல்வது
காதலர்	பிரிந்ததை
ஊருக்கே	காட்டும்.

இன்னாது இன்னஇல்ஊர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு.

1158

தோழியர்	இல்லா
ஊர்வாழ்தல்	துன்பம்
காதலன்	பிரிந்தால்
பெருந்துன்பம்	வாழ்க்கை.

தொடிக்சுடின் அல்லது காமநோய் போல
விடின்குடல் ஆற்றும்மோ தீ.

1159

தொட்டால்	சுடலன்றிக்
காமத்தைப்	போல
விட்டால்	சுடுமோ
ளிகின்ற	நெருப்பு.

அரிதாற்றி அல்லல்தோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர்.

1160

பெரிதும்	முயன்றே
துன்பங்கள்	பொறுத்துப்
பிரிவைத்	தாங்கி
இருப்பாரும்	உண்டு.

117. படர் மெலிந்திரங்கல்

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும்.

1161

இறைக்க	ஊறிடும்
ஊற்று	நீராக
மறைக்க	மறைக்கக்
காதல்தோய்	வளரும்.

கரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுத் தரும்.

1162

பொறுக்கவும்	முடியாது
காதல	னிடம்போய்
உரைக்கலாம்	என்றாலும்
நாணம்	தடுக்கும்.

காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோனா உடம்பின் அகத்து.

1163

காதல்தோய்	நாணம்
இரண்டின்	மோதலால்
நலிந்த	உடல்நின்ற
உயிர்தான்	நலிந்திடும்.

காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல்.

1164

காமம்	கடலாகி
நிலைகொண்	டிருக்கக்
கடக்க	உதவிடும்
ஓடும்	இல்லை.

துப்பின் எவனாவர் மன்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர்.

1165

நட்பான	நாளிலும்
துன்பத்தைத்	தந்தவன்
பிரிவுப்	பகையிலே
தரும்துன்பம்	கொடியது.

இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதடுங்கால்
துன்பம் அதனின் பெரிது.

1166

காதல்	தருமின்பம்
கடலே	ஆயினும்
பிரிவு	தரும்துன்பம்
அதைத்தின்று	போகும்.

காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளேன்.

1167

தானே	இரவெலாம்
தனியாக	நீந்திக்
காமக்	கடும்வெள்ளம்
கரையினைக்	காணாள்.

மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்லது இல்லை துணை.

1168

உயிரெல்லாம்	உறங்க
உதவிடும்	இரவின்
கண்மூடாக்	காவலாய்
அவளேதான்	ஆணாள்.

கொடியார் கொடுமையின் தாங்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா.

1169

கொடியவன்	கொடுமையில்
எல்லாம்	கொடியது
நெடிதாய்	நீண்டே
போகின்ற	இரவு.

உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிறபின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோளன் கண்.

1170

மனம்பார்க்கும்	அவனைக்
கண்பார்க்க	முடிந்தால்
வெள்ளத்தில்	விழிகள்
மூழ்கிட	வேண்டாம்.

118. கண் விதுப்பழிதல்

கண்தாம் கலுழ்வது எவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாம்கண் டது.

1171

காதலன்	காட்டிக்
காதல்	நோய்தந்தக்
கண்ணே	அழுவது
வேடிக்கை	ஆகும்.

தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்பது எவன்.

1172

சிந்திக்	காமலே
சந்தித்தக்	கண்கள்
விளைவினால்	கலங்கிப்
பயனொன்றும்	இல்லை.

கதுமெனத் தாம்போக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத் தக்கது உடைத்து.

1173

அவசரப்	பட்டே
பார்த்திட்ட	கண்கள்
அவதிப்	படுவது
நகைப்பதற்கு	ஆகும்.

பெயல்ஆற்றா நீர்உலந்த உண்கண் உயல்ஆற்றா
உய்வில்நோய் என்கண் நிறுத்து.

1174

பிழைக்க	முடியாமல்
நோய்தந்த	கண்கள்
அழுவம்	முடியாமல்
நீர்வற்றிப்	போகும்.

படல்ஆற்றா பைதல் உழக்கும் கடல்ஆற்றாக்
காமநோய் செய்தளன் கண்.

1175

கடலினும்	பெரிதாய்
நோய்தந்த	கண்கள்
உறக்கம்	அறியாமல்
நீந்தித்	தவிக்கும்.

ஒஓ இனிதே எமக்குஇந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதன்பட் டது.

1176

நோய்தந்த	கண்கள்
தாம்பட்டு	நோவதை
நினைத்திடும்	போதது
இனிப்பதும்	உண்டு.

உழந்துஉழந்து உள்நீர் அறுக விழைந்துஇழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

1177

விழைந்து	விழைந்தே
வேண்டியோர்	பார்த்தகண்
அழுதே	அழுதே
நீர்வற்றிப்	போனது.

பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணாது அமைவில கண்.

1178

இல்லாத	நேசம்
இருப்பதாய்க்	காட்டிய
காதலன்	காணாமல்
தூங்காது	கண்கள்.

வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண்.

1179

வந்தாலும்	வராமல்
போனாலும்	அவனால்
அமைதி	இல்லாமல்
அல்லாடும்	கண்கள்.

மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணார் அகத்து.

1180

கண்கள்	பறையறைந்து
ஊருக்குச்	சொல்வதைத்
தெரியாமல்	எப்படி
மூடி	முடியும்?

119. பசப்புறு பருவரல்

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தஎன்
பண்புயார்க்கு உரைக்கோ பிற.

1181

நயந்தவன்	பிரிந்திட
இசைந்திட்ட	பின்னால்
பசலைநோய்	வந்ததை
யாரிடம்	சொல்வது?

அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்துஎன்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு.

1182

அவனாலே	வந்தது
என்ற	உரிமையால்
மேனி	முழுவதும்
ஊர்ந்திடும்	பசலை.

சாயலும்நானும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து.

1183

சாயலை	நாணத்தைப்
பறித்துக்	கொண்டவன்
பதிலாகத்	தந்தது
பசலையும்	நோயும்.

உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்பது அவர்திறமால்
களளம் பிறவோ பசப்பு.

1184

நினைவில்	சுமந்து
போற்றிடும்	போதே
வஞ்சித்துப்	பசலை
எப்படி	வந்தது?

உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார் இவக்காண்என்
மேனி பசப்புஊர் வது.

1185

அப்படி	காதலன்
சென்றதும்	பசலை
இப்படி	வந்தே
சேர்ந்தது	அதிசயம்.

விளக்குஅற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன்
முயக்குஅற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. 1186

விளக்கணை	வதனை
இருள்பார்ப்	பதுபோல்
தழுவல்	தளர்வதைப்
பசலையும்	பார்க்கும்.

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. 1187

தழுவி	யிருந்தவன்
புரண்டு	படுத்ததும்
அப்படி	யேஅள்ளிக்
கொண்டது	பசலை.

பசந்தாள் இவள்ளன்பது அல்லால் இவளைத்
தூற்றார் அவர்என்பார் இல். 1188

விட்டுப்	பிரிந்தாணைக்
குற்றம்	சொல்லாமல்
பசலை	கொண்டதைப்
பழிப்பார்கள்	ஊரார்.

பசக்கமன் பட்டாங்குஎன் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலையர் ஆவர் எனின். 1189

நயந்தே	பிரிந்து
சென்றவன்	நல்ல
நிலையினன்	என்றால்
படரடும்	பசலை.

பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார் எனின். 1190

நயந்தே	பிரிந்தாணைத்
தூற்றார்	ஊர்என்றால்
பசந்தாள்	என்றபேர்
பெரிதில்லை	ஒன்றும்.

120. தனிப்படர் மிகுதி

தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்ததுக் காழில் கனி. 1191

ஒருவருக்	கொருவரின்
ஆசை	நேசம்
ஒதுக்காமல்	முழுவதும்
தின்னப்	படும்கனி.

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி. 1192

காதலன்	காதலிக்(கு)
ஆதர(வு)	என்பது
வாடும்	பயிர்க்கு
வான்மழை	போன்றது.

வீழுநர் வீழ்ப் படுவார்க்கு அமையுமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு. 1193

ஒருவரை	யொருவர்
விரும்பிடும்	வாழ்க்கை
வாழ்கிறோம்	நாமெனும்
செருக்கு	நிறைந்தது

வீழ்ப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழ்ப் படாஅர் எனின். 1194

சிறப்புகள்	என்றே
ஆயிரம்	இருப்பினும்
காதலன்	அன்பின்றி
நிறைவிருக்	காது.

நாம்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை. 1195

தான்நேசம்	கொண்டவன்
தனைவிரும்	பாவிடில்
அவனிடம்	என்ன
எதிர்பார்க்க	முடியும்?

ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது.

1196

இருபக்க நேசம்
பேரின்பம் போல
ஒருபக்க நேசம்
தீராத துன்பம்.

பருவரலும் பைதலும் காணாண்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றொழுகு வான்

1197

ஒருத்தியை மட்டும்
சோதிக்கும் காமன்
அவள்படும் துன்பப்
பாடறி யானா?

வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.

1198

வேண்டி யவன்தன்
இன்சொல் கேளாமல்
வாழ்கின் றவன்மனம்
கடுமை உடையது.

நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய செவிக்கு.

1199

ஆசையும் பரிவும்
இல்லா தவன்புகழ்
கேட்டிடச் செவிகள்
ஆசைப் படுவதேன்?

உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅய் வாழிய நெஞ்சு.

1200

உறாதவ னிடம்போய்
உற்றநோய் சொல்லித்
துன்பக் கடல்தூர்க்க
எப்படி முடியும்?

121. நினைந்தவர் புலம்பல்

உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
கள்ளினும் காமம் இனிது.

1201

நினைத்தாலே பெரிதும்
மகிழ்ச்சி தருவதால்
கள்ளை விடவும்
காமம் இனியது.

எனைத்தொன்று இனிதேகாண் காமம்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன்று இல்.

1202

இல்லை குறையேதும்
காதலன் நினைவால்
எந்த அளவிலும்
காதல் இனிக்கும்.

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்.

1203

வரும்தும்மல் வராத
காரணம் காதலன்
நினைப்பது போல
நினைக்காமல் போவதா?

யாமும் உளேம்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எம்நெஞ்சத்து
ஓஓ உளரே அவர்.

1204

தன்மனம் நிறைந்தவன்
இருப்பது போலத்
தானவன் மனத்தில்
உள்ளதும் உண்டா?

தம்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிக்கொண்டார் நாணார்கொல்
எம்நெஞ்சத்து ஓவா வரல்.

1205

தன்மனம் மட்டும்
பூட்டி வைப்பவன்
நாணாமல் ஒருத்தி
நெஞ்சம் நுழைந்ததேன்?

மற்றுயான் என்னுளேன் மன்னோ அவரொடுயான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன்.

1206

ஒன்றி இருந்த
நாளெண்ணி இருப்பதே
உயிர்வாழ உள்ள
ஒரேயொரு காரணம்.

மறப்பின் எவனாவன் மன்கொல் மறப்பறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் கெடும்.

1207

மனத்திலே இருப்பவன்
மறந்திட்டான் என்று
நினைத்திடும் போதே
சுட்டிடும் நெஞ்சம்.

எனைத்து நினைப்பினும் காயார் அனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு.

1208

எவ்வளவு எண்ணினும்
கோபம் அடையான்
என்பது தானவன்
செய்திடும் சிறப்பு.

விளியும்என் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து,

1209

வேறல்ல இருவரும்
என்றே சொன்னவன்
பரிவின்மை நினைத்தே
கழிந்திடும் காலம்.

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

1210

கண்ணில் படாமல்
மனமிருப் பவனைக்
காணும் வரைக்கும்
தோன்றாதே மதியே.

122. கனவு நிலை உரைத்தல்

காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு
யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.

1211

கனவில் வந்த
காதலன் தூதுக்கு
என்ன விருந்து
செய்திட முடியும்?

கயல்உண்கண் யான்இரப்பத் துஞ்சின் கலந்தார்க்கு
உயல்உண்மை சாற்றுவேன் மன்.

1212

சொன்னால் கேட்டுக்
கண்கள் தூங்கினால்
கனவில் அவனிடம்
நிலைசொல்ல முடியும்.

நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டென் உயிர்.

1213

நனவில் வந்தே
ஈயா தவனைக்
கனவி லாவது
காண்பதால் உண்டுயிர்.

கனவினான் உண்டாகும் காமம் நனவினான்
நல்காரை நாடித் தரற்கு.

1214

தராதவன் தன்னைத்
தரவைப்ப தாலே
கனவிலே காதலின்
இனிமை அதிகம்.

நனவினால் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது.

1215

நனவிலே கண்டு
மகிழ்தல் போல்தான்
கனவிலே அவனைக்
காண்பதும் ஆகும்.

நனவென ஒன்றுஇல்லை ஆயின் கனவினால்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

1216

கண்விழிக்	காமல்
கனவு	தொடர்ந்தால்
காதலன்	தன்னைப்
பிரியா	திருக்கலாம்.

நனவினால் நல்காக் கொடியார் கனவினால்
என்எம்மைப் பீழிப் பது.

1217

நனவிலே	மகிழ்ச்சி
தராத	கொடியவன்
கனவிலே	தொடர்ந்து
தொல்லை	தருவதேன்?

துஞ்சுங்கால் தோள்மேல் ஆகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து.

1218

தூங்கும்	போது
தோள்மேலர்	இருந்து
விழித்தால்	நெஞ்சுக்குள்
போகிறான்	மறைந்து.

நனவினால் நல்காரை நோவர் கனவினால்
காதலர்க் காணா தவர்.

1219

கனவில்	வருவதைக்
காணாத	தால்தான்
காதலன்	வரவில்லை
என்றார்	சொல்வது.

நனவினால் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினால்
காணார்கொல் இவ்வூ ரவர்.

1220

கைவிட்டுச்	சென்றவன்
என்ப(து)	ஊரார்தம்
கனவிலும்	அவன்வராக்
காரணத்	தால்தான்.

123 . பொழுது கண்டு இரங்கல்

மாலையோ இல்லை மணந்தார் உயிர்உண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

1221

மாலைப்	பொழுதிங்கே
கணவனைப்	பிரிந்தவர்
உயிர்மென்று	தின்றிடும்
எமனாக	வந்திடும்.

புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம்கேள்போல்
வன்கண்ணை தோநின் துணை.

1222

மங்கி	மயங்கிடும்
மாலைப்	பொழுதே
கல்நெஞ்சக்	காரணா
உனது	துணைவனும்?

பனிஅரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனிஅரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.

1223

நடுங்க	வைக்கும்
இயல்புடன்	மாலை
துன்பம்	தொடர்ந்து
வந்திட	வந்திடும்.

காதலர் இவ்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும்.

1224

காதலன்	இல்லாக்
காலத்தில்	மாலை
கொலைசெய்ய	வருகிற
அந்நியன்	போல்வரும்.

காலைக்குச் செய்தநன்று என்கொல் எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

1225

காலைக்	கென்ன
நன்மை செய்	திட்டாள்
மாலையே	உனக்கவள்
பகையென்ன	செய்தாள்?

மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்தது இலேன்.

1226

கணவனைப்	பிரியாமல்
இருந்திட்ட	காலம்
மாலைப்	பொழுதின்
கொடுமைகள்	இல்லை.

காலை அரும்பிப் பகல்எல்லாம் போதாகி
மாலை மலரும்இந் நோய்.

1227

காலை	அரும்பிப்
பகல்எல்லாம்	வளர்ந்து
மாலை	மலர்வதே
காதல்நோய்	என்பது.

அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை.

1228

எரிக்கும்	மாலைக்குத்
தூதாய்	உயிரைக்
கொல்லும்	கொலைவாள்
குழலோசை	வந்திடும்.

பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

1229

ஊரே	மிரண்டு
பார்த்திடும்	வண்ணம்
அறிவைப்	பிறழ
வைத்திடும்	மாலை

பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை
மாயும்என் மாயா உயிர்.

1230

பொருள்எண்ணி	நீங்கிய
கணவனை	எண்ணி
உயிர்நீங்க	வைத்திடும்
மாலைப்	பொழுது

124. உறுப்பு நலன் அழிதல்

சிறுமை நமக்கொழியச் சேன்சென்றார் உள்ளி
நறுமலர் நாணின் கண்.

1231

சிறுமை	படவிட்டுச்
சென்றவன்	காணாமல்
மலர்வென்ற	கண்கள்
மலர்ச்சி	தோற்றன.

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண்.

1232

நயந்தே	நின்றவன்
பரிவற்றுப்	போனதைப்
பசந்து நீர்	கோர்க்கும்
கண்களே	காட்டிடும்

தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

1233

பிரிவுத்	துன்பத்தை
ஊருக்கே	சொல்லிடும்
வாடி	மெலிந்து
போய்விட்ட	தோள்கள்

பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

1234

துணைவன்	பிரிந்ததும்
தோள்கள்	மெலிந்ததும்
வளையல்	கழன்று
விழுந்திடக்	காரணம்

கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

1235

கவின்நலம்	வாடிய
தோளும்	வளையலும்
கொடியவன்	பிரிந்த
கொடுமையைச்	சொல்லிடும்

தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக்
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து.

1236

தோள்கள்	வாடிடக்
காரணம்	ஆனவன்
குறையைப்	பிறர்கூற
விரும்பவும்	மாட்டாள்

பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோள் பூசல் உரைத்து.

1237

வாடுந்தோள்	துன்பம்
கொடியவ	னிடம்சொல்லி
நெஞ்சே	பெருமை
அடைந்திடு	நீயும்

முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

1238

தழுவிய	கைகள்
சற்றுத்	தளர்ந்ததும்
பைந்தொடி	நெற்றியில்
பசலை	படர்ந்திடும்

முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

1239

தழுவல்	நெகிழ்ந்திடக்
காற்று	நுழைந்ததும்
மழைக்கண்	பசந்து
நிறம் மாறிப்	போகும்

கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒன்றுதல் செய்தது கண்டு.

1240

நெற்றி	நிறம்மாறப்
பசந்திட்ட	கண்கள்
மேலும்	துன்புற்றுத்
தம்நிறம்	மாறின.

125. நெஞ்சொடு கிளத்தல்

நினைத்துஒன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்துஒன்றும்
எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து.

1241

பிரிவு	நோயைக்
குணமாக்கும்	மருந்தை
யோசித்துச்	சொல்ல
வேண்டும் நீ	நெஞ்சே

காதல் அவரிலர் ஆகநீ நோவது
பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு.

1242

பிரிந்தவர்	பின்போய்
வருந்தும்	உனக்குப்
புத்திதான்	கெட்டுப்
போனது	நெஞ்சே

இருந்துள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல்.

1243

அன்பின்றிப்	பிரிவு நோய்
தந்தவன்	தன்னைப்
பரிந்து	நினைத்துப்
பயனில்லை	நெஞ்சே

கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவையென்னைத்
தின்னும் அவர்க்காணல் உற்று.

1244

பார்க்கும்	ஆசையில்
கொன்றிடும்	கண்களைப்
போகும்போ	தவனிடம்
கூட்டிப்போ	நெஞ்சே

செற்றார் எனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றால் உறாஅ தவர்.

1245

வருந்திட	வைத்து
வராதவன்	தன்னை
வெறுத்தாய்	நினைக்கவும்
நீ மாட்டாய்	நெஞ்சே

கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு. 1246

காதலன்	கண்டால்
கலந்தாட	நிற்பாய்
பொய்க்கோப	வேடம்
போடாதே	நெஞ்சே

காமம் விடுஒன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேன்இவ் விரண்டு. 1247

இரண்டுடன்	போராட
முடியாது	நெஞ்சே
நாணமோ	ஆசையோ
ஒன்றைநீ	விட்டிடு

பரிந்தவர் நல்காரென்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர்
பின் செல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு. 1248

அன்பை	யாசித்து
ஏங்கிப்பின்	செல்வது
தன்மைக்குக்	கொஞ்சமும்
தகாது	நெஞ்சே

உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு. 1249

உள்ளத்தின்	உள்ளே
காதலன்	இருக்க
வெளியே	யார்தேடிப்
போகின்றாய்	நெஞ்சே

துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா
இன்னும் இழத்தும் கவின். 1250

பொருளதேடச்	சென்றவன்
எண்ணி	யெண்ணியே
இருக்கும்	நலனையும்
இழப்பதோ	நெஞ்சே

126 . நிறை அழிதல்

காமச் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. 1251

நிறையென்னும்	கதவின்
நாணத்	தாழ்ப்பாளைக்
காமக்	கோடாரி
வெட்டித்	திறந்திடும்

காமம் எனஒன்றோ கண்ணின்றுஎன் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில். 1252

இரக்கம்	இல்லாமல்
காமம்	எனவொன்று
நள்ளிர	வுக்கும்பின்
கொடுங்கோல்	நடத்திடும்

மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ குறிப்புஇன்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும். 1253

என்ன	மறைத்தாலும்
தும்மலைப்	போல் காமம்
வெளிப்படும்	போது
வெளிப்படடுப்	போகும்

நிறையுடையேன் என்பேன்மன் யானோஎன் காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். 1254

என்னதான்	பூட்டி
வைத்திருந்	தாலும்
மன்றத்தில்	காதல்
அம்பல	மாய்விடும்

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதொன்று அன்று. 1255

சென்றார்பின்	செல்லாப்
பெருந்தகைத்	தன்மை
காமுற்	றவர்மனம்
காணாத	ஒன்று.

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
ஏற்றென்னை உற்ற துயர்.

1256

பிரிந்தவர்	பின்னால்
மனம்செல்ல	வைக்கும்
இரக்கம்	அறியாத்
துன்பம்	கொடியது

நாண்என ஒன்றோஅறியலம் காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

1257

காதலன்	அன்பில்
இசைந்து	நடக்கையில்
நாணம்	என்பதும்
தெரியாமல்	போய்விடும்

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம்
பெண்மை உடைக்கும் படை.

1258

பன்மாயக்	கள்வனின்
பணிவான	சொற்களே
பெண்மைத்	தடைகளை
உடைத்திடும்	படைக்கலம்

புலப்பல் எனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்தல் உறுவது கண்டு.

1259

ஊட்டும்	தீர்மானம்
கூடலாய்	முடிந்திட
மனங்கட்சி	மாறிப்
போவதே	காரணம்

நிணம்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ
புணர்ந்துஊடி நிற்பேம் எனல்.

1260

நெருப்பிலே	நெய்யாய்
உருகிடும்	நெஞ்சால்
ஊடலில்	நீடிக்க
முடிந்திடாது	என்றும்

127. அவர்வயின் விதும்பல்

வாள்அற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாள்ஒற்றித் தேய்ந்த விரல்.

1261

சென்றவன்	திசைபார்த்தே
கண்களும்	மங்கின
கழிந்தநாள்	குறித்தே
தேய்ந்தது	விரலும்

இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின்என் தோள்மேல்
கலங்கழியும் காரிகை நீத்து.

1262

காதலன்	நினைப்பை
விட்டாலும்	தோள்நலம்
வாடி	அணிகள்
கழல்வது	நடக்கும்

உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரல்நசைஇ இன்னும் உள்ளேன்.

1263

ஊக்கமாய்	வெற்றியை
விழைந்து	சென்றானை
வரவேற்கும்	விருப்பமே
உயிர்ப்பாது	காக்கும்.

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொடு ஏறும்என் நெஞ்சு.

1264

கலந்து	சென்றிட்ட
காதலன்	வரவைக்
கிளைதோறும்	ஏறி
மனம்பார்த்து	நிற்கும்.

காண்கமன் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
நீங்கும்என் மென்தோள் பசப்பு.

1265

காதல்	கணவனைக்
கண்ணாரக்	கண்டதும்
பசலைநோய்	எல்லாம்
பயந்தோடிப்	போகும்.

வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள் பருகுவன்
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட.

1266

வரட்டும்	கணவன்
வந்தால்	அவனைப்
பருகித்	தீர்க்கப்
பறந்திடும்	நோய்கள்.

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன்கொல்லோகலப்பேன்கொல்
கண்அன்ன கேளிர் வரின்.

1267

கண்ணான	கணவனைக்
கண்முன்னால்	கண்டால்
ஊடலா	கூடலா
ஒன்றிக்	கலப்பதா.

வினைகலந்து வென்றிக் வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை அயர்கம் விருந்து.

1268

வேந்தன்	வெல்லடரும்
வீட்டிற்கு	வந்து
மாலை	மயக்க
விருந்தில்	மகிழலாம்.

ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேண் சென்றார்
வருநாள்வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு.

1269

தொலைதூரம்	சென்றவன்
வரவெதிர்	பார்க்கையில்
ஒருநாள்	ஏழு
நாட்களாய்	நகரும்.

பெறினன்னாம் பெற்றக்கால் என்னாம் உறினன்னாம்
உள்ளம் உடைந்துஉக்கக் கால்.

1270

உறுவதும்	பெறுவதும்
உற்றபின்	ஆவதும்
பிரிவால்	உடைந்தே
போய்விட்டால்	இல்லை.

128. குறிப்பு அறிவுறுத்தல்

கரப்பினும் கையிகந்து ஒல்லாநின் உண்கண்
உரைக்கல் உறுவதொன்று உண்டு.

1271

என்ன	மறைத்தாலும்
அவளையும்	மீறி
காணும்கண்	சொல்லும்
குறிப்பொன்று	உண்டு.

கண்நிறைந்த காரிகைக் காம்புஏர்தோள் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது.

1272

அழகும்	எழிலும்
இருந்தாலும்	அவளது
பெண்ணின்	தகைமையில்
நிறைவொன்று	உண்டு.

மணியுள் திகழ்தரும் நூல்போல் மடந்தை
அணியுள் திகழ்வதொன்று உண்டு.

1273

மணிகளைக்	கோர்க்கும்
நூல்போல்	அவளின்
அணியில்	இசையத்
திகழ்வதொன்	றுண்டு.

முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம் போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு

1274

மொட்டில்	உள்ளார்ந்த
மணம்போல்	அவளின்
புன்சிரிப்	பார்ந்த
பொருளொன்	றுண்டு.

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கும் மருந்தொன்று உடைத்து.

1275

அவள்கண்டு	போன
கள்ளத்தி	லேதான்
துயர்தீர்க்கும்	மருந்து
மறைந்திருக்	கின்றது.

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து.

1276

ஆதர	வாயவன்
கலந்த	உள்ளோக்கம்
பிரியத்	துணிந்ததை
மறைப்பதற்	காகவே.

தண்ணம் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை.

1277

தலைவன்	பிரிகின்ற
செய்தியை	அவளினும்
கழன்ற	வளையல்
முன்னால்	உணர்ந்தது.

நெருநற்றுச் சென்றார்எம் காதலர் யாமும்
எழுநாளேம் மேனி பசந்து.

1278

நேற்றுதான்	தலைவன்
சென்றான்	அவளோ
ஏழுநாள்	முன்னமே
பசலைநோய்	அடைந்தாள்.

தொடிநோக்கி மென்தோளும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃதாண்டு அவள்செய் தது.

1279

வளைகள்	நோக்கி
மெலியும்	தோள்நோக்கி
காலடி	பார்ப்பது
உடன்போக்கை	வேண்டும்.

பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினால்
காமநோய் சொல்லி இரவு.

1280

கண்ணாலே	விருப்பம்
சொல்லி	வேண்டலில்
பெண்ணின்	தன்மை
குறைந்திடல்	இல்லை.

129. புணர்ச்சி விதும்பல்

உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்குஇல் காமத்திற்கு உண்டு.

1281

நினைப்பில்	திளைப்பதும்
கண்டு	மகிழ்வதும்
காதலால்	அன்றிக்
கள்ளாலே	இல்லை.

தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காமம் நிறைய வரின்.

1282

காமம்	பெருகி
நிறைந்திடும்	போது
சின்ன	ஊடலும்
இடைஞ்சலாய்ப்	போகும்.

பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்
காணாது அமையல கண்.

1283

கருதாக்	கணவன்
தன்போக்கில்	நடப்பினும்
காணாமல்	அவனை
அமையாது	கண்கள்.

ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து
கூடற்கண் சென்றதுஎன் நெஞ்சு.

1284

ஊடல்	முடிவுடன்
சென்றிட்ட	போதும்
கூடலை	எண்ணிப்
போனது	நெஞ்சம்.

எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட இடத்து.

1285

கணவன்	பிரிந்ததும்
கண்டிடும்	குறைகள்
கண்முன்னால்	வந்ததும்
காணாமல்	போகும்.

காணுங்கால் காணேன் தவறாய காணாக்கால்
காணேன் தவறல் லவை.

1286

பிரியாத	போதவன்
குறைகள்	தெரியாமல்
பிரிந்ததும்	குறைகள்
மட்டுந்தான்	தெரியும்.

உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல்
பொய்த்தல் அறிந்தென் புலந்து.

1287

ஊடலில்	தொடங்கிக்
கூடலில்	போனது
வெள்ளத்தின்	வேகம்
தெரிந்தும்	சென்றது.

இளித்தக்க இன்னா செயினும் களித்தார்க்குக்
களன்றே கள்வநின் மார்பு.

1288

இழிவும்	துன்பமும்
என்றாலும்	குடித்தீரும்
மதுபோல்தான்	காதலன்
மார்பு	மயக்கமும்.

மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலர்அதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

1289

மலரினும்	மெல்லிய
காமத்தின்	நேர்த்தி
சிலரால்	மட்டுமே
தலைப்பட	முடியும்.

கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினும் தான்விதுப் புற்று.

1290

கண்கள்	கலங்கிட
ஊடினும்	முடிவில்
ஆர்வம்	கூடிடும்
கூடலாய்	ஆகும்.

130. நெஞ்சொடு புலத்தல்

அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் எவன் நெஞ்சே
நீமெக்கு ஆகா தது.

1291

அவன்நெஞ்சம்	அவனுக்கு
ஆனதாய்	எண்ணித்
தன்நெஞ்சம்	அவனுக்கு
ஆனதால்	கோபம்.

உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
செறாஅர்எனச் சேறிஎன் நெஞ்சு.

1292

வராதவ	ரிடம்போய்க்
கோபம்கொள்	ளாரெனச்
சேர்தல்	சிறிதும்
சரியில்லை	நெஞ்சே.

கெட்டார்க்கு நடட்டார்தில் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்.

1293

கெட்டார்க்கு	உற்றவர்
கிடையாது	என்பதால்
சேராரைச்	சேரல்
தப்பாகும்	நெஞ்சே.

இனிஅன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

1294

ஊடல்	எனப்போய்க்
கூடலை	விரும்பிடும்
நெஞ்சே	உணையாரும்
நம்பிட	மாட்டார்.

பெறாஅமை அஞ்சும் பெறின்பிரிவு அஞ்சும்
அறாஅ இடும்பைத்துஎன் நெஞ்சு.

1295

வராவிட்டால்	அஞ்சி
வந்தால்	பிரிவஞ்சும்
நெஞ்சே	உன்னாலே
நிம்மதி	இல்லை.

தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தனிய இருந்ததுஎன் நெஞ்சு.

1296

தனிமைப் பட்டு
நினைத்திடும் போது
தன்னெஞ்சே தன்னைத்
தின்றிடப் போதும்.

நானும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சில் பட்டு.

1297

மறந்தானை மறக்க
முடியாத நெஞ்சால்
நாணத்தை மறந்ததே
நடந்திட்ட ஒன்று.

எள்ளின் இளிவாம்என்று எண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு.

1298

உயிர்மேல் ஆசை
கொண்டதால் நெஞ்சம்
பிரிந்தானை இன்னும்
பெரிதாக நம்பும்.

துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாம்உடைய
நெஞ்சம் துணையல் வழி.

1299

தன்னெஞ்சம் தன்னைக்
கைவிட்டு விட்டால்
துன்பத்தில் பின்யார்
துணையாக நிற்பார்.

தஞ்சம் தமர்அல்லர் ஏதிலார் தாம்உடைய
நெஞ்சம் தமரல் வழி.

1300

தன்நெஞ்சே தன்னுடன்
உறவற்றுப் போனால்
தலைவன் நெஞ்செப்படி
உறவாக ஆகும்.

131. புலவி

புல்லாது இராப் புலத்தை அவர்உறும்
அல்லல்நோய் காண்கம் சிறிது.

1301

ஊடலால் தலைவன்
தவிப்பதைக் கொஞ்சம்
பார்த்துச் சுவைத்து
மகிழ்ந்திட வேண்டும்.

உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது
மிக்காற்றால் நீள விடல்.

1302

ஊடல் என்பது
உப்புபோல் அளவாய்
இருப்பின் சுவைக்கும்
மீறினால் கரிக்கும்.

அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்றால் தம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

1303

ஊடலைத் தொடர்ந்து
நீடிக்க விடுவது
துன்பப் படுவானை
நொந்திட வைப்பது.

ஊடி யவரை உணராமை வாடிய
வள்ளி முதல்அரிந் தற்று.

1304

ஊடுவாள் ஊடல்
உணராமல் போவது
வாடிய கொடியை
அடியோடு அரிவது.

நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏளர் புலத்தகை
பூஅன்ன கண்ணார் அகத்து.

1305

பூப்போன்ற கண்ணாள்
ஊடலை மதிப்பது
நற்குணம் உள்ள
தவையுக்கு அழகு.

துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று.

1306

காதலில்	பிஞ்சும்
கனியும்	போன்றவை
சிறிய	பெரிய
ஊடல்கள்	ஆகும்.

ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவது அன்றுகொல் என்று.

1307

ஊடலின்	நடுவொரு
துன்பமும்	உண்டு
கூடல்	நீளாதென்று
எண்ணிடும்	போது.

நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென்று அஃதறியும்
காதலர் இல்லா வழி.

1308

துன்பம்	உணராத
கணவன்	தன்னிடம்
வீண்சண்டை	ஆக
ஆகிவிடும்	ஊடல்.

நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே இனிது.

1309

நிழலின்	இடத்தே
நீரினிப்	பதுபோல்
அன்பின்	நிழலில்தான்
ஊடல்	இனிக்கும்.

ஊடல் உணங்க விடுவாரோடு என்நெஞ்சம்
கூடுவேம் என்பது அவா.

1310

ஊடல்	உணராமல்
போவார்	உறவை
விரும்பி	நினைப்பது
வீண்பாசை	ஆகும்.

132. புலவி நுணுக்கம்

பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

1311

பெண்ணியல்(பு)	உள்ளவர்
கண்ணாலே	மொய்த்திடும்
மார்பென்று	ஊடுவாள்
ஒருவனின்	காதலி.

ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து.

1312

ஊடலை	மறந்தவள்
நாறு	வயசு என்று
பேச	வைத்திடப்
பொய்த்தும்மல்	தும்முவான்.

கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீர் என்று.

1313

ஏதோ	பூவைப்
பறித்துச்	சூடினும்
யாரை	நினைத்துச்
சூடினீர்	என்பாள்.

யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று.

1314

யாரை	விடவும்
காதலர்	நாம்எனில்
யார்அந்த	யாரென
காதலி	ஊடுவாள்.

இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்நிறை நீர்கொண் டனள்.

1315

இந்தப்	பிறவியில்
பிரியோம்	என்றதும்
மற்ற	பிறவிகள்
என்னென்று	விம்முவாள்.

உள்ளினேன் என்றேன்மற்று என்மறந்தீர் என்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

1316

நினைத்தது	அவளை
என்றதும்	ஊடினாள்
மறந்ததால்	தானே
நினைத்தது	என்று.

வழுத்தினாள் தும்மினேன் ஆக அழித்தமுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று.

1317

தும்மிட	நீடு
வாழ்க	என்றவள்
விம்மினாள்	யாரெண்ணித்
தும்மினீர்	என்று.

தும்முச் செறுப்ப அமுதாள் நுமர்உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று.

1318

தும்மல்	வந்ததை
அடக்கிடக்	கேட்டாள்
வேண்டியோர்	நினைப்பதை
மறைப்பதேன்	என்று.

தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று.

1319

இதமாய்	அவளுடல்
தணித்திட	முயன்றால்
இதனை	யாரிடம்
பழகியது	என்பாள்

நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர்
யார்உள்ளி நோக்கினீர் என்று.

1320

யோசித்து	அவளை
நோக்கிடும்	போது
யாருடன்	ஒப்பிட்டு
நோக்கினீர்	என்பாள்.

133. ஊடல் உவகை

இல்லை தவறுஅவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல்
வல்லது அவர்அளிக்கும் ஆறு.

1321

தவறில்லை	எனினும்
ஊடித்	தலைவனைக்
கெஞ்சிட	வைப்பது
மிகவும்	பிடிக்கும்.

ஊடலில் தோன்றும் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

1322

ஊடல்	வருத்தத்தில்
அன்பு	குறைதல்போல்
தோன்றினும்	உண்மையில்
பெருமை	பெற்றிடும்.

புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னார் அகத்து.

1323

நிலம்நீர்	கலத்தல்போல்
ஒன்றினாள்	ஊடல்
சொர்க்கம்	தருமின்பம்
தோற்றிட	வைக்கும்.

புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றும் என்
உள்ளம் உடைக்கும் படை.

1324

கூடலுக்	கான
ஊடலில்	தோன்றிடும்
உள்ளம்	வெற்றி
கொண்டிடும்	படைக்கலம்.

தவறிலர் ஆயினும் தாம்வீழ்வார் மென்தோள்
அகறலின் ஆங்கொன்று உடைத்து.

1325

தவறில்லா	விடினும்
விரும்புவான்	தோளை
ஊடி	அகல்வதில்
சுகம்ஒன்று	உண்டு.

உணலினும் உண்டது அறல் இனிதுகாமம்
புணர்தலின் ஊடல் இனிது.

1326

உண்டது	செரித்தே
உடம்பில்	சேர்தல்போல்
ஊடல்	கூடலின்
உகந்தது	ஆகும்.

ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார் அதுமன்னும்
கூடலில் காணப்படும்.

1327

ஊடலில்	தோற்றவர்
வென்றவர்	என்பது
கூடலில்	நன்றாய்
உணர்ந்திட	வாய்க்கும்.

ஊடிப் பெறுகுவம் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலில் தோன்றிய உப்பு.

1328

வேர்க்கக்	கூடி
விளைந்த	சுகத்தை
ஊடலில்	மீண்டும்
தேடில்	உண்டு.

ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாம்இரப்ப
நீடுக மன்னோ இரா.

1329

தலைவி	ஊடிட
தலைவன்	மன்றாட
இரவு	முழுவதும்
நடந்திடும்	நாடகம்.

ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்குஇன்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

1330

ஊடுதல்	என்பது
காமத்துக்கு	இன்பம்
ஊடலுக்கு	இன்பம்
கூடித்	தழுவுதல்.